

PROROCIA IEREMII

Cap 1

Ieremie în pântecel mîni-s-a sfințit și în vremea lui Isaie, împăratului Iudei, trimis fiind de la Domnul a proroci, să pricinuiască pentru prunciia, ci învățîndu-să de la Dumnezeu, ia tărie neînvinsă și i să poruncească a proroci răsipirea Ierusalimului, supt nume de vargă și de oală aprinsă.

1. uvintele lui Ieremie, fiului Helchie, din preoții carii au fost în Anathoth, în pământul lui Veniamin,
- 384v 2. Care s-au făcut cuvântul Domnului cătră | el, în zilele lui Iosie, fiului Amon, împăratului Iiuda, în al trisprăzecele an al împărății lui.
3. Și au fost în zilele lui Ioachim, fiul lui Iosie, împăratului Iudii, până la plinirea a unsprăzecele an a lui Sedechie, fiului Iosie, împăratului Iiudei, până la robimea Ierusalimului, în luna a cincea.
4. Și au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:
5. „Mai nainte de-a te închipui în pântece, te-am cunoscut. Și mai nainte de ce-ai ieșit din zgău te-am sfințit și proroc în neamuri te-am dat”.
6. Și am zis: „A, a, a, Doamne Dumnezeu, iată, nu știu grăi, că prunc sânt eu”.
7. Și au zis Domnul cătră mine: „Să nu zici: «Prunc sânt», că la toate care te voiu trimite, vei merge și toate oricare voiu porunci ție, vei grăi.
8. Să nu te temi de cătră fața lor, că cu tine Eu sânt, ca să te scoțu”, zice Domnul.
9. Și au trimis Domnul mîna Sa și au atins gura mea. Și au zis Domnul cătră mine: „Iată, am dat cuvintele Meale în gura ta.
10. Iată, te-am rânduit astăzi preste neamuri și preste împărății, *ca să zmulgi și să strâci și să pierzi și să răsipești și să zidești și să sădești” *Jos 18, 7.
11. Și au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând: „Ce vezi tu, Ieremie?” Și am zis: „O vargă priveghind văzu eu”.
12. Și au zis Domnul cătră mine: „Bine ai văzut, că voiu priveghea Eu preste cuvântul Mieu, ca să-l fac”.
13. Și au fost cuvântul Domnului a doao cătră mine, zicând: „Ce vezi tu?” Și am zis: „O || oală aprinsă văzu eu, și fața ei de cătră fața crivețului”.
- 385r 14. Și au zis Domnul cătră mine: *„De la crivețu să va desface răotatea preste toți lăcuiorii pământului. *Jos 4, 6.
15. Că iată, Eu împreună voiu chema toate rudeniile împărățiilor crivețului – zice Domnul – și vor veni și va pune fieștecarele scaunul său întru întrarea porților Ierusalimului și preste toate zidurile ei, prinprejur, și preste toate cetățile Iudei.
16. Și voiu grăi judecățile Meale cu ei, preste toată răotatea celor ce M-au părăsit și au jârthuit dumnezeilor streini și s-au închinat lucrului mînilor sale.

17. Deci tu încinge-ți coapsele și te scoală și grăiaște cătră ei toate care Eu poruncesc ție. Să nu te înfricoșezi de fața lor, că nici te voi face a te teame de fața lor.

*Jos 6, 27.

18. *Că Eu te-am dat astăzi spre cetate întărită și spre stâlp de fier și spre zid de aramă, preste tot pământul împăraților Iudei, căpeteniilor ei și preoților și norodului pământului.

19. Și vor război asupra ta și nu vor birui, că Eu cu tine sânt – zice Domnul – ca să te izbăvesc”.

Cap 2

Greu muștră Domnul pre fiii lui Israil și a Iudei, mai vârtos pre păstori și pre proroci, că neuitându-să la atâtea faceri de bine, de la Dumnezeu luate, pre El, care e izvorul apei vieții, | părăsându-L, s-au închinat idolilor de la carii nimic de bine putea aștepta; ci încă fiind cu toții întru închinarea de idoli, în răpiri și în nemilostivire, pre sâneși drepti a fi să văznăsea. Și pentru aceeaa îi vestește că să vor jefui.

385v

1. i au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

2. „Mergi și strâgă în urechile Ierusalimului, zicând: «Aceasta zice Domnul: ‘Adusu-mi-am aminte de tine, fiindu-mi milă de tinerețele tale și de dragostea logodirii tale, când ai urmat după Mine în pustie, în pământul cel ce nu să samănă.

3. Sfânt e Israil Domnului, pârga roadelor Lui. Toți carii îl îmbucă greșesc, reale vor veni preste ei’»”, zice Domnul.

4. Auziți cuvântul Domnului, casa lui Iacov și toate rudeniile casii lui Israil!

*Mih. 6, 3.

5. Această zice Domnul: *, „Ce nedreptate au aflat părinții voștri întru Mine, că s-au depărtat de la Mine și au umblat după deșertăciuni și deșerți s-au făcut?

6. Și n-au zis: «Unde e Domnul, Cel ce ne-au suit din pământul Eghiptului, Cel ce ne-au trecut prin pustie, prin pământ nelăcuit și neumblat, prin pământul seatii și umbra morții, prin pământul pre carele n-au mai umblat om, nici au lăcuit cineva?»

7. Și v-am băgat la pământul Carmilului, să mâncați roada lui și ceale mai bune ale lui. Și, întrând, ați spurcat pământul Mieu și moștenirea Mea o ați pus spre urăciune.

8. Preoții n-au zis: «Unde iaste Domnul?» Și, fiind leagea, nu M-au știut; și păstorii au trecut | | leagea împotriva Mea și prorocii au prorocit întru Vaal și au urmat după idoli.

386r

9. Pentru aceeaa încă cu judecată Mă voiui certa cu voi – zice Domnul – și cu fiii voștri Mă voiui prigoni.

10. Treaceți la ostroavele Chethim și vedeți; și în Chidar tremiteți și socotiți foarte și vedeți de s-au făcut aseamenea,

11. De ș-au schimbat neamul dumnezeii săi, și adevărat aceia nu sânt dumnezei, iară norodul Mieu au mutat slava sa în idol.

12. Spăimântați-vă, ceriuri, de aceasta, și porțile ei vă pustiiți foarte, zice Domnul;

13. Că doao reale au făcut norodul Mieu: pre Mine M-au părăsit, izvorul apei vie, și ș-au săpat jgheaburi răsipite, carele nu pot ținea apele.

14. Au doară slugă e Israil au casnic? Căci dară s-au făcut spre pradă?

15. Preste el au răgnit leii și au dat glasul său; pus-au pământul lui spre pustiire, cetățile lui s-au ars și nu iaste cine să lăcuiască într-însăle,

16. Și fiii lui Mefsos și Tafnes au făcut amestecare de sânge cu tine, până la creștet.

17. Au doară nu ți s-au făcut aceasta pentru că ai părăsit pre Domnul, Dumnezeul tău, într-aceea vreamă când te povățuia pre cale?

18. Și acum ce vrei în calea Eghiptului, să beai apă turbure? Și ce vrei cu calea assiriilor, să beai apă de Râu?

19. Vădi-te-va pre tine răotatea ta și dosirea ta te va certa. Să știi și să vezi că rău și amar iaste ție a fi părăsit pre Domnul, Dumnezeul tău, și a nu fi frica Mea la tine, | zice Domnul, Dumnezeul oastelor.

386v

*Jos 3, 6.

20. Din veac ai frâmt jugul Mieu, rupt-ai legăturile Meale și ai zis: «Nu voiui sluji, *că în toată măgura înaltă și supt tot copaciul umbros tu te așterni curvă».

*Isaie 5, 1.

Math. 21, 33.

21. *Iară Eu te-am sădit pre tine vie aleasă, toată sâmanța adevărată. În ce chip dară te-ai întors Mie spre răzvrătire, vie streină?

22. De te vei spăla cu silitru și-ț vei înmulți iarba vorifthului, întinată ești întru nedreptatea ta înaintea Mea, zice Domnul Dumnezeu.

23. Cum zici: «Nu sânt pângărită, după Vaalin n-am umblat»? Vezi căile tale între văi, știi ce ai făcut, alergătoriu ușor, ce-și descâlceaște căile sale!

24. Onagrul obicinuit în pustie întru dorul sufletului său au tras vântul dragostii sale. Nime nu o va întoarce; toți cei ce o caută nu vor scădea, în ceale ale lunii sale o vor afla.
25. Opreaște piciorul tău de goliciune și gâtlejul tău de seate! Și ai zis: «Deznădăjduit-am, nicidecum nu voi face. Că am iubit pre cei streini și după ei voi îmbla».
26. Precum să rușinează furul când să află, așa s-au rușinat casa lui Israil, ei și împărații lor, căpeteniile și preoții și prorocii lor,
27. Zicând lemnului: «Tatăl meu ești tu!» și pietrii: «Tu m-ai născut!» *Întors-au cătră Mine dosul, și nu fața; și în vremea năcazului său vor zice: «Scoală-Te și ne izbăveaște!» *Jos 32, 33.
- 387r 28. Unde sânt dumnezeii tăi, carii ți-ai făcut? Scoale și te izbăvească în vremea năcazului tău! || *Că după numărul cetăților tale era dumnezeii tăi, Iudo! *Jos 11, 13.
29. Ce vreați cu Mine a vă certa cu judecata? Toți M-ați părăsit, zice Domnul.
30. În zădar am lovit fiii voștri; învățătura nu o au priimit, îmbucată-au sabia voastră pre prorocii voștri, ca un leu ce jefuiaște
31. Neamul vostru”. Vedeți cuvântul Domnului: „Au doară pustiire M-am făcut lui Israil au pământ târziu? Pentru ce, dară, au zis norodul Mieiu: «Depărtatu-ne-am, nu vom mai veni la Tine»?
32. Au doară să va uita fecioara de podoaba sa au miriiasa de înfășurarea pieptariului său? Iară norodul Mieiu s-au uitat de mine în zile nenumărate.
33. Ce te sârguiești bună a-ți arăta calea ta, a cerca iubirea carea încă și răotățile tale ai învățat căile tale.
34. Și în arepile tale s-au aflat sânge de sufletele săracilor și a nevinovaților. Nu în gropi i-am aflat, ci întru toate care am numărat din sus.
35. Și ai zis: «Fără păcat și nevinovată sânt eu; și pentru aceeaa întoarcă-să iuțimea Ta de la mine». Iată, Eu cu judecată te voi muștra, pentru căci ai zis: «N-am păcătuit».
36. Cât de necinstită te-ai făcut foarte, procitind căile tale! Și de la Eghipt te vei rușina, precum te-ai rușinat de la Assur.
- 387v 37. Că și dintr-acesta vei ieși, și mâinile tale vor fi preste capul tău; că au zdrobit | Domnul nădăjduirea ta și nimică spornică nu vei avea într-însa.

Cap 3

Dumnezeu cu neasămănată milostivire cheamă norodul Său de la închinarea de idoli, întru care Iuda și pre Israil au trecut, făgăduindu-să că-i va lua spre fii și adevărați păstori le va da, ca în Ierusalim în pace să cinstească pre Domnul. Despre cea viitoare slava și înălțarea Ierusalimului și adunarea neamurilor la dânsa și despre pocăința norodului.

1. n obște să zice: De va slobozi bărbatul muierea sa și, depărtându-să de la el, va lua altul, au doară să va mai întoarce la ea? Au doară nu va fi pângărită și spurcată muierea aceea? Iară tu ai curvit cu iubiții tăi. Însă întoarce-te la Mine – zice Domnul – și Eu te voi primi.
2. Rădică ochii tăi spre drept și vezi unde nu te-ai așternut. În căli ședeai așteptându-i ca tâlhariul în pustie și ai pângărit pământul întru curviile tale și întru răotățile tale.
3. Pentru aceeaa s-au oprit picăturile ploilor și ploaie târzie n-au fost. Fruntea muierei curve s-au făcut ție, n-ai vrut a te rușina.
4. Deci încai de acum chiiamă-Mă: «Tatăl meu, povățuitorul feciorii mele Tu ești!»
5. Au doară te vei mâniia în veac? Au vei rămânea până în sfârșit? Iată, ai grăit și ai făcut reale și ai putut”.
- 388r 6. Și au zis Domnul cătră mine în zilele lui Iosie împăratului: *, „Au doară ai văzut ceale ce au || făcut doznica lui Israil? Dusu-s-au luiși preste muntele înalt și supt tot lemnul umbros și au curvit acolo. *Sus 2, 20.
7. Și am zis, deacă făcuse aceste toate: «Întoarce-te la Mine!» Și nu s-au întors. Și au văzut călcătoarea de leage, sora ei, Iuda,
8. Că pentru aceeaa, căci au curvit dosnica Israil, o slobozisăm și-i dedeasăm carte de slobozenie. Și nu s-au temut călcătoarea de leage Iuda, sora ei, ci s-au dus și au curvit și dânsa.
9. Și cu îndeletniciia curvii sale au spurcat pământul și au precurvit cu piatră și cu lemn.
10. Și întru toate aceste nu s-au întors la Mine nelegiuitoria, sora ei Iuda, în toată inima sa, ci în minciună”, zice Domnul.
11. Și au zis Domnul cătră mine: „Îndreptatu-ș-au sufletul său dosnica Israil cu asămănarea nelegiuitei Iudei.

12. Mergi și strâgă cuvintele acestea spre crivețu și zi: «Întoarce-te, dosnica Israil – zice Domnul – și nu voi întoarce fața Mea de către voi. Că sfânt Eu sfânt – zice Domnul – și nu Mă voi mânia în veac.

13. Însă cunoaște nedreptatea ta, că împotriva Domnului, Dumnezeului tău, ai nelegiuit și ai răsipit căile tale celor streini supt tot lemnul umbros, și glasul Mieu nu l-ai auzit – zice Domnul.

14. Întorceți-vă, fiilor, întorcându-vă, – zice Domnul – că Eu, bărbatul vostru și vă voiu priimi, unul din cetate și doi din rudenie, și vă voiu duce în Sion.

15. Și vă voiu da păstori după inima Mea și vă vor paște cu știința și cu învățătura.

16. Și, deacă vă veți înmulți și veți creaște pre pământ în zilele acealea, – zice Domnul – nu vor mai zice: „Sicriul legii Domnului”, nici să va sui la inimă, nici îș vor aduce aminte de el, nici să va cerceta, nici va mai fi.

17. În vremea aceea vor chema Ierusalimul „Scaunul | Domnului” și să vor aduna la el toate neamurile în numele Domnului, în Ierusalim, și nu vor umbla după răzvrătirea inimii sale ceii reale. 388v

18. În zilele acealea să va duce casa Iudei la casa lui Israil și vor veni împreună de la pământul crivețului la pământul care l-am dat părinților voștri.

19. Iară eu am zis: «Cum Te voiu pune spre fii și-ț voiu dăru pământul cel dorit, moștenirea cea luminată a oastelor neamurilor?» Și am zis: «Tată mă vei chema și după Mine a întra nu vei înceta,

20. Ci, precum când urgisește muiarea pre iubitorii său, așa M-ai urgisit, casa lui Israil», zice Domnul.

21. Glas încă li s-au auzit, tânguirile și vaietile fiilor lui Israil; că nedreaptă au făcut calea sa, uitatu-s-au de Domnul, Dumnezeul său.

22. ”Întorceți-vă, fiilor, întorcându-vă și voiu vindeca dosirile voastre!”. Iată, noi am venit la Tine, că Tu ești Domnul, Dumnezeul nostru.

23. Adevărat, mincinoasă era măgurile și mulțimea munților adevărat; în Domnul, Dumnezeul nostru, mântuirea lui Israil.

24. Rușinea au mâncat osteneala părinților noștri, din tinerețele noastre, turmele lor și ciurdele lor, fiii lor și featele lor.

25. Dormi-vom în rușinea noastră și ne va acoperi ocară noastră, că Domnului, Dumnezeului nostru, am păcătuit noi și părinții noștri, din tinerețele noastre până la această zi și n-am auzit glasul Domnului, Dumnezeului nostru.

Cap 4

*Făgăduiaște Domnul iertare de să vor întoarce cu adevărat și cu inimile să vor tăia împregiur, || amânându-le greale reale de vor rămânea în răotăți. Pentru aceea să tânguiască prorocul, 389r
văzând că să va jefui țara și să va pustii, însă așa, ca să nu fie săvârșirea.*

1. **D**e te vei întoarce, Israile – zice Domnul – la Mine te întoarce; de vei lua smintealele tale de la fața Mea, nu te vei clăti

2. **Ș**i vei jura: «Viu e Domnul întru adevăr și în judecată și în dreptate. Și bine Îl vor cuvânta neamurile și-L vor lauda».

*Osee. 10, 12.

3. Că acestea zice Domnul omului Iudii și a Ierusalimului: *«Înoiți-vă voao înnoitură, și să nu sămânați preste spini!

4. Tăiați-vă împrejur Domnului și depărtați mădulariul inimilor voastre, bărbații Iudii și lăcuiitorii Ierusalimului, ca nu cumva să iasă ca focul urgiia Mea și să să aprinză și să nu fie cine să stângă, pentru răotatea gândurilor voastre.

5. Vestiți în Iuda și în Ierusalim auzit faceți: ‘Grăiți și cântați cu trâmbița pre pământ!’ Străgați tare și ziceți: ‘Adunați-vă și să întrăm în cetățile ceale întărite!’

*Sus 2, 14.

6. Rădicați sămân în Sion, întăriți-vă, să nu stați, *că rău aduc Eu despre crivețu și zdrobire mare.

7. Suitu-s-au leul din culcușul său, și tâlhariul neamurilor s-au rădicat, ieșit-au din locul său să puie pământul tău spre pustiire. Cetățile tale să vor jefui, rămând fără lăcuiitori.

8. Preste aceasta, încingeți-vă cu târsâne, plângeți și vă văietați, că nu s-au întors mâniia iuțimii Domnului de la voi.

9. Și va fi în zioa aceea – zice Domnul – peri-va inima împăratului și inima căpeteniilor. Și să vor buigui preoții și prorocii să vor spăimânta”.

- 389v 10. Și am zis: „Hei, hei, hei, Doamne Dumnezeule, au doară ai înceluit norodul acesta și Ierusalimul, | zicând: «Pace va fi voao»? Și iată, au sosit sabia până la suflet”.
11. În vremea aceea să va zice norodului acestuia și Ierusalimului: „Vântul arzând în căile care sânt în pustie, căile featii norodului Mieiu, nu a vântura și a curăți,
12. Duh plin dintr-aceastea va veni Mie. Și acum Eu voiui grăi judecățile Meale cu ei.
13. Iată, ca norul să va sui și ca viforul căruța lui; mai iuți decât pajerile caii lui. «Amar noao, că sântem jefuiți!»
14. „Spală de răotate inima ta, Ierusalime, ca să te mântuiești. Până când vor petrecee întru tine cugete păgubitoare?
15. Că glasul celui ce vestește de la Dan și cunoscut face idolul din muntele Efreu.
16. Ziceți neamurilor: «Iată, s-au auzit în Ierusalim a veni păzitorii din pământ departe și a da preste cetățile Iudei glasul său!»
17. Ca păzitorii țarinelor s-au făcut preste ea împregiur. Că pre Mine spre mânie M-au întărâtat, zice Domnul.
18. *Căile tale și gândurile tale au făcut aceastea ție. Aceasta răotata ta, că-i amară, că au atins inima ta!” *Sus 1, 3, 5.
19. Pântecele mieu, pântecele mieu bănuiesc; simțirile inimii meale s-au turburat întru mine. Nu voiui tăcea, că glas de bucin au auzit sufletul mieu, strâgare de războiu.
20. Zdrobire preste zdrobire s-au chemat și s-au jefuit tot pământul; degrabă s-au jefuit corturile meale, îndată pieile meale.
21. Până când voiui ve dea pre cel ce fuge, voiui auzi glasul bucinului?
22. „Că nebunul, norodul Mieiu, pre Mine nu M-au cunoscut. Fii neînțelepți sânt și
- 390r trândoși. Înțelepți | | sânt a face reale, iară bine a face n-au știut”.
23. Uitatu-m-am pre pământ și, iată, era deșert și de nimica; și spre ceriuri, și nu era lumină într-însele.
24. Văzut-am munți și, iată, să clătea. Și toate măgurile s-au turburat.
25. Uitatu-m-am și nu era om. Și tot zburătorii ceriului s-au depărtat.
26. Privit-am și, iată, Carmilul pustiu; și toate cetățile lui strâcate sânt la fața Domnului și de fața mâinii iuțimii Lui.
27. Că aceastea zice Domnul: „Pustiiu va fi tot pământul și macar că săvârșire nu voiui face,
28. Tângui-să-va pământul și să vor spăimânta ceriurile de sus; pentru căci am grăit, gândit-am și nu M-am căit, nici M-am întors de cătră dânsul”.
29. De glasul călărașului și a celui ce aruncă săgeata au fugit toată cetatea. Întrat-au întru ceale greale și s-au suit preste râpi. Toate cetățile s-au lăsat și nu lăcuiaște întru eale om.
30. „Iară tu, jefuită, ce vei face când te vei îmbrăca cu mohorât, când vei fi împodobită cu baier de aur și vei zugrăvi cu știvismii ochii tăi? În zădar te vei împodobi. Te-au urgisit iubitorii tăi, sufletul tău îl vor căuta.
31. Că glas ca a ceii ce naște am auzit, strâmtorii ca a ceii ce naște prunc. Glasul feateai Sionului ce moare și-ș întinde mâinile sale: «Amar mie, că au slăbit sufletul mieu pentru cei ucși».

Cap 5

Domnul caută în Ierusalim om drept, ca să-l miluiască. Ci și gloata și cei mai mari întru răzurătirile sale și întru închinarea de idoli sânt impietriți și vărsați. Pentru aceea le amânânță prada de la norodul strein, pentru că orbi și surzi s-au făcut, însă nu până la săvârșire. |

- 390v 1. ncungiurați căile Ierusalimului și vă uitați și socotiți și căutați în ulițele ei, de veți afla om ce face judecată și caută credința, și milostiv voiui fi lui.
2. De va fi, «Viu e Domnul» zice. Și cu această înșelăciune vor jura?”
3. Doamne, ochii Tăi privesc la credință. Lovitu-i-ai și nu ș-au bănuit; zdrobitu-i-ai și n-au vrut a lua învățătura. Învârtoșat-au fața sa mai vârtos decât piatra și n-au vrut a să întoarce.
4. Iară eu am zis: „Doară sânt săraci și bolunzi, neștiind calea Domnului, judecata Dumnezeului său.
5. Duce-mă-voiui drept aceea la cei mari și le voiui grăi, că ei au cunoscut calea Domnului, judecata Dumnezeului său”. Și iată, mai vârtos aceștia împreună au sfârmat jugul, rupt-au legăturile.

6. Pentru aceea i-au lovit leul din pădure, lupul sara i-au jefuit, pardosul priveghind preste cetățile lor. Tot cel ce va ieși dintr-însele să va prinde, că s-au înmulțit nelegiuirile lor, întăritu-s-au dosirile lor.

7. „Spre cine voi putea fi acolo blând? Fiii tăi M-au părăsit și au jurat întru cei ce nu sânt dumnezei. Săturatu-i-am și au preacurvit și în casa curvii să desfrâna.

*Ezec. 22, 11 8. Cai iubitori și armăsari s-au făcut. *Fieștecarele cătră muiarea aproapelui său rânzeza.

9. Au doară preste aceștia nu voi cerceta? – zice Domnul – și întru neam ca acesta nu va izbândi din sufletul Mieu?

10. Suiți-vă preste zidurile ei și o răsipiți, iară săvârșire să nu faceți. Luați odraslele ei, că nu sânt ale Domnului.

11. Că cu neleguire au nelegiuit împotriva Mea casa lui Israil și casa Iudii, zice Domnul.

12. Tăgăduit-au pre Domnul și au zis: «Nu iaste acesta, nici va veni asupra noastră răul, sabie și foamete nu vom vedea. ||

13. Prorocii au grăit în vânt și răspuns n-au fost întru ei». Aceastea dară li să vor întâmpla lor!” 391r

14. Aceastea zice Domnul, Dumnezeuul oastelor: „Pentru că ați grăit cuvântul acesta, iată, Eu dau cuvintele Meale în gura ta spre foc și norodul acesta în limbă și-i va mistui.

15. Iată, Eu voi aduce asupra voastră neam de departe, casa lui Israil – zice Domnul – neam vârtos, neam vechiu, neam a căruia nu vei cunoaște limba, nici vei înțelege ce grăiaște.

16. Tulba lui, ca mormântul deșchis, toți tari.

17. Și va mânca holdele tale și pâinea ta, îmbuca-va pre fiii tăi și featele tale, mânca-va turma ta și ciurdele tale, mânca-va viia ta și zmochinul tău. Și va sfărma cetățile tale ceale întărite, întru carele tu ai nădejdea, cu sabie.

18. Însă în zilele acealea – zice Domnul – nu vă voi face spre săvârșire.

*Jos 16, 10. 19. *Iară de veți zice: «Pentru ce ne-au făcut noao Domnul, Dumnezeuul nostru, aceastea toate?», vei zice cătră dânșii: «Precum M-ați părăsit și ați slujit dumnezeului strein în pământul vostru, așa veți sluji streinilor în pământul nu al vostru».

20. Vestiți aceasta casii Iacov și auzit faceți în Iuda, zice Domnul.

21. Auzi, norodule nebune, care n-ai inimă! Cei ce având ochi, nu vedeți, și urechi, și nu auziți.

22. De Mine, dară, nu vă veți teame?, zice Domnul. Și de la fața Mea nu vă va dura, Cel ce am pus năsipul hotar mării, poruncă veacinică, carea nu va treace? Și să vor clăti și nu vor putea; și să vor unfla valurile ei și nu vor treace.

23. Iară norodului acestuia s-au făcut inima necredincioasă și aspră; depărtatu-s-au și s-au dus.

24. Și n-au zis întru inima sa: «Să ne teamem de | Domnul, Dumnezeuul nostru, Cel ce ne dă ploaie timpurie și târzie în vremea sa, plinirea săcerișului de peste an rânduindu-ne noao». 391v

25. Nedreptățile voastre s-au abătut de la aceastea și păcatele voastre au oprit vinele de la voi.

26. Că s-au aflat întru norodul Mieu necredincioși, pândind ca vânătorii de paseri, lațuri puind și piedeci a prinde oameni.

27. Ca o cursă plină de paseri, așa casa lor plină de idol. Pentru aceea s-au mărit și s-au îmbogățit.

*Isaia 1, 23. Zah. 7, 10. 28. Îngroșatu-s-au și s-au îngrășat și au trecut cuvintele Meale rău. *Pricina văduvei nu o au judecat, pricina săracului nu o au îndreptat și judecata săracilor nu o au judecat.

29. Au doară preste aceastea nu voi cerceta?, zice Domnul. Au preste acest feal de neam au nu va izbândi sufletul Mieu?

30. Spaimă și minunate s-au făcut pre pământ:

31. Prorocii proceea minciună și preoții plesnea cu mânilor sale, și norodul Mieu au iubit unele ca acealea. Ce dară va fi în cea mai de pre urmă a lui?”

Cap 6

Să vestească viitoarea ticăloșie și jefuirea Ierusalimului de la assirii, pentru că au urgisit leagea Domnului, nici au vrut a asculta certările. Ci toți, și mai vârtos cei mari, prorocii și preoții, lăcomiei și vicleșugului s-au dedat. Pentru aceea, și pre ei și jârtvele lor Dumnezeu le-au lepădat. Poruncește, dirept aceea, prorocul a-i tângui, căci cu suflarea a să curăți n-au putut.

1. ntăriți-vă, fiii lui Veniamin, în mijlocul Ierusalimului și în Thecua răsunați cu trâmbița și preste Vethacarâm rădicați steagul, că rău s-au văzut de cătră crivețu și sfărma mare. ||

2. Cei înfrământate și jingășe am asămănat fata Sionului,

392r

3. La ea vor veni păstorii și turmele lor. Înfipt-au într-însa șetri prinprejur. Paște-i-va fieștecarele dintre cei de supt mâna sa.

4. Sfințiți preste ea războiu, sculați-vă și să ne suim la amiazăzi! Amar noao, că s-au abătut zioa, că s-au făcut umbrele mai lungi sara!

5. Sculați-vă și să ne suim noaptea și să răsipim casele ei!

6. Că acestea zice Domnul oastelor: „Tăiați lemnul ei și vărsați împrejurul Ierusalimului șanțu! Aceasta e cetatea cercetării, toată hula în mijlocul ei.

7. Precum jgheabul reace au făcut apa sa, așa reace au făcut răotatea sa. Nedreptatea și jefuirea să va auzi într-însa, înaintea Mea pururea slăbiciunea și rana.

8. Învață-te, Ierusalime, ca nu cumva să să depărtează sufletul Mieu de la tine, nu cumva să te puiu pustie, pământ nelăcuit”.

9. Aceastea zice Domnul oastelor: „Până la un strugure vor culeage ca în vie rămășițele lui Israil. Întoarce mâna ta ca culegătorii la coșariu”.

10. Cui voiui grăi și cui voiui mărturisi să auză? Iată, netăiate împrejur urechile lor și nu pot auzi. Iată, cuvântul Domnului s-au făcut lor spre ocară și nu-l vor priimi!

11. Pentru aceea, de iuțimea Domnului plin sânt, ostenitu-m-am suferind. Varsă preste cel mic afară și preste sfatul celor tineri împreună, că bărbatul cu muieria să va prinde, bătrânul cu cel plin de zile;

12. Și vor treace casăle lor la alții, țarinile și muierile așijderea. „Că voiui întinde mâna Mea preste lăcuiitorii pământului – zice Domnul – , |

392v

13. *Că de la cel mai mic până la cel mai mare, toț spre lăcomie să sârguiesc; și de la prorocu până la preot, toți fac vicleșug.

*Isaie 56, 11.
Jos 8, 10.

14. Și grijiia zdrobirea featei norodului Mieu cu ocară, zicând: «Pace, pace!», și nu era pace.

15. Rușinatu-s-au, căci au făcut urăciune? Încă mai vârtos cu rușinea nu s-au rușinat, și a să rușina n-au știut. Pentru aceea vor cădea între cei ce cad. În vremea cercetării sale vor cădea”, zice Domnul.

16. Aceastea zice Domnul: „Stați preste căli și vedeți și întrebați de cărările ceale vechi, carea iaste cale bună, și umblați într-însa *și veți afla răpaos sufletelor voastre”. Și au zis: „Nu vom umbla!”

*Math. 11, 29.

17. Și am rânduit preste ei străjari: „Auziți glasul trâmbiții!” Și au zis: „Nu vom auzi!”

18. „Pentru aceea auziți, neamuri, și cunoaște, adunare, câte Eu voiui face lor.

19. Auzi, pământule! Iată, Eu voiui aduce reale preste pământul acesta, rodul cugetului său. Că cuvintele Meale nu le-au auzit și leagea Mea o au lepădat.

20. *La ce Îmi aduceți tămâie din Sava și trestia bine mirositoare din țară departe? Arderile voastre nu sânt priimate și jârtvele voastre nu Mi-au plăcut”.

*Isaie 1, 11.

21. Pentru aceea, aceastea zice Domnul: „Iată, Eu voiui da spre norodul acesta căderi și vor cădea întru dânșii părinții și fiii împreună, vecinul și cel de aproape vor peri”.

22. Aceastea zice Domnul: „Iată, norod vine din pământul crivățului și neam mare să va scula de la marginile pământului,

393r

23. Săgeata și pavăza va apuca; nemilostiv iaste și nu să va milostivi. Glasul lui ca marea va suna și pre cai vor încăleca, gătiți ca băr | | batul la războiu, asupra ta, fata Sionului”.

24. Auzit-am veastea lui, slăbit-au mânil noastre. Năcazul ne-au cuprins, dureri ca pre ceaea ce naște.

25. „Să nu ieșiți la câmpuri și în cale să nu umblați. Că sabiia nepriiatinului spaimă prinprejur.

26. Fata norodului mieu, încinge-te cu târsână și te prasără cu cenușe. Fă-ți jealea celui întâi născut mângăiare amară, că de năpraznă va veni jefuitoriul preste noi!”

27. „Ispititoriu te-am dat norodului Mieu vârtos; și vei ști și vei cerca calea lor.

28. Toți aceștia căpetenii abătându-să, umblând vicleneaște, aramă și fier; toți strâcați sânt.

29. Scăzut-au foii, în foc s-au mistuit plumbul, în zădar au suflat suflătoriu lui că răotățile lor nu s-au săvârșit.

30. «Argint lepădat» îi chemați pre ei, că Domnul i-au lepădat”.

Cap 7

Că în zădar nădăjduiesc în bisearică, reale făcând și pre proroci neascultând, ca și părinții lor. Pentru aceea vestește că bisearica să va lepăda și pământul Iudii să va pustii; nici le va folosi

rugăciunea lui Ieremie pentru ei, nici jârtvele lor pentru ceale înalte a lui Tofeth în Valea fiului Ennon; și pentru multe răotățile lor.

1. cuvântul ce au fost cătră Ieremie de la Domnul, zicând:
2. „Stăi în poarta casii Domnului și propoveduiaște acolo cuvântul acesta și zi: «Auziți cuvântul Domnului, tot Iuda, cei ce intrați pre porțile aceastea, să vă închinați Domnului!»”
- *Jos 26, 13. 3. Aceastea zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui | Israil: „*Bune faceți căile voastre și cugetele voastre și voi lăcui cu voi în locul acesta! 393v
4. Să nu vă nădăjduiți în cuvinte de minciună, zicând: «Bisearica Domnului, bisearica Domnului, bisearica Domnului iaste!»
5. Că de veți dereage bine căile voastre și cugetele voastre, de veți face judecată între om și între aproapele lui,
6. Streinului și săracului și văduvei nu veți face năpaste, nici veți vărsa sânge nevinovat în locul acesta, și după dumnezei streini nu veți umbla, spre răul vostru,
7. Voi lăcui cu voi pre pământul care l-am dat părinților voștri din veac și până în veac.
8. Iată, voi vă nădăjduiți în cuvinte de minciună, care nu vă vor folosi:
9. A fura, a ucide, a preacurvi, a jura strâmb, a jârtvi lui Vaalim și a vă duce după dumnezei streini, carii nu-i cunoașteți,
10. Și ați venit și ați stătut înaintea Mea în casa aceasta, întru carea s-au chemat numele Mieu, și ați zis: «Izbăvitu-ne-am, căci că am făcut toate urăciunile aceastea».
- *Math. 21, 13. 11. *Deci au doară peșteră tâlharilor s-au făcut casa aceasta, întru carea s-au chemat numele Mieu în ochii voștri? Eu, Eu sânt. Eu am văzut, zice Domnul.
- Marc. 11, 17. 12. Duceți-vă la locul Mieu în Siloe, unde au lăcuit numele Mieu din ceput și vedeți ceale ce i-am făcut pentru răotatea norodului lui Israil.
- Luca 19, 46. 13. Și acum, pentru că ați făcut toate lucrurile aceastea – zice Domnul – și am grăit cătră voi dimineața, sculându-mă și grăind, și n-ați auzit și v-am chemat și n-ați răspuns, | |
- *Pild. 1, 24. 14. *Face-voiu casii aceștia, întru carea s-au chemat numele Mieu și întru care voi aveți 394r
- Isaie 65, 12. nădejde, și locului care l-am dat voao și părinților voștri, precum am făcut în Siloe,
- 1 Împăr. 4, 12. 15. Și vă voiu lepăda de la fața Mea, precum am lepădat pre toți, frații voștri, toată sămânța lui Efrem.
- *Jos 11, 14 și 14, 11. 16. *Tu, dară, să nu te rogi pentru norodul acesta, nici lua întru dânsii laudă și rugăciune și nu-m sta împotrivă, că nu te voiu asculta.
17. Au nu vezi ce fac aceștia în cetățile Iudei și în ulițele Ierusalimului?
18. Fiii culeg leamne și părinții aprind foc și muierile stropesc grăsime, să facă plăcinte împărăteasii ceriului și să jârtvească dumnezeilor streini și să Mă chiiame spre mânie.
19. Au doară pre Mine spre mânie Mă cheamă?, zice Domnul. Au nu pre sâne însuși, spre rușinarea feații sale?”
20. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul Dumnezeu: „Iată, iuțimea Mea și urgia Mea să ațiță asupra locului acestuia, asupra oamenilor și asupra dobitoacelor și asupra lemnului țanutului și asupra roadelor pământului, și să vor aprinde și nu să vor stânge”.
21. Aceastea zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil: „Arderile de tot ale voastre adaogeți jungherilor voastre și mâncați cămurile.
22. Că n-am grăit cu părinții voștri și nu le-am poruncit, în zioa carea am scos din pământul Eghiptului, de cuvântul arderilor și a jârtvelor,
23. Ci acest cuvânt le-am poruncit, zicând: «Asculați glasul Mieu și vă voiu fi Dumnezeu, și voi Îm veț fi Mie norod. Și umblați în | toată calea carea v-am poruncit, ca să vă fie bine!» 394v
24. Și n-au auzit, nici au plecat ureachea sa, ci s-au dus întru vrerile și răzvrătirea inimii sale ceii reale. Și s-au făcut îndărăpt, iară nu înainte,
25. Din zioa carea au ieșit părinții lor din pământul Eghiptului, până la zioa aceasta. Și am trimis la voi toate slugile Meale, prorocii, zioa sculându-Mă de dimineața și trimițându-i.
- *Jos 16, 12. 26. Și nu M-au auzit, nici au plecat ureachea sa, ci ș-au împietrit cerbicea sa *și mai rău au lucrat decât părinții lor.
27. Și vei grăi cătră dânsii toate cuvintele aceastea, și nu te vor auzi; și vei chema, și nu-ț vor răspunde.
28. Și vei zice cătră dânsii: «Acesta e neamul cel ce n-au auzit glasul Domnului, Dumnezeului său, nici au priimit învățătura. Perit-au credința și s-au luat din gura lor».
29. Rade părul tău și leapădă și ia întru drept tânguire, că au lepădat Domnul și au lăsat neamul urgii sale,

30. Că au făcut fiii Iudii rău în ochii Miei, zice Domnul. Pus-au smintealele tale în casa în carea s-au chemat numele Mieu, ca să o pângărească.

31. Și au zidit ceale înalte lui Tofeth, care iaste în Valea fiului Ennon, să aprinză pre fiii săi și featele sale cu foc; care n-am poruncit, nici am gândit în inima Mea.

32. Pentru aceea, iată, zile vor veni – zice Domnul – și nu să va mai zice „Tofeth” și „Valea fiului Ennon”, ci „Valea uciderii”. Și vor îngropa în Tofeth, căci că nu e loc. ||

395r 33. Și va fi stârvul norodului acestuia spre hrană paserilor ceriului și fiarălor pământului, și nu va fi cine să apere.

34. *Și a să odihni voi face, din cetățile Iudii și din ulițele Ierusalimului, glasul bucuriilor și glasul veseliei, glasul mirelui și glasul mireasii, că spre pustiire va fi pământul. *Ezechiil 26, 13.

Cap 8

Pentru că și împărații, mai-marii, preoții și prorocii și celaalalt norod la închinarea de idoli s-au întors și, nesocotind judecata Domnului, părăsând adevărul, toți au cugetat spre lăcomie și spre închinarea de idoli și, pre Domnul întărâtându-L, n-au vrut să înțeleagă, pentru aceea de vrăjmași nemilostivi să vor năcăji.

1. n vremea aceea – zice Domnul – vor scoate oasele împăraților Iudei și oasele căpeteniilor lui și oasele preoților și oasele prorocilor și oasele celor ce au lăcuit în Ierusalim, din mormânturile sale.

2. Și le vor întinde la soare și la lună și la toată oastea ceriului, carea o au iubit și căroră au slujit și după carea au umblat și carea au căutat și li s-au închinat. Nu să vor strânge și nu să vor îngropa. Spre gunoiu preste fața pământului vor fi.

3. Și vor aleage mai mult moartea decât viața toți carii vor fi rămași din rudeniia aceasta rea în toate locurile care s-au părăsit, la care i-am lepădat, zice Domnul oastelor. |

395v 4. Și vei zice cătră dânșii: «Aceasta zice Domnul: 'Au doară cel ce cade nu să va scula? Și cel ce au dosit nu să va întoarce?'

5. Căci, dară, s-au dosit norodul acesta în Ierusalim cu dosire gălcevitoare? Apucat-au minciuna și n-au vrut a să întoarce.

6. Luat-am aminte și am ascultat. Nime ce e bun grăiaște, nici unul iaste care să se pocăiască de păcatul său, zicând: 'Ce am făcut?' Toți s-au întors la alergarea sa, ca calul ce năvăleaște la războiu.

7. Vulturul în ceriu au cunoscut vremea sa, turturele și rândureaaoa și țiconia au păzit vremea venirii sale, iară norodul Mieu n-au cunoscut judecata Domnului.

8. Cum ziceți: 'Înțelepți sântem noi și leagea Domnului cu noi iaste?' Adevărat, minciună au lucrat pana cea minciunoasă a scriitorilor.

9. Rușinatu-s-au cei înțelepți; înfricoșați și prinși sânt, căci cuvântul Domnului l-au lepădat și nici o înțelepciune iaste întru dânșii.

10. Pentru aceea voi da muierile lor streinilor, câmpurile lor, moșteanilor. Că de la cel mai mic* până la cel mai mare, toți după lăcomie urmează; de la proroc până la preot, toți fac minciună. *Isaie 56, 11. Sus 6, 13.

11. Și vindeca zdobirea feateai norodului Mieu spre ocară, zicând: 'Pace, pace!', nefiind pace.

396r 12. Rușinatu-s-au, căci că urăciune au făcut, ci încă cu rușine nu s-au rușinat și n-au știut a să rușina. Pentru aceea vor cădea între cei ce cad dinpreună; în zioa cercetării tale vor || cădea, zice Domnul.

13. Adunând îi voi aduna – zice Domnul – nu iaste strugure în viță și nu sânt smochine în zmochin, frunza au căzut. Și le-am dat lor ceale ce au întrecut'».

14. Pentru ce ședem? Împreunați-vă și să întrăm în cetatea cea întărită și să tăcem acolo. Că Domnul, Dumnezeul nostru, ne-au făcut a tăcea și beutură ne-au dat apă de fiere, *că am păcătuit Domnului. *Jos 9, 15.

15. *Așteptat-am pacea, și nu era bine; vremea de leac, și iată groază. *Jos 4, 19.

16. „De la Dan s-au auzit răsunarea cailor lui, de glasul rânțezărilor ostașilor lui s-au clătit tot pământul și au venit și au îmbucut pământul și plinirea lui, cetatea și lăcuiitorii ei.

17. „Că iată, Eu vă voi tremite șerpi, vasilîșchi și căroră nu iaste descântare și vă vor mușca, zice Domnul.

18. Durearea Mea preste dureare, întru Mine inima Mea măhniță.

19. Iată glasul strâgării feței norodului Mieu, din țară departe: «Au doară Domnul nu e în Sion? Au împăratul ei nu-i într-însa?» Pentru ce dară pre Mine spre mânie M-au întăratat întru necurățiile sale și întru deșertăciuni streine?»

20. Trecut-au săcerișul, sfârșitu-s-au vara, și noi nu ne-am mântuit.

21. „Pentru înfrângerea feței norodului Mieu m-am înfrâmt și M-am întristat, spaimă M-au luat.

22. Au doară rășină nu e în Galaad? Au doftor nu iaste acolo? Pentru ce, dară, nu s-au acoperit locul ranei feței norodului Mieu?

Cap 9

Tânguiaște prorocul pre cei ce să vor ucide din Iuda. În nici unul, zice, că trebuie a nădăjdui, căci toți | vicleneaște umblă. Și pentru că Iudea să va jefui, voiaște ca toți să jelească. În sângru Dumnezeu și întru cunoștința Lui a să fâli; Carele va certa și pre păgâni, și pre fiii lui Israil cei netăiați împrejur la inimă. 396v

1. Cine va da capului Mieu apă și ochilor Mieii izvor de lacrimi? Și voiui plânge zioa și noaptea pre ucișii feței norodului Mieu.

2. Cine-M va da în pustie casă de oaspeți călătorilor? Și voiui părăsi pre norodul Mieu și Mă voiui depărta de cătră dânșii. Că toți preacurvari sânt, ceata nelegiuitorilor.

3. Și au încordat limba sa ca arcu minciunii și nu al adevărului. Întăritu-s-au pre pământ, că din rău la rău au ieșit și pre Mine nu M-au cunoscut, zice Domnul.

4. Fieștecarele să se păzească de aproapele său și întru tot fratele său nu aibă nădejde. Că tot fratele înșelând va înșela, și tot priiatinul vicleneaște va umbla.

5. Și omul pre fratele său îl va batjocori și adevărul nu va grăi. Că ș-au învățat limba sa a grăi minciună; ca să facă nedrept s-au ostenit.

6. Lăcașul tău în mijlocul înșălăciunii. În vicleșug n-au vrut a Mă cunoaște”, zice Domnul.

7. Pentru aceea, acestea zice Domnul oastelor: „Iată, Eu îi voiui lămuri și-i voiui ispiti. Că ce altă voiui face de cătră fața feței norodului Mieu?

*Psalm 27, 33. 8. *Săgeată rânind e limba lor, vicleșug au grăit. În gura sa pace cu priiatinul grăiaște, și într-ascuns îi pune cursă.

9. Au doară preste aceștia nu voiui cerceta? – zice Domnul –; au într-acest fel de neam nu va izbândi sufletul Mieu?

10. Preste munți voiui lua plângere și tânguire | și preste ceale frumoase ale pustii, jeale, 397r
că s-au aprins, căci că nu e om ce treace și n-au auzit glasul stăpânului; de la paserea ceriului până la dobitoace au trecut și s-au depărtat.

11. Și voiui da Ierusalimul spre hălmuri de nășip și spre culcușuri de zmei și cetățile Iudei le voiui da spre pustiire, căci că nu e lăcuioriu”.

12. Cine e om înțelept, care să înțeleagă aceasta și cătră carele cuvântul gurii Domnului să fie, ca să vestească aceasta, pentru ce au perit pământul și aproape e ca pustiul, căci că nu e cine să treacă?

13. Și au zis Domnul: „Pentru că au părăsit legea Mea, carea le-am dat, și n-au ascultat glasul Mieu și n-au umblat într-însul,

14. Și s-au dus după îndărătnicia inimii sale și după Vaalim, care au învățat de la părinții săi”.

*Jos 23, 15. 15. Pentru aceea, aceasta zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil: *„Iată, Eu voiui hrăni pre norodul acesta cu pelin și beatură le voiui da apă de fiere

16. Și-i voiui împărți între neamurile care nu le-au cunoscut ei și părinții lor și voiui trimite după ei sabiia, până ce să vor săvârși”.

17. Acestea zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil: „Luați aminte și chemați tânguitoare și să vie; și la ceale înțelepte trimiteți și grăbească.

18. Pripească și iaie preste noi tânguirea! Verse ochii noștri lacrimi și geanele noastre curgă ape!

19. Că glas de tânguire s-au auzit din Sion: «În ce chip sântem jefuiți și rușinați foarte? Pentru că am părăsit pământul, căci că s-au oborât corturile noastre!»”.

20. Auziți dară, muieri, cuvântul Domnului și să | priimească urechile voastre graiul gurii Lui. Și învățați pre fețele voastre tânguirea și fieștecare pre cea de aproape a sa plângerea, 397v

21. Că s-au suit moartea prin ferestile voastre, întrat-au în casele voastre a pierde pre cei mici din afară și pre cei tineri de pre uliță.

22. Grăiești: „Aceasta zice Domnul: «Și va cădea stârvul omului ca gunoiul pre fața pământului și ca iarba după dosul celui ce seacără, și nu e cine să strângă»”.

23. Acestea zice Domnul: *, „Să nu să laude cel înțelept întru înțelepciunea sa și să nu se laude cel tare întru tăria sa și să nu să laude cel bogat întru bogăția sa,

*1 Cor. 1, 31.

2 Cor. 10, 17.

24. Ci întru aceasta să se laude cel ce să laudă a ști și a Mă cunoaște, că Eu sânt Domnul, Cel ce fac milă și judecată și dreptate pre pământ. Că acestea Îmi plac, zice Domnul.

25. Iată, zile vin – zice Domnul – și voi cerceta preste tot cel ce are tăiat împrejur mădulariu,

26. Preste Egipt și preste Iuda și preste Edom și preste fiii Ammon și preste Moav și preste toți cei tunși în coamă, cei ce lăcuiesc în pustie. Că toate neamurile au mădulariu, iară toată casa lui Israil e netăiată împrejur cu inima”.

Cap 10

Nu trebuie a să teame de stealele ceriului, nici de deșertii și neputincioșii idoli, ci de Dumnezeu, Carele sânghur e Dumnezeu, ziditoriu și stăpânitoriu a toate, Cel ce au bătut pre păcătoșii pământului. Plânge răul său Ierusalimul, și nefiind omului a-și îndrepta căile sale, să roagă lui Dumnezeu ca pre cei ce-L cunosc să nu-i ștargă până la mistuirea de tot, ci mai vârtos preste vrăj | mașii jidovilor să vearse iuțimea sa.

398r

1. uziți cuvântul care au grăit Domnul preste voi, casa lui Israil!

2. Acestea zice Domnul: „Pre lângă căile păgânilor să nu învățați și de seamnele ceriului să nu vă teameți, de carele să tem păgânii;

3. Că legile noroadelor deșarte sânt, *că lemnul din dumbravă îl taie, lucru de mâna meșterului cu firezu,

*Sus 13, 11

și 14, 18.

4. Cu argint și cu aur l-au împodobit, cu cuie și cu maie l-au încheiat, ca să nu să desfacă.

5. Întru asămănarea de finic s-au cioplit și nu vor grăi, purtate să vor duce, că a umbla nu pot. Nu vă teameți, dară, de eale, că nici rău pot face, nici bine”.

6. *, „Nu iaste aseamenea Ta, Doamne! Mare ești Tu și mare e numele Tău întru tărie!

*Mih. 7, 8.

7. Cine nu să va teame de Tine, o, Împărate al neamurilor? Că așa iaste cuviința, între toți înțelepții neamurilor și întru toate împărățiile lor nime nu e aseamenea Ție!

Apoc. 15, 4.

8. Așijderea neînțelepții și nebunii să vor afla. Învățătura deșertăciunilor lemn iaste,

9. Argintul învăluit din Tharsis să aduce, și aurul din Ofaz; lucru de meșter și mâna lucrătorului cu aramă; hiachinth și urșinic, îmbrăcăminte lor. Lucru de meșteri toate acestea”.

10. Iară Domnul Dumnezeu adevărat e. Acela, Dumnezeu viu și împărat veacinic; de urgia Lui să va clăti pământul și nu vor suferi neamurile amânânțarea Lui.

11. Așadară, le veți zice: „Dumnezeii carii ceriurile și pământul n-au făcut piară de pre pământ și din ceale ce sânt supt ceriu!” |

398v

12. *Cel ce face pământul cu puterea Sa gătește lumea cu înțelepciunea Sa și cu priceaperea Sa întinde ceriurile.

*Facere 1, 1

Jos 51, 15.

13. La glasul Său dă mulțime de ape în ceriu și rădică negurile de la marginile pământului, *fulgerele spre ploaie le face și scoate vântul din vistierile Sale.

*Psalm 134, 7.

14. Bolund s-au făcut tot omul de știință, rușinatu-s-au tot meșterul întru cel cioplit, că minciunos e cel ce au vărsat și nu iaste duh într-înșii.

Jos 51, 16

15. Deșarte sânt și lucru vreadnic de răs; în vremea cercetării sale vor peri.

16. Nu e aseamenea acestora partea lui Iacov, că Cel ce au închipuit toate, Acela iaste; și Israil, toiagul moștenirii Lui; Domnul oastelor, numele lui.

17. Adună de pre pământ rușinea ta, ceaea ce lăcuiești în conăcire.

18. Că acestea zice Domnul: „Iată, Eu departe voi arunca lăcuiorii pământului într-această dată și-i voi năcăji așa ca să se afle”.

19. Amar mie pentru sfărâmarea mea, rana mea cea rea. Iară eu am zis: „Togma aceasta e neputința mea și o voi purta.

20. Cortul meu s-au jefuit, toate funișoarele mele s-au rupt, fiii miei au ieșit de la mine și nu stau. Nu iaste cine să-m mai întinză șatra mea și să rădice pieile mele.

21. Că bolunzește au lucrat păstorii și pre Domnul nu l-au căutat; pentru aceea n-au înțeles și toată turma lor s-au răsipit.

22. Glasul auzirii iată, vine, și clătire mare din pământul crivețului, să puie cetățile Iudei pustie și lăcașu bălaurilor. | |

23. Știu, Doamne, că nu e în puterea omului calea lui, nici într-a omului să umble și să-și îndreptează pașii săi. 399r

*Psalm 6, 2 24. *Ceartă-mă, Doamne, însă întru judecată și nu întru iuțimea Ta, ca nu cumva de nemica să mă faci.

*Psalm 78, 6. 25. *Varsă urgia Ta preste neamurile care nu Te-au cunoscut și preste împărățiile care numele Tău nu l-au chemat, că au mâncat pre Iacov și l-au îmbucut și l-au mistuit și cuviința lui o au răsipit”.

Cap 11

Pentru că să blastămă cel ce nu ascultă, nici țâne așezământul Domnului, ce au dat părinților, pentru aceea să poruncește prorocului ca să-l propoveduiască a-l ținea jidovilor, ci în zădar, urmând ei mai vârtos nelegiuirile părinților săi și închinarea de idoli. Pentru aceea va aduce Domnul asupra lor neocolite răotăți; nici le vor folosi idolii sau rugăciunile dreptilor, nici căci întâi au fost iubiții lui Dumnezeu. Spune cugetele jidovilor ceale îndărătnice, pentru ștergerea lui de pre pământ, ci vor peri cei ce nu vreau a auzi pre proroc în numele Domnului.

1. uvântul care au fost de la Domnul cătră Ieremie, zicând:

2. „Auziți cuvintele așezământului acestuia și grațiți cătră oamenii Iudei și lăcuiorii Ierusalimului.

3. Și vei zice cătră dânșii: «Aceasta zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: ‘Blăstămat e omul cel ce nu va auzi cuvintele așezământului acestuia,

4. Care am poruncit părinților voștri | în zioa în carea i-am scos din pământul Eghiptului, din cuptoriul cel de foc, zicând: ‘Auziți glasul Mieu și faceți toate care vă poruncesc voae și-m veți fi Mie spre norod și voi fi voae întru Dumnezeu, 399v

5. Ca să deșept jurământul ce am făcut părinților voștri, că le voi da pământul ce curge cu lapte și cu miere, precum e zioa aceasta!’” Și am răspuns și am zis: „Amin, Doamne!”

6. Și au zis Domnul cătră mine: „Glăsuiaste toate cuvintele acestea în cetățile Iudii și în târgurile Ierusalimului, zicând: «Auziți cuvintele așezământului acestuia și le faceți!

7. Că jurând am jurat pre părinții voștri în zioa în carea i-am scos din pământul Eghiptului, până la zioa aceasta; dimineața sculându-mă i-am jurat și am zis: ‘Auziți glasul Mieu!’

8. Și n-au auzit, nici au plecat ureachea sa, ci s-au dus fieștecarele întru îndărătnicia inimii sale ceii reale. Și am adus asupra lor toate cuvintele legăturii aceștia, carea le-am poruncit a o face, și nu o au făcut»”.

9. Și au zis Domnul cătră mine: „Aflatu-s-au jurare împreună între oamenii Iudei și între lăcuiorii Ierusalimului.

10. Întorsu-s-au la nedreptățile părinților săi celor dintâi, carii n-au vrut a auzi cuvintele Meale. Și aceștia, dară, s-au dus după dumnezei streini să le slujască; deșartă au făcut casa lui Israil și casa Iudii, așezământul Mieu, care am făcut cu părinții lor”.

11. Pentru aceea, acestea zice Domnul: „Iată, Eu voi aduce preste voi reale, din carele nu veți putea ieși. Și vor strâga cătră Mine și nu-i voi asculta.

12. Și să vor duce cetățile Iudei și lăcuiorii Ierusalimului, și vor strâga cătră dumnezeii căroră le-au jârtvit și nu-i vor mântui în vremea năca | zului lor. 400r

*Sus 2, 28. 13. *Că după numărul cetăților tale era dumnezeii tăi, Iudo, și după numărul căilor Ierusalimului ai pus oltarele rușinii, oltare a jârtvi lui Vaalim.

*Sus 7, 16. Jos 14, 11. 14. *Tu, dară, să nu te rogi pentru norodul acesta și să nu iei pentru dânșii laudă și rugăciune, că nu-i voi auzi în vremea străgării lor cătră Mine, în vremea năcazului lor.

15. Ce iaste că iubitul Mieu în casa Mea au făcut nelegiuiri multe? Au doară trupurile ceale sfinte vor lua de la tine răotățile tale, întru carele te-ai fălit?

16. «Maslin prisositoriu, frumos, roditoriu, înfrâmsățat» au chemat Domnul numele tău. Cătră glasul graiului tare foc s-au aprins într-însa și au ars grâul ei.

17. Și Domnul oastelor, Cel ce te-au sădit, au graiit preste tine rău, pentru răotățile casii lui Israil și casei Iudei, care ș-au făcut a Mă întărâta, jârtvind lui Vaalim”.

18. Iară Tu, Doamne, mi-ai arătat și am cunoscut. Atunci mi-ai arătat cugetele lor.

19. Și eu, ca un miel blând ce să duce spre junghiere; și n-am cunoscut că au cugetat asupra mea sfaturi, zicând: „Să trimitem lemn în pâinea lui și să-l radem de pre pământul celor vii, și numele lui să nu să mai pomenească!”

*Jos 17, 10 și 20, 12. 20. *Iară Tu, Doamne Savaoth, Cel ce judeci drept și cercetezi rărunchii și inimile, să văz izbânda Ta dintr-înșii, că Ție am descoperit pricina mea.

21. Pentru aceea, acestea zice Domnul către bărbaii lui Anathoth, cei ce caută sufletul tău și zic: „Nu vei proroci în numele Domnului și nu vei muri în mâinile noastre!” |

400v 22. Pentru aceea, acestea zice Domnul oastelor: „Iată, Eu voi cerceta preste dânșii. Tinerii vor muri în sabie, fiii lor și featele lor vor muri de foame.

23. Și rămasită nu vor fi dintr-înșii, că voi aduce răotăte preste oamenii lui Anathoth, anul cercetării lor”.

Cap 12

Să miră prorocul de sporirea răotăților, însă carii să gătesc spre zioa uciderii și sânt pământului pricina plângerii. Moștenirea s-au împotivit stăpânului său și păstorii au jefuit via Domnului; pentru aceea să da spre răsipire, cării iarăș să milostiveaște Domnul, bătând pre nepriiatinii ei.

1. **D**rept adecă Tu ești, Doamne, de mă voi întreba cu Tine. Însă ceale dreapte voi grăi către Tine: *„Pentru ce calea necredincioșilor sporește? Bine iaste tuturor celor ce nelegiuiesc și nedrept lucrează.

*Iov 21, 7.

Havacuc 1, 13.

2. Săditu-i-ai și au slobozit rădăcini, sporesc și fac rod. Aproape ești Tu de gura lor, și departe de răunchii lor.

3. Și Tu, Doamne, m-ai cunoscut, văzutu-m-ai și ai cercat inima mea cu Tine. Adună-i ca pre o turmă spre jârtvire și-i sfințește în zioa uciderii!

4. Până când va jelui pământul și iarba a tot ținutul să va usca pentru răotătea celor ce lăcuiesc într-însul? Mistuitu-s-au jivina și cea zburătoare, că au zis: «Nu va vedea ceale mai de pre urmă ale noastre»”.

5. De te-ai ostenit alergând cu pedestrașii, cum te vei putea certa cu caii? Iară, de vei urma în pământul păcii, ce vei face întru mândria Iordanului?

401r 6. Că și frații tăi și casa tătâni-tău și aceia | | au oștit asupra ta și au strâgat după tine cu glas plin. Nu crede lor când vor grăi ție ceale bune.

7. Părăsit-am casa mea, slobozit-am moșiia mea, dat-am sufletul meu cel iubit în mâna nepriiatinilor lui.

8. Făcutu-s-au mie moștenirea mea ca leul în pădure; dat-au împotriva mea glas, pentru aceea o am urât.

9. Au doară paserea pestriță, moștenirea mea, mie? Au doară pasărea întinsă preste tot? Veniți, adunați-vă toate hiarăle pământului, grăbiți a o mânca.

10. Păstori mulți au jefuit viia mea și au călcat partea mea; dat-au partea Mea cea dorită spre pustiia pustiirii.

11. Pusu-o-au spre răsipire și au plâns preste mine. Cu pustiire s-au pustiit tot pământul, că nici unul iaste cine să gândească cu inima.

12. Preste toate căile pustiiei au venit jefuitorii, că sabia Domnului va îmbuca de la marginea pământului până la marginea lui. Nu iaste pace a tot trupul.

13. Sămănat-au grâu, și spini au săcerat; moștenirea au luat, și nu le va folosi. Rușina-vă-veți în rodurile voastre, pentru iuțimea mâinii Domnului!

14. Acestea zice Domnul asupra tuturor vecinilor miei celor răi: „Cei ce ating moșiia care o am împărțit norodului Meu, Israil, iată, Eu îi voi zmulge din pământul său și casa Iudei o voi zmulge din mijlocul lor.

15. Și, deacă îi voi zmulge, Mă voi întoarce și-i voi milui și-i voi aduce îndărăpt, omul la moștenirea sa și omul la locul său. |

401v 16. Și va fi, de vor învăța cei deprinși căile norodului Meu, să joare în numele Meu: «Viu e Domnul!», precum au învățat ei pre norodul Meu a jura în Vaal. Să vor zidi în mijlocul norodului Meu.

17. Iară de nu vor auzi, zmulge-voiu neamul acela cu zmulgere și cu piardere”, zice Domnul.

Cap 13

Precum șolovarii lui Ieremie ascunși în Eufrate au putrezit, așa jidovimea întâi de Domnul lipindu-să, pentru mândria și închinarea de idoli de la Dânsul să leapădă și toți să vor răsipi. Însă de prorocul să cheamă la pocăință, ca să scape de reale. Într-alt chip să va lua pentru

nedreptățile sale, carele la pocăință nu să poate aduce, pentru învechitul întru răotăți obiceaiu; mijlocește și mila prorocului.

1. ceasta zice Domnul cătră mine: „Mergi și ia ție șolovari de in, și-i vei pune pe coapsele tale, și în apă nu-i vei băga”.

2. Și mi-am luat șolovari după cuvântul Domnului și i-am pus pre coapsele mele.

3. Și au fost cuvântul Domnului cătră mine a doao, zicând:

4. „Ia șolovarii carii i-ai avut, carii sânt înprejurul coapselor tale și, sculându-te, mergi la Efrat și-i ascunde acolo, în gaura pietrii”.

5. Și m-am dus și i-am ascuns în Evfrath, precum mi-au poruncit Domnul.

6. Și au fost după multe zile, au zis Domnul cătră mine: „Scoală, mergi la Evfrath și ia de acolo șolovarii carii Ț-am poruncit să-i ascunzi acolo”. ||

7. Și m-am dus la Evfrath și am săpat și am scos șolovarii din locul unde-i ascunseam. 402r
Și iată, putrăzise șolovarii așa cât nici de o slujbă era.

8. Și au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

9. „Aceasta zice Domnul: «Așa voi face a putrezi mândriia Iudei și mândriia Ierusalimului cea multă.

10. Norodul acest rău, carii nu vreau a auzi cuvintele Meale și umblă întru schimbarea inimii sale și s-au dus după dumnezei streini, să le slujască și să li să închine. Și vor fi ca șolovarii aceștia, carii de nici o slujbă sânt.

11. Că, precum să lipesc șolovarii de coapsele omului, așa am cleit Mie toată casa lui Israil și toată casa Iudei – zice Domnul – ca să-M fie spre norod și spre nume și spre laudă și spre slavă; și n-au auzit».

12. Zice-vei, dară, cătră dânșii cuvântul acesta: «Aceasta zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: ‘Toată plosculița să va umplea de vin’». Și vor zice cătră tine: «Au doară nu știm că toată plosculița să va umplea de vin?»

13. Și vei zice cătră dânșii: «Aceasta zice Domnul: ‘Iată, Eu voi umplea pre toți lăcuitorii pământului acestuia și împărații carii șed din rădăcina lui David pre scaunul lui, și preoții și prorocii și pre toți lăcuitorii Ierusalimului, de beție.

14. Și-i voi răsipi pre om de cătră fratele său, și pre părinți și pre fii așjiderea – zice Domnul –, nu voi ierta și nu voi îngădui, nici Mă voi milostivi a nu-i răsipi’». |

15. Auziți și în urechi luați! Să nu vă înălțați, că Domnul au grăit: 402v

16. «Dați Domnului, Dumnezeului vostru, slavă, mai înainte de-a întuneca și mai înainte de-a să potigni picioarele voastre la munții cei cu ceață. Aștepta-va lumina și o va pune spre umbra morții și spre ceață»”.

Tânguir. 1, 2.

17. Iară de nu veți auzi aceasta, într-ascuns va plânge sufletul meu de cătră fața mândrii; plângând va plânge și va izvorî ochiul meu lacrimi, că s-au prins turma Domnului.

18. „Zi împăratului și stăpânitoarii: «Smeriți-vă, ședeți, că s-au pogorât despre capul vostru cununa slavii voastre!»

19. Cetățile austrului închise sânt și nu este cine să deșchiză. Dusu-s-au tot Iuda cu robie desăvârșit.

20. Rădicați ochii voștri și vedeți cei ce vin de cătră crivețu! Unde e turma carea s-au dat ție, dobitoacul tău cel cinstit?

21. Ce vei zice când te va cerceta, că tu i-ai învățat împotriva ta și i-ai deprins asupra capului tău? Au nu te vor apuca dureri ca pre muierea ce naște?

* Jos 30, 14

22. Iară de vei zice întru inima ta: «Pentru ce mi-au venit acestea?» *Pentru mulțimea nedreptăților tale s-au dezvălit ceale mai de rușine ale tale, pângăritu-s-au tălpile tale.

23. De va putea ethiopol a schimba piealea sa sau pardul pestrițiile sale, și voi veți putea bine a face, deacă ați învățat răul. ||

24. Și voi umprăștia ca pozderia carea de vânt să răpeaște în pustie. 403r

25. Aceasta e soarta ta și partea măsurii tale de la Mine – zice Domnul – că te-ai uitat de Mine și ai nădărdit întru minciună.

26. Pentru aceaea și Eu am golit coapsele tale înaintea feații tale și s-au arătat ocara ta,

27. Preacurviile tale și rânchezarea ta, nelijuirea preacurviilor tale. Preste măguri, în câmp, am văzut urăciunile tale. Amar ție, Ierusalime, nu te vei curăți după Mine! Până când încă?”

Cap 14

Seaceta mare în pământul Iudei, pentru păcatele norodului. Și, rugându-să prorocul pentru izbăvirea ei, și mila să oprească de la Domnul a să ruga pentru dânșii. Nici priimește Dumnezeu posturile lor și jârtvele, ci și prorocii carii le făgăduiesc negrija, cu dânșii vor peri. Plânge Ieremie pre cei morți de sabie și de foame și, mărturisind păcatele norodului, să roagă pentru milă.

1. are au fost cuvântul Domnului cătră Ieremie despre cuvintele seacetei:
2. „Jeluit-au Iuda și porțile ei au căzut și s-au întunecat în pământ, și strâgarea Ierusalimului s-au suit.
3. Cei mai mari au trimis mai micii săi la apă; venit-au a scoate, n-au aflat apă, dus-au îndărăpt vasele sale goale; turburați au fost și năcăjiți și au acoperit capetele sale. |
- 403v 4. Pentru certarea pământului, că n-au venit ploaie pre pământ, turburatu-s-au lucrătorii de câmp, acoperit-au capetele sale.
5. Că și cerbița în câmp au fâtat și au lăsat, că nu era iarbă.
6. Și măgarii sălbateci au stătut în râpi, tras-au vânt ca zmeii, scăzut-au ochii lor, că nu era iarbă”.
7. De vor răspunde noao nedreptățile noastre, Doamne, fă pentru numele Tău, că multe sânt dosirile noastre, Ție am păcătuit.
8. Așteptarea lui Israil, mântuitorul lui în vreme de năcazu; căci ca un lucrătoriu de câmp vei să fii pre pământ și ca un călătoriu ce abate a rămânea.
9. Căci vrei a fi ca un om ce rătăcește, ca un tare ce nu poate mântui? Iară Tu întru noi ești, Doamne, și numele Tău s-au chemat preste noi; nu ne părăsi!
10. Aceastea zice Domnul norodului acestuia: „Cel ce au iubit a clăti picioarele sale și nu s-au odihnit, și Domnului n-au plăcut, acum își va aduce aminte de nedreptățile lor și va cerceta păcatele lor”.
11. Și au zis Domnul cătră mine: * „Să nu te rogi pentru norodul acesta spre bine! *Sus 7, 16
12. Când vor posti, nu voi asculta ceările lor; și de vor aduce arderi de tot și jârtve, și 11, 14.
13. Și am zis: „A, a, a, Doamne, Dumnezeule! Prorocii le zic lor: *«Nu veți vedea sabia și foamete nu va fi întru voi, ci pace adevărată vă va da în locul acesta»”. | | *Sus 5, 12. Jos 23, 17.
- 404r 14. Și au zis Domnul cătră mine: * „Minciunos prorocesc întru numele Mieu. Nu i-am trimis și nu le-am poruncit, nici am grăit cătră dânșii. Vedea mincinoasă și vrăjitorie și înșelăciune și amăgirea inimii sale prorocesc voao. *Jos 29, 9.
15. Pentru aceea, aceastea zice Domnul: „Despre prorocii carii prorocesc în numele Mieu, carii Eu nu i-am trimis. Zicând: «Sabie și foamete nu va fi pe pământul acesta», de sabie și de foamete să vor săvârși prorocii aceia.
16. Și noroadele căroră prorocesc vor fi lepădate în căile Ierusalimului de foamete și de sabie și nu va fi cine să-i îngroape, ei și muierile lor, feciorii și featele lor, și voi vârsa preste dânșii răotatea sa.
17. Și vei zice cătră dânșii cuvântul acesta: *«Izvorească ochii miei lacrimi noaptea și zioa, și nu tacă, că cu mare înfrângere s-au înfrânt fecioara, fata norodului Mieu, cu rană rea foarte». *Tânguiri 1, 16 și 2, 18.
18. De voi ieși la câmpuri, iată cei uciși de sabie! Și de voi intra în cetate, iată cei suptiați de foame! Ci și prorocul și preotul s-au dus la pământul care nu-l știa”.
19. Au doară aruncând ai lepădat pre Iuda? Au pre Sion l-au urât sufletul Tău? Pentru ce dară ne-ai lovit, așa cât nici o vindecare iaste? *Așteptat-am pace, și nu e bine; și *Sus 8, 15.
20. Cunoscut-am, Doamne, necredințele noastre, nedreptățile părinților noștri, că am păcătuit Ție.
21. Nu ne da spre ocară pentru numele Tău, nici ne face rușinea scaunului slavii Tale!
- 404v Adu-Ți | aminte, să nu faci deșert așezământul Tău de leage cu noi!
22. Au doară sânt întru ceale cioplite a limbilor carii să ploaie? Au ceriurile pot da ploi? Au nu Tu ești Domnul, Dumnezeul nostru, pre care l-am așteptat? Că Tu ai făcut toate aceastea!

Cap 15

Că nici cu rugăciunile lui Moisi, nici cu a lui Samuil să va pleca, zice Domnul, ca să nu dea norodul Ierusalimului foametei, sabiei, ciumei și robiei, că, certat fiind, n-au vrut să înțeleagă.

Să jeluaște prorocul că au fost pricina neînțelegerii și iarăși, că, vestind cuvântul lui

Dumnezeu, au răbdat ocară, căruia Domnul făgăduiaște ajutoriu, cu certarea jidovilor. Făgăduiaște, afară de aceea, și tărie și izbăvire și milă celor ce să vor întoarce cătră Dânsul.

1. i au zis Domnul cătră mine: „De va sta Moisi și Samuil înaintea Mea, nu iaste sufletul Mieu cătră norodul acesta. Leapădă-i de la fața Mea și să iasă!
2. Iară, de vor zice cătră tine: «Încătro vom ieși?», vei zice cătră dânșii: «Aceastea zice Domnul: *‘Carii la moarte, la moarte; carii la sabie, la sabie; și carii la foamete, la foamete; și carii la robie, la robie!
- *Zah. 11, 9. 3. Și voui cerceta preste dânșii patru fealiuri, zice Domnul: sabiia spre ucidere și câinii spre rumpere și paserile ceriului și fiarăle pământului spre mâncare și răsipire.
- *4 Împăr. 21, 2, 11. 4. Și îi voui da spre înfierbântarea tuturor împărățiilor pământului, *pentru Manasie, fiul Ezechiii, împăratului Iuda, preste toate care au făcut în Ierusalim. | |
5. Că cine să va milostivi spre tine, Ierusalime? Au cine să va întrista pentru tine? Au cine să va duce a să ruga pentru pacea ta? 405r
6. Tu M-ai părăsit – zice Domnul – îndărăpt te-ai dus; și voui întinde mâna Mea preste tine și te voui omorî. Ostenit-am rugându-Mă.
7. Și-i voui împrăștia cu vânturătoarea în porțile pământului. Omorât-am și am pierdut pre norodul Mieu și măcar că de la căile sale nu s-au întors,
8. Înmulțitu-s-au mie văduvele lui preste năsipul mării; Adusu-le-am lor, preste maica tinărului, jefuitoriu amiazăzi; trimis-am preste cetate de năpraznă groază.
- *1 Împăr. 2, 5. 9. *Slăbit-au ceaea ce au născut șeapte, scăzut-au sufletul ei, **apus-au ei soarele, încă **Amos 8, 9. fiind zio; turburatu-s-au și s-au rușinat. Și rămășițele ei spre sabie le voui da înaintea nepriiatinilor lor’», zice Domnul.
10. Amar mie, maica mea, căci m-ai născut om de gâlceavă, om de neînțeleagere întru tot pământul! N-am cămătărit, nici mi-au cămătărit cineva; toți mă blastămă.
11. Zice Domnul: „De nu rămășițele tale spre bine, de nu te-am întimpinat în vreme de năcazu și în vreme de supărare asupra nepriiatinului,
12. Au doară să va păciui fierul cu fierul de la crivețu și arama?
13. Bogățiile tale și comoarale tale spre jefuire le voui da în dar, întru toate păcatele tale și întru toate hotarele tale.
14. Și voui aduce nepriiatinii tăi din pământul care nu-l știi; că foc s-au aprins întru iuțimea Mea, preste voi va arde”.
15. Tu știi, Doamne, adu-Ți aminte de mine și | mă cercetează și mă apără de cătră cei 405v ce mă gonesc; să nu mă iai întru răbdarea Ta. Știi că am răbdat pentru Tine ocară.
16. Aflatu-s-au cuvintele Tale și le-am mâncat; și s-au făcut mie cuvântul Tău spre bucurie și spre veselii inimii meale, că s-au chemat numele Tău preste mine, Doamne, Dumnezeul oastelor.
- *Psalm 2, 1 și 15, 4. 17. *N-am șezut în sfatul celor ce să juca și m-am fălit de cătră fața mâinii Tale; sângur sedeam, că cu amănănțare m-ai umilit.
- *Jos 30, 15. 18. *Căci s-au făcut durearea mea depururea și rana mea dejnădăjdut n-au vrut a să vindeca? Făcutu-s-au mie ca minciuna apelor celor necredincioase?
19. Pentru aceasta, aceastea zice Domnul: „De te vei întoarce, te voui întoarce și înaintea feații Meale vei sta. Și, de vei deschilini cel scump de cel slab, ca gura Mea vei fi. Întoarce-să-vor ei la tine, și tu nu te vei întoarce la ei.
20. Și te vei da norodului acestuia spre zid de aramă tare. Tăbări-vor asupta ta și nu vor birui, că Eu cu Tine sânt, să te mântuiesc și să te scoțu, zice Domnul.
21. Și te voui izbăvi din mâna celor răi și te voui răscumpăra din mâna celor tari”.

Cap 16

Opreaște Domnul să nu să însoare prorocul, vestind că jidovii cu multe fealiuri de morți vor peri, așa cât morții nu să vor îngropa, nici să vor plânge de cei vii, pentru închinarea de idoli a părinților și a fiilor și pentru părăsita legea Domnului. Ci după aceea, prin pescari și vânători îi va întoarce Domnul la pământul său, întru carele ei, împreună cu neamurile, își vor mărturisi Dom | | nului păcatele sale. 406r

1. i au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:
2. „Nu vei lua muiare și nu vor fi ție fii și feate în locul acesta”.
3. Că aceastea zice Domnul preste fii și preste feate carii să nasc în locul acesta și preste maicele lor care i-au născut și preste părinții lor dintr-a căroră rudă s-au născut în pământul acesta:

4. „Cu morți de bolnăviri vor muri, nu să vor plânge și nu să vor îngropa, spre gunoii preste fața pământului vor fi. Și cu sabie și cu foamete să vor mistui și va fi trupul lor spre hrană paserilor ceriului și hiarălor pământului”.

5. Că acestea zice Domnul: „Să nu întri în casă de oaspeți, nici mergi a plânge, nici îi mângăia, că am luat pacea Mea de la norodul acesta – zice Domnul – mila și îndurerile.

6. Și vor muri cei mari și cei mici în pământul acesta. Nu să vor îngropa, nici să vor plânge, nici să vor străpunge, nici pleșuvire va fi pentru dânșii;

7. Nici vor frânge pentru dânșii jealnicului pâine, a-l mângăia pentru cel mort, și nu le vor da pâhar de beutură, a-i mângăia pentru tatăl său și muma.

8. Și în casă de ospătu nu întra să țezi cu ei și să mânci și să beai”.

9. Că acestea zice Domnul oastelor, Dumnezeuul lui Israil: „Iată, Eu voi lua din locul acesta, în ochii voștri și în zilele voastre, glasul bucuriiei și glasul veselii, glasul mirelui și glasul mireasii.

406v 10. Și, deacă vei vesti norodului acestuia toate cuvintele acestea și-ț vor zice ție: *«Căci au grăit Domnul asupra noastră tot răul acest | mare? Ce e nedreptatea noastră și care păcatul nostru, care am păcătuit Domnului, Dumnezeuului nostru?»», *Sus 5, 19.

11. Vei zice cătră dânșii: «Că M-au părăsit părinții voștri – zice Domnul – și s-au dus după dumnezei streini, și au slujit lor și s-au închinat lor, și pre Mine M-au părăsit și leagea Mea nu o au păzit.

12. *Ci și voi mai rău ați lucrat decât părinții voștri; că iată, umblă fieștecare după îndărătnicia inimii sale ceii reale, ca să nu Mă auză. *Sus 7, 26.

13. Și vă voi lepăda de pre pământul acesta pre pământul care nu l-ați cunoscut voi și părinții voștri. Și veți sluji acolo dumnezeilor streini zioa și noaptea, carii nu vă vor da odihnă.

14. Pentru aceea, iată, zile vin – zice Domnul – și nu să va mai zice: ‘Viu e Domnul, Cel ce au scos fiii lui Israil din pământul Eghiptului’,

15. Ci: ‘Viu e Domnul, Cel ce au scos fiii lui Israil din pământul crivețului și din toate pământurile la care i-am lepădat’. Și-i voi întoarce la pământul său, care l-am dat părinților lor.

16. Iată, Eu voi trimite pescari mulți – zice Domnul – și-i vor pescui. Și, după acestea, le voi trimite mulți vânători și-i vor vâna din tot muntele și din toată măgura și din crepăturile pietrilor.

17. Că ochii Mieii, preste toate căile lor; nu s-au ascuns de la fața Mea și nu s-au pitulat nedreptatea lor de la ochii Mieii.

18. Și voi răsplăti întâi îndoitele nedreptăți și păcatele lor, că au spurcat pământul Mieiu în mortăciunile idolilor săi; cu urăciunile sale au umplut moștenirea Mea”.

407r 19. Doamne, tăria mea și vârtutea mea și scăparea mea în zi de năcaz, cătră Tine limbile vor | | veni de la marginile pământului și vor zice: „Adevărat, minciună au moștenit părinții noștri și deșertăciune, carea nu le-au folosit.

20. Au doară va face șieși omul dumnezeii, și aceia nu sânt dumnezeii?”

21. „Pentru aceea, iată, Eu voi arăta lor această dată, arăta-voiu lor mâna Mea și putearea Mea. Și vor ști că numele Îmi iaste Domnul!”

Cap 17

Jidovii în păcat împietriți, și pentru aceea să vestesc că să vor certa. Blăstămat e cel ce să nădăjduiaște în om și blagoslovit e cel ce să nădăjduiaște întru Dumnezeu. Sângur Dumnezeu ispiteaște inimile și fieștecăruiă răsplătește după calea sa. Ceare prorocul de la Dumnezeu, întru Carele au avut nădejde, a să izbăvi și pre nepriiatini a-i rușina. Poruncește Dumnezeu a păzi sâmbăta, ca toate să fie Ierusalimului spornice, care, într-alt chip, cu foc să va mistui.

1 ăcatul Iudeii scris iaste cu panachidă de fier, în unghie de diamant însămnat preste lățimea inimii lor și în cornurile oltarelor lor.

2 ând își vor aduce aminte fiii lor de oltarele sale și de grâncii săi și de copacii umbroși, în munții cei înalți,

3. Jârtvind în câmp. Tăria ta și toate comoarale tale spre răsipire le voi da, ceale înalte ale tale pentru păcate în toate hotarele tale.

407v 4. Și vei fi sângură lăsată de la moștenirea ta, carea o am dat ție. Și te voi face a sluji nepriiatinilor tăi în pământul care nu-l | cunoști; că foc ai aprins întru iuțimea Mea, până în veac va arde”.

- *Isaie 30, 2 și 31, 1. 5. *Acestea zice Domnul: „Blăstămat e omul care nădărduește într-un om și pune trupul brațului său și de la Domnul să se departe inima lui.
- Jos 48, 7. 6. *Că va fi ca miriștele în pustie și nu va vedea când va veni binele, ci va lăcuși în seacă în pustie, în pământ sărat și nelăcut.
- *Jos 48, 6. 7. Blagoslovit e omul cel ce nădărduește într-un Domn și va fi Domnul nădejdea lui.
- *Psalm 1, 3. 8. *Și va fi ca un pom răsădit lângă ape, care la umezala sloboade rădăcinile sale și nu să va teame când va veni zăduhul; și va fi frunza lui veardă și în vremea de seacă nu să va griji, nici va înceta cândva a face rod.
- *1 Împăr. 16, 7. 9. Îndărătnică e inima tuturor și necercetată. Cine o va cunoaște?
- Psalm 7, 10. 10. *Eu, Domnul, Cel ce ispitesc inima și cercetez rărunchii, Care dau fieștecăruia după calea sa și după rodul meșteșugirilor sale.
- Apoc. 2, 23. 11. Potârnicea au clocit ceale ce n-au ouat; făcut-au bogății, și nu într-un judecată. Într-un jumătățarea zilelor sale le va părăsi și în cea mai de pe urmă a sa va fi neînțelept”.
12. Scaunul slavii înălțimii de început, locul sfințirii noastre.
13. Așteptarea lui Israil, Doamne, toți cei ce Te părăsesc să vor rușina. Depărtându-să de la Tine, în pământ să vor scrie, că au părăsit vâna apelor celor vii, pre Domnul.
14. Vindecă-mă, Doamne, și mă voi vindeca, mântuiește-mă și mântuit voi fi, că lauda mea Tu ești.
15. Iată, aceia zic cătră mine: „Unde e cuvântul Domnului? Vie!” | |
16. Și eu nu sânt turburat, pre Tine, păstoriul, urmându-Te, și zioa omului nu o am dorit, 408r
Tu știi. Ce au ieșit din buzele mele drept înaintea Ta au fost.
17. Nu fi Tu mie spre înfricoșare, nădejdea mea Tu ești în zi de năcazu.
18. Rușinează-să cei ce mă gonesc și să nu mă rușinezu eu; adă preste dânșii zi de năcazu și cu îndoită zdrobire îi zdrobeaște!
19. Acestea zice Domnul cătră mine: „Mergi și stăi în poarta fiilor norodului, prin carea întră împărații Iudei și ies, și într-un toate porțile Ierusalimului.
20. Și vei zice cătră dânșii: «Auziți cuvântul Domnului, împărații Iudei și tot Iuda și toți lăcuiitorii Ierusalimului, cei ce întrăți prin porțile aceastea!»”
21. Acestea zice Domnul: „Păziți sufletele voastre și să nu purtați povară în zioa sâmbetei, nici să băgați prin porțile Ierusalimului.
22. Și să nu lepădați povarale din casele voastre în zioa sâmbetei și tot lucru nu veți face; sfințiți zioa sâmbetei, precum am poruncit părinților voștri.
23. Și n-au auzit, nici au plecat ureachea sa, ci au învățat cerbicea sa, ca să nu Mă auză și să nu ia învățătura.
24. Și va fi, de Mă veți auzi – zice Domnul – ca să nu duceți povară prin porțile aceastea în zioa sâmbetei. Și de veți sfinți zioa sâmbetei, să nu faceți într-însa tot lucrul.
25. Vor întră prin porțile cetății aceștia împărați și căpetenii, șezind pre scaunul lui David și suindu-să în căruțe și în cai, ei și căpeteniile lor, oamenii Iudei și lăcuiitorii Ierusalimului; și va fi lăcuită cetatea aceasta în veac. |
26. Și vor veni din cetățile Iudei și dinprejurul Ierusalimului și din pământul lui Veniamin 408v
și din câmpii și din munți și de la austru, aducând arderi de tot și junghiere și jârtvă și tămâie. Și vor băga aducere în casa Domnului.
27. Iară, de nu Mă veți auzi să sfințiți zioa sâmbetei și să nu aduceți povară și să nu băgați prin porțile Ierusalimului în zioa sâmbetei, aprinde-voiu foc în porțile ei și va mistui casele Ierusalimului și nu să va stânge”.

Cap 18

Cu pilda olariului arată Domnul în mâna Sa a fi casa lui Israil, ca după vrednicia lor să le facă lor, macar deși mainte altăceva a face au zis. Pentru împietrita jidovilor răutate li să vestească perirea. Răscoala jidovilor împotriva lui Ieremie și tânguirea lui cătră Dumnezeu și vestirea pedepselor celor ce vor urma pre cei protiunici.

1. cuvântul care au fost cătră Ieremie de la Domnul, zicând:
2. „Scoală-te și te pogoară în casa olariului, și acolo vei auzi cuvintele Meale”.
3. Și m-am pogorât în casa olariului și, iată, acela făcea lucrul pe roată.
4. Și s-au spart vasul care el făcea din tină cu mânilor sale; și, întorcându-să, au făcut din el alt vas, precum plăcuse în ochii lui a face.
5. Și au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

- 409r 6. *, „Au doară ca olariul acesta nu voi putea fa| | ce voao, casa lui Israil? – zice Domnul. *Isaie 45, 9. Iată, precum lutul în mâna olariului, așa sânteți voi în mâna Mea, casa lui Israil. Râm. 9, 8.
7. Fără veaste voi grăi asupra neamului și asupra împărăției, *ca să o zmulg, să o strâc și să o răsipesc. *Sus 1, 5.
8. De să va pocăi neamul acesta de răotatea sa, pentru că am grăit împotriva lui, voi face și Eu pocăință preste răul ce am gândit a-i face.
9. Și îndată voi grăi despre neam și despre împărăție, ca să o zidesc și să o sădesc.
10. De va face rău în ochii Mieii, să nu auză glasul Mieii, voi face pocăință spre binele care am grăit a-i face.
11. Acum, dară, zi bărbatului Iudei și celor ce lăcuiesc în Ierusalim, zicând: «Acestea zice Domnul: 'Iată, Eu închipuiesc împotriva voastră răotate și gândesc împotriva voastră gândire: *întorcă-să fieștecarele de la calea sa cea rea și îndreptați căile voastre și cugetele voastre!'» *4 Împăr. 17, 13.
12. Cari au zis: «Dăznădăjdut-am, că după gândirile noastre ne vom duce, și fieștecarele îndărătnicia inimii sale ceii reale vom face»”. Jos 25, 5 și
13. Pentru aceea, acestea zice Domnul: „Întrebați neamurile cine au auzit îngroziri ca acelea care au făcut foarte fecioara lui Israil? 35, 15.
14. Au doară va scădea de pre piatra câmpului neoa Livanului? Au potu-să zmulge apele ce izvorăsc răci și curg? Ioan 3, 9.
15. Că s-au uitat de Mine norodul Mieii, zaluda jârthuind și împiedecându-să în căile sale în cărările veacului, ca să umble printr-însăle prin cale nebătută.
- 409v 16. *Să fie pământul lor spre pustiire și spre | șuierare veacinică; tot cine va treace *Jos 19, 8 printr-însul să va minuna și va clăti cu capul său. și 49, 13
17. Ca vântul ce arde îi voi împărți înaintea nepriiatinului; dosul, iară nu fața voi arăta lor în zioa peririi lor” și 50, 13.
18. Și au zis: „Veniți și să gândim împotriva lui Ieremie gânduri; că nu va peri leagea de la preot, nici sfatul de la cel înțelept, nici cuvântul de la proroc. Veniți și să-l lovim cu limba și să nu ne uităm la toate cuvintele lui!”
19. Ia aminte, Doamne, spre mine și auzi glasul protivnicilor mieii.
20. Au doară să răspătești pentru bine rău, că au săpat groapă sufletului mieii? Adu-Ți aminte că am stătut înaintea Ta ca să grăiesc pentru dâșii bine și să întorc urgia Ta de la dâșii.
21. Pentru aceea, dă fiii lor spre foamete și-i dă în mânilor sabii! Fie muierile lor fără fii și văduve, și bărbații să se omoară cu moarte, tinerii lor să se pătrună cu sabiia în războiu.
22. Auză-să străgarea din casele lor! Că vei aduce preste dâșii tâlhari de năpraznă; că au săpat groapă să mă prinză și cursă au ascuns picioarelor mele.
23. Iară Tu, Doamne, știi tot sfatul lor asupra mea spre moarte. Să nu Te îmblânzești spre nedreptatea lor și păcatul lor de la fața Ta să nu să ștargă. Fie căzând înaintea Ta, în vreama urgii Tale; rău îi slujaște!

Cap 19

Ieremie, prin plosculița de pământ carea o au spart, arată că norodul lui Israil va peri de sabie și de foamete, în conăcirea în carea părinții pre fii vor mânca, pentru multa lor închinare de idoli și urgisirea cuvintelor lui Dumnezeu.

1. ceastea zice Domnul: „Mergi și ia plosculița olariului cea de pământ de la bătrâni norodului și de la bătrâni preoților, | |
- 410r 2. Și ieși la Valea fiilor Ennon, carea iaste lângă intrarea porții ceii de pământ, și vei propovedui acolo cuvintele care Eu voi grăi cătră tine.
3. Și vei zice: «Auziți cuvântul Domnului, împărății Iudei și lăcitorii Ierusalimului! Acestea zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil: 'Iată, Eu voi aduce năcazu preste locul acesta, așa cât tot cel ce va auzi îi vor țui urechile,
4. Pentru că M-au părăsit și strein au făcut locul acesta. Și au jârtvit într-însul dumnezeilor streini, pre cari nu i-au știut ei și părinții lor și împărății Iudei, și au umplut locul acesta cu sângele celor nevinovați.
5. Și au zidit ceale înalte lui Vaalim, a-și arde pruncii săi cu foc spre jârtvă lui Vaalim, care n-am poruncit, nici am grăit, nici s-au suit în inima Mea.
6. Pentru aceea, iată, zile vin – zice Domnul – și nu să va mai chema locul acesta Tofeth și „Valea fiilor Ennon”, ci „Valea uciderii”.

7. Și voi răsiți sfatul Iudei și al Ierusalimului în locul acesta și voi surpa cu sabie înaintea nepriiatinilor lor și în mâna celor ce caută sufletele lor și voi da trupurile lor mâncare paserilor ceriului și fiarălor pământului.

*Sus 18, 16. 8. *Și voi pune cetatea aceasta spre mirare și spre șuierare; tot cel ce va trece printr-însa Jos 49, 13 să va mira și va șuiera preste toată rana ei.

și 50, 13. 9. Și-i voi hrăni cu cărnurile fiilor săi și cu cărnurile featelor sale. Și fieștecarele trupul priiatinului său va mânca în conocirea și strămoșoarea întru carea îi vor închide nepriiatinii lor și cei ce caută sufletele lor'».

10. Și vei frânge ploscuța în ochii oamenilor carii să vor duce cu tine,

11. Și vei zice către dânșii: «Aceasta zice Domnul oastelor: 'Așa voi zdrobi norodul acesta și cetatea aceasta, precum să zdrobească vasul olariului, care nu să mai poate întemeia. Și în Tofeth să vor | îngropa, căci că nu e alt loc spre îngropare. 410v

12. Așa voi face locului acestuia – zice Domnul – și lăcuiitorilor lui. Și voi pune cetatea aceasta ca Tofeth,

13. Și vor fi casele Ierusalimului și casele împărăților Iudei ca locul Tofeth, necurate; toate casăle într-a căroră poduri au jârtvit a toată oastea cerească și au gustat gustările dumnezeilor streini'»”.

14. Și au venit Ieremie din Tofeth, unde-l trimisese Domnul a proroci, și au stătut în pridvorul casei Domnului și au zis către norod:

15. „Aceasta zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil: «Iată, Eu voi aduce preste cetatea aceasta și preste toate orașele ei toate realele care am grăit împotriva ei, că au întărit cerbicea sa ca să nu auză cuvintele Meale»”.

Cap 20

Bătut, Ieremie să trimite de Fasur în temniță și, dintr-aceaea scos, procește, ca un proroc minciunos, și tuturor priiatinilor lui și a toată Iudeia robii Vavilonului. Să jeluiască, căci să râde și rabdă ocară și izgonire pentru cuvântul Domnului și bleastă zioa nașterii sale.

1. i au auzit Fasur, fiul lui Emmear preotul, care era rânduit căpetenie în casa Domnului, pre Ieremie prorocind cuvintele aceastea.

2. Și au bătut Fasur pre Ieremie prorocul și l-au trimis în temnița carea era în poarta lui Veniamin, cea din sus, în casa Domnului.

3. Și, luminând a doază zi, au scos Fasur pre Ieremie din temniță și au zis către el Ieremie: „Nu Fasur au chemat Domnul numele tău, ci Spaimă de pretutinderi.

4. Că aceastea zice Domnul: «Iată, Eu te voi da spre spaimă pre tine și pre toți priiatinii tăi. Și vor cădea de sabiia nepriiatinilor săi, și ochii tăi vor vedea; și pre tot Iuda îl voi da în mâna || împăratului Vavilonului; și va duce în Vavilon și-i va lovi cu sabiia. 411r

5. Și voi da toată avearea cetății aceștii și toată osteneala ei și tot prețul și toate vistierile împăraților Iuda le voi da în mâna nepriiatinilor lor. Și îi vor răpi și-i vor lua și-i vor duce în Vavilon.

6. Iară tu, Fasur, și toți lăcuiitorii casii tale vă veți duce în robie și în Vavilon vei veni și acolo vei muri și acolo te vei îngropa tu și toți prietenii tăi căroră ai prorocit minciuna»”.

7. Înceluitu-m-ai, Doamne, și am fost înceluit. Mai tare decât mine ai fost și m-ai biruit, făcutu-m-am spre răs toată zioa, toți mă batjocoria.

8. Că încă oarecând grăiesc, glăsuind nedreptatea și jefuirea neîncetat străg. Și s-au făcut mie cuvântul Domnului spre ocară și spre batjocură toată zioa.

9. Și am zis: „Nu-mi voi aduce aminte de El, nici voi mai grăi întru numele Lui”. Și s-au făcut întru inima mea ca focul arzând și închis în oasele mele. Și am scăzut, neputând răbda.

10. Și am auzit păcatele multora și groază prinprejur: „Goniți-l și să-l gonim!” De la toți oamenii carii era păciuitii miei și păzitorii coastelor mele: „De cumva s-ar înșela și să biruim asupra lui și să luăm izbândă dintr-însul!”

*Jos 23, 40. 11. Iară Domnul cu mine iaste ca un oștitoriu tare. Pentru aceaea, cei ce mă gonesc vor cădea și neputincioși vor fi. Rușina-să-vor foarte, *că n-au cunoscut ocară cea veacinică, carea niceaodată nu să va ștearge.

*Sus 11, 20 și 17, 10. 12. *Și Tu, Domnul oastelor, cercetătoriu celui drept, cel ce vezi rărunchii și inima, să văzu, rogu-mă, izbânda Ta dintr-înșii, că Ție am des|coperit pricina mea. 411v

13. Cântați Domnului, lăudați pre Domnul, că au izbăvit sufletul sâracului din mâna celor răi.

14. *Blăstămată e zioa în carea m-am născut; zioa în carea m-au născut maică-mea nu fie blagoslovită! *Iov 3, 2.

15. Blăstămat e omul cel ce au vestit tătâne-mieu, zicând: „Născutu-s-au ție feciorașu!” și ca cu o bucurie l-au veselit.

16. Fie omul acela precum sânt cetățile care le-au surpat Domnul și nu s-au căit, auză strâgarea dimineața și vaietul în vremea de amiază,

17. Cel ce nu m-au ucis din zgău, să-m fie maică-mea mormânt și zgăul ei zămislire veacinică!

18. Pentru ce din zgău am ieșit, ca să văd osteneală și dureare și să se sfârșască întru rușine zilele mele?

Cap 21

Răspunde Ieremie trimișilor lui Sedechie împăratului despre conocirea împăratului Navohodonozor, că Iuda să va pedepsi de ciumă, de sabie, de foamete și de robie și numai aceia vor rămânea carii vor fugi la haldei. Și îndeamnă a face judecată, ca nu cumva urgia Domnului de tot să-i mistuiască.

1. uvântul care au fost cătră Ieremie de la Domnul, când au trimis la el împăratul Sedechie pre Fasur, fiul lui Melchie, și pre Sofonie, fiul Maasii preotul, zicând:

2. „Întrebă pentru noi pre Domnul, că Navohodonozor, împăratul Vavilonului, oșteaste asupra noastră, de cumva va face Domnul cu noi după toate ceale minunate ale Sale și să se depărtează de la noi”.

3. Și au zis Ieremie cătră dânșii: „Așa veți zice lui Sedechie:

412r 4. «Aceasta zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: ‘Iată, Eu voiu întoarce vasele războiului care sânt în || mânilor voastre și cu care voi oștiți împotriva împăratului Vavilonului și a haldeilor carii vă conocesc împrejurul zidurilor; și le voi aduna în mijlocul cetății aceștia.

5. Și vă voi bate Eu pre voi cu mână întinsă și cu braț tare și cu iuțime și cu urgie și cu mânie mare.

6. Și voi lovi pre lăcuiorii cetății aceștia; oamenii și hierile de ciumă mare vor muri’.

7. Și după acestea, zice Domnul: ‘Da-voiu pre Sedechie, împăratul Iudei, și pre slujile lui și norodul lui și pre cei rămași într-această cetate, de ciumă și de sabie și de foame, în mâna lui Navohodonozor, împăratul Vavilonului, și în mâna celor ce caută sufletul lor, și-i vor lovi în ascuțitul sabiei și nu să va pleca, nici va ierta, nici să va milostivi’».

8. Și cătră norodul acesta vei zice: «Aceasta zice Domnul: ‘Iată, Eu dau înaintea voastră calea vieții și calea morții.

9. *Cine va lăcui în cetatea aceasta va muri de sabie, de foamete și de ciumă; iară cine va ieși și va fugi la haldei, carii vă conocesc, va trăi și-i va fi sufletul său ca un jaf. *Jos 38, 2.

10. Că am pus fața Mea pre cetatea aceasta spre rău, și nu spre bine – zice Domnul – în mâna împăratului Vavilonului să va da și o va arde cu foc’.

11. Și casei împăratului Iuda: «Auziți cuvântul Domnului!

12. Casa lui David, acestea zice Domnul: *Judecați dimineață judecata și scoateți pre cel asuprit din mâna năpăstuitoriului, ca nu cumva să iasă ca focul urgiia Mea și să se aprinză și să nu fie cine stânge, pentru răotatea cugetelor voastre. *Jos 22, 3.

13. Iată, Eu la tine, lăcuitoarea vălii ceii întregi și de câmp – zice Domnul – cei ce ziceți: ‘Cine ne va lovi pre noi și cine va intra în casele noastre?’

412v 14. Și voi cerceta preste voi după rodul cugetelor voastre – zice Domnul – și voi aprinde foc în dumbrava ei și va îmbuca toate împrejurul ei!’»

Cap 22

Îndeamnă pre împăratul Iudei și norodul lui să facă judecată și dreptate, ca toate să le sporească, într-alt chip toți vor fi spre răpire. Și cum că Sellum, adică Ioachim, fiul lui Iosie, împăratul Iudei, nu să va mai întoarce în Ierusalim. Ceartă pre cei ce zidesc din nedreptate,

făgăduindu-și loruși fericirea părinților celor drepți. Prorocește împotriva necredinciosului Ioachim, fiul lui Iosie, că nu va avea îngropăciune, și fiul acestuia, necredinciosul Iehonie, cu mumă-sa să va duce în Vavilon și acolo va muri.

1. ceastea zice Domnul: „Pogoară-te în casa împăratului Iudei și vei grăi acolo cuvântul acesta,
2. Și vei zice: «Auzi cuvântul Domnului, împăratul Iudei, cel ce șezi pe scaunul lui David, tu și slujile tale și norodul tău, cei ce intrați prin porțile aceastea!
- *Sus 21, 12. 3. Aceastea zice Domnul: *‘Faceți judecată și dreptate și izbăviți pre cel asuprit din mâna năpăstuiitorului; și nimearnicul și săracul și văduva să nu-i întristați, nici să-i asupriți nedrept; și sânge nevinovat să nu vărsați în locul acesta.
4. Că făcând, de veți face cuvântul acesta, vor intra prin porțile casii aceștia împărați șezând, din vița lui David, pre scaunul lui și suindu-să pre căruțe și pre cai, ei și slugile și norodul lor.
5. Iară de nu veți auzi cuvintele aceastea, în Mine Însuș M-am jurat – zice Domnul – că spre pustiire va fi casa aceasta’.
6. Că aceastea zice Domnul preste casa împăratului Iudei: ‘Galaad, tu, Mie cap Livanului; de nu, te voi pune pustie, cetăți nelăcuite,
7. Și voi sfînți preste tine pre omul ucigătoriu și armele lui. Și vor aprinde chedrii tăi cei aleși și-i vor prăpădi în foc ||
8. Și vor trece noroade multe prin cetatea aceasta. Și va zice fieștecare aproapei lui său: 413r
*‘Căci au făcut Domnul așa cetății aceștii mari?’
- *Ieșire 29, 24.
3 Împăr. 9, 8. 9. Și vor răspunde: ‘Pentru că au părăsit legătura Domnului, Dumnezeului său, și s-au închinat dumnezeilor streini și au slujit lor’.
10. Să nu plângeți mortul, nici vă jeluți pentru el cu plângere; plângeți pre cel ce iasă, că nu să va mai întoarce, nici va vedea pământul nașterii sale.
11. Că aceastea zice Domnul cătră Sellum, fiul lui Iosue, împăratul Iudei, cel ce au împărățit pentru Iosue, fratele său, cel ce au ieșit din locul acesta: ‘Nu să va mai întoarce aicea,
12. Ci în locul la care l-am mutat; acolo va muri și pământul acesta nu va mai vedea.
13. Amar celui ce zidește casa sa întru nedreptate și sălașele sale nu în judecată! Pre prietinel său îl va asupri în zădar și plata lui nu o va da.
14. Care zice: ‘Zidi-voiu mie casă lată și sălașe desfătate’, cel ce-și deșchide fereștile și face curse de chedru și le zugrăvește cu crită roșie,
15. Au doară vei împărăți căci că te asameni chedrului, tată-tău? Au doară nu mîncă și bea, și au făcut judecată și dreptate atunci când îi era bine?
16. Judecat-au cauza săracului și a celui lipsit spre binele său. Au doară nu pentru aceea că l-au cunoscut?’ – zice Domnul.
17. Iară ai tăi ochi și inima la lăcomie și a vărsa sânge nevinovat și la năpaste și la alergarea lucrului rău.
18. Pentru aceea, aceastea zice Domnul cătră Ioachim, fiul lui Iosie, împăratul Iudei: ‘Nu vor plânge: ‘Vai, frate!’ și ‘Vai, soră!’ Nu vor hohoti lui: | ‘Vai, Doamne!’ și ‘Vai, cinstite!’ 413v
19. Cu îngroparea asinului să va îngropa, putrezit și lepădat afară de porțile Ierusalimului’.
20. Suie-te la Livan și străgă și în Vasan dă glasul tău și străgă cătră cei ce trec, că s-au zdrobit toți iubitorii tăi.
21. Grăit-am cătră tine întru prisosirea ta și am zis: ‘Nu voi auzi!’ Aceasta e calea ta, din tinerețele tale, că n-ai auzit glasul Mieu.
22. Pre toți păstorii tăi îi va paște vântul, și iubitorii tăi în robie vor merge. Și atunci te vei turbura și te vei rușina de toată răotatea ta.
23. Ceea ce șezi în Livan și faci cuiburi în chedri, cum ai suspinat când ți-au venit dureri ca durerile ceii ce naște!
24. Viu sânt Eu – zice Domnul – că de va fi Iehonie, fiul lui Ioachim, împăratului Iudei, inel în mâna Mea cea dreaptă, de acolo îl voi zmulge.
25. Și te voi da în mâna celor ce caută sufletul tău și în mâna de a cărora față te înfricoșezi, și în mâna lui Navohodonosor, împăratului Vavilonului, și în mâna haldeilor.
26. Și te voi trimite pre tine și pre maică-ta carea te-au născut la pământ strein, întru carele nu v-ați născut, și acolo veți muri.
27. Și la pământul cătră carele însuși rădică sufletul său să se întorcă acolo, nu să vor întoarce’».

28. Au nu vas de pământ e și zdrobit omul acesta, Iehonie? Au nu vas fără nice o dulceață, pentru ce sânt lepădați, acela și sămânța lui, și aruncați la pământul care nu l-au cu || noscut?

29. Pământule, pământule, pământule, auzi cuvântul Domnului!

30. Acestea zice Domnul: „Scrie pre omul acest Sterp”. pre omul carele în zilele sale nu va spori, că nu va fi din sămânța lui bărbat care să șază pre scaunul lui David și să mai aibă putere în Iuda.

Cap 23

Amânănță Domnu păstorilor carii răsipesc turma și o rump, făgăduindu-să că va aduce rămășițele turmei la locul său și va deștepta păstorii și odrazlă lui David, dreaptă, supt carea, cu mare fericire, să vor desfăta. Prorocește și prorocilor celor mincinoși veacinica ocară, carii înșală pre norod, urând ca să se uite de numele Domnului. Și prorocesc, fără voia lui Dumnezeu, cuvântul Domnului povară chemându-l.

- 1 mar păstorilor carii pierd și rump turma pășunii Meale”, zice Domnul. Ezechil 13, 3
- 2 Pentru aceea, acestea zice Domnul, Dumnezeu lui Israil, cătră și 34, 2.
păstorii carii pasc pre norodul meu: „Voi ați răsipit turma Mea și i-ați lepădat și nu i-ați cercetat. Iată, Eu voi cerceta preste voi răotatea cugetelor voastre, zice Domnul.
3. Și eu voi aduna rămășițele turmei Meale din toate locurile la care îi voi lepăda acolo și voi întoarce la țarinile sale; și vor creaște și să vor înmulți.
4. *Și voi deștepta preste ei păstorii și-i vor paște. Nu să vor mai înfricoșa și nu să vor spăimânta și nici unul nu va lipsi din număr, | zice Domnul. *Sus 3, 15.
5. *Iată, zile vin – zice Domnul – și voi deștepta lui David odrazlă dreaptă și va împărăți împărat și înțelept va fi și va face judecată și dreptate pre pământ. *Isaie 4, 2 și 40, 11
6. În zilele acelea să va mântui Iuda *și Israil va lăcui fără grije. Și acesta e numele care îl vor chema: „Domnul cel drept al nostru”. și 45, 8.
7. Pentru aceasta, iată, zile vin – zice Domnul – și nu vor mai zice: «Viu e Domnul, Cel ce au scos pre fiii lui Israil din pământul Eghiptului», Iezechil 34, 12. Danil 9, 24.
8. *Ci: «Viu e Domnul, Cel ce au scos și au adus sămânța casii lui Israil din pământul crivețului și din toate locurile la care îi lepădasem acolo și vor lăcui pre pământul său». *Ioan 1, 45. 2 Leage 33, 28.
9. Cătră proroci: „Frământă e inima mea în mijlocul meu, cutremuratu-s-au toate oasele meale, făcutu-m-am ca omul beat și ca omul umed de vin, de la fața Domnului și de la fața cuvintelor Lui celor sfinte. *Sus 16, 14.
10. Că de precurvari s-au umplut pământul, că de la fața blăstămului au jelit pământul, uscatu-s-au miriștile pustii. Făcutu-s-au alergarea lor rea și țaria lor neasămănată”.
11. „Că prorocul și preotul s-au pângărit și în casa Mea am aflat răotatea lor, zice Domnul.
12. Pentru aceea, calea lor va fi ca lunecarea întru întunearec; că să vor goni și vor cădea într-însa; că voi aduce preste ei reale, anul cercetărilor, zice Domnul.
13. Și între prorocii Samarii am văzut nebunie; prorocea în Vaal și încelua pre norodul Mieiu, Israil. ||
14. Și în prorocii Ierusalimului am văzut asămănare de precurvari și calea minciunii. Și au întărit mâinile celor răi, ca să nu să întoarcă fieștecarele de la răotatea sa. Făcutu-s-au Mie toți ca Sodoma, și lăcuiorii ei ca Gomorul!”
15. Pentru aceea, acestea zice Domnul oastelor cătră proroci: * „Iată, voi hrăni pre ei cu pelin și-i voi adăpa cu fiiare, că de la prorocii Ierusalimului au ieșit pângărirea preste tot pământul”. *Sus 9, 15.
16. Acestea zice Domnul oastelor: * „Să nu auziți cuvintele prorocilor carii vă prorocesc și vă înceluesc; vederea inimii sale grăiesc, nu din gura Domnului. *Jos 27, 9 și 29, 8
17. Zic celor ce Mă blastămă: «Grăit-au Domnul: ‘Pace va fi voao!’» și a tot celui ce umblă întru îndărătnicia inimii sale zis-au: «Nu va veni asupra voastră răul!»” *Sus 5, 12 și 14, 13.
18. Că cine au fost în sfatul Domnului și au văzut și au auzit cuvântul Lui? Cine au socotit cuvântul Lui și L-au auzit?
19. *Iată, volbura dumnezeieștii urgii va ieși și viforul, rumpând preste capul necredincioșilor, va veni. *Jos 30, 14.
20. Nu să va întoarce iușimea Domnului până când va face și până când va plini gândul inimii Sale. În zilele ceale mai de pre urmă veți înțeleage sfatul Lui.

- *Jos 27, 15 și 29, 9. 21. *, „Nu trimiteam prorocii, și ei alerga; nu grăiam cătră dânșii, și aceia prorocea.
22. De ar fi stătut în sfatul Meu și cunoscute de ar fi făcut cuvintele Meale norodului Meu, i-aș fi ferit adevărat de la calea sa cea rea și de la cujețele sale ceale reale.
23. Au gândești că Dumnezeu de aproape sânt Eu – | zice Domnul – și nu Dumnezeu 416v de departe?
24. De să va pitula omul într-ascunsuri și Eu nu-l voiu vedea?, zice Domnul. Au nu ceriul și pământul umplu Eu?, zice Domnul.
25. Auzit-am ce au zis prorocii prorocind întru numele Meu minciună și zicând: «Visat-am, visat-am»
26. Până când e aceasta în inima prorocilor ce prorocesc minciună și prorocesc înșelăciunile inimii sale,
27. Carii vreau a face să se uite norodul Meu de numele Meu pentru visurile lor, care spune fieștecare cătră aproapele său, precum s-au uitat părinții lor de numele Meu, pentru Vaal?
28. Prorocul ce are vis, spuie visul, și cel ce are cuvântul Meu grăiască cuvântul Meu adevărat! Pentru ce cu paie la grâu?, zice Domnul.
29. Au doară cuvintele Meale nu sânt ca focul – zice Domnul – și ca maiul ce zdrobeaște piatra?
30. Pentru aceea, iată, Eu cătră prorocii – zice Domnul –, cei ce fură cuvintele Meale, fieștecare de la aproapele său.
31. Iată, Eu cătră prorocii – zice Domnul – carii iau limbile sale și zic: «Zice Domnul».
32. Iată, Eu cătră prorocii ce visază minciuna – zice Domnul –, cei ce au spus acelea și au înceluit norodul Meu întru minciuna sa și întru minunile sale, când Eu nu-i trimiseam, nici le poruncisem, carea nimic au folosit norodului acestuia –, zice Domnul.
33. Deci, de te va întreba norodul acesta sau prorocul, sau preotul, zicând: «Ce e povara Domnului?», vei zice cătră dânșii: «Voi sânteți povară», că vă voiu lepăda, zice Domnul.
34. Și prorocul și preotul și norodul care zice «Povara Domnului», cerceta-voiu preste omul acela și preste casa lui. ||
35. Acestea veț zice fieștecarele cătră aproapele și cătră fratele său: «Ce au răspuns 417r Domnul?» și «Ce au grăit Domnul?»
36. Și «Povara Domnului» nu să va mai pomeni, că povară va fi fieștecăriua cuvântul său. Și ați întors cuvintele Dumnezeului Celui viu, a Domnului oastelor, Dumnezeului nostru.
37. Acestea vei zice cătră prorocul: «Ce ț-au răspuns Domnul?» și: «Ce au grăit Domnul?»
38. Iară de veți zice «Povara Domnului», pentru aceasta, acestea zice Domnul: Căci că ai zis cuvântul acesta, «Povara Domnului»; și am trimis la voi, zicând: «Să nu ziceți ‘Povara Domnului’».
39. Pentru aceea, iată, Eu vă voiu lua purtând și vă voiu lăsa, și cetatea care v-am dat voao și părinților voștri, de la fața Mea.
*Sus 20, 11. 40. *Și vă voiu da spre ocară veacinică și spre defăimare veacinică, carea niciodată cu uitarea să va șterge”.

Cap 24

Coșnița de bune zmochine însămnează pre robiții în Vavilon jidovi, pre carii zice Domnul că-i va aduce la pământul său, carii cu toată inima cătră Dânsul să vor întoarce. Iară coșnița realelor zmochine însămnează pre cei ce rămăsease în Ierusalim și după aceea fugise în Eghipt, pre carii zice că-i va da spre ocară și blăstăm.

1. rătătu-mi-au Domnul și iată, doao coșnițe pline de zmochine, puse înaintea bisearicii Domnului, după ce au dus Navohodonosor, împăratul Vavilonului, pre Iehonie, fiul lui Ioachim, împăratului Iudei, și pre căpeteniile lui și faurul și închizătorii din Ierusalim și i-au dus în Vavilon. |
2. O coșniță avea bune zmochine foarte, precum sânt zmochinele ceale dintâie vreame, 417v iară o coșniță avea zmochine reale foarte, care nu să putea mânca, căci că reale era.
3. Și au zis Domnul cătră mine: „Ce vezi tu, Ieremie?” Și am zis: „Zmochine, zmochine bune, bune foarte și reale, reale foarte, care nu să pot mânca, căci că sânt reale”.
4. Și au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:
5. „Acestea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: «Ca zmochinele aceste bune, așa voiu cunoaște trecerea Iudei carea o am trimis din pământul acesta la pământul haldeilor, spre bine.

6. Și voi pune ochii Miei preste dânșii spre mângăiere și-i voi întoarce la pământul acesta; și-l voi zidi și nu-i voi strâca, și-i voi sădi și nu-i voi zmulge.

7. Și le voi da inimă să Mă cunoască, că Eu sânt Domnul; *și vor fi Mie spre norod și Eu le voi fi spre Dumnezeu, că să vor întoarce la Mine în toată inima sa.

*Sus 7, 23.

Jos 31, 33.

8. *Și ca zmochinele ceale reale, care nu să pot mânca, căci că sânt reale – acestea zice Domnul – așa voi da spre Sedechie, împăratul Iudei, și căpeteniile lui, și pre ceiaalați din Ierusalim, carii au rămas în cetatea aceasta și carii lăcuiesc în pământul Eghiptului.

*Jos 29, 17.

9. Și-i voi da spre pedepsire și spre năcăjire tuturor împăraților pământului, spre ocară și parimie și spre pildă și spre blăstăm în toate locurile la care i-am lepădat.

10. Și voi trimite întru ei sabie, foamete și ciumă, până când să vor săvârși de pre pământul care l-am dat lor și părinților lor». | |

418r

Cap 25

Pentru că n-au vrut a auzi pre Ieremie, nici pre ceiaalați proroci ce-i îndemna spre pocăință, vestește răsipirea Ierusalimului și robie de șaptezeaci de ani, și după aceea perirea împăraților ce-i ținea robi. Pentru aceea să poruncească lui Ieremie a închina păharul iuțimii Domnului cetăților Iudei și celoralați împăraților locurilor. Văietarea încă vestește păstorilor și celor mai mari.

1. uvântul ce au fost cătră Ieremie din tot norodul Iudei, în anul al patrulea a lui Ioachim, fiiul lui Iosie, împăratului Iudei (acela e anul dintâi a lui Navohodonozor, împăratului Vavilonului).

2. Care au grăit Ieremie prorocul cătră tot norodul Iudei și cătră toți lăcuiitorii Ierusalimului, zicând:

3. „De la anul al trisprăzeacelea a lui Iosie, fiiul lui Ammon, împăratului Iudei, până la zioa aceasta, acesta e al doazeaci și triilea an; fost-au cuvântul Domnului cătră mine și am grăit cătră voi, de noapte sculându-mă și grăind, și n-ați auzit.

4. Și au trimis Domnul cătră voi toate slujile Sale, prorocii, sculându-să de demineața și trimițind; și n-ați auzit, nici ați plecat urechile voastre să auziți,

5. Când zicea: *«Întoarceți-vă fieștecare de la calea sa cea rea și de la cugetele voastre ceale reale și veți lăcui pre pământul care l-au dat Domnul voao și părinților voștri, din veac și până în veac.

*4 Împăr. 17, 13.

Sus 18, 11.

Jos 35, 15.

6. Și să nu vă duceți după dumnezei streini, să slujiți lor și să vă închinați lor, nici pre Mine spre mânie să Mă chemați întru lucrurile mânilor voastre, și nu vă voi năcăji.

7. Și nu M-ați auzit – zice Domnul – ca să Mă chemați spre mânie, în lucrurile mânilor voastre, spre răul vostru». |

418v 8. Pentru aceea, acestea zice Domnul oastelor: „Pentru căci că n-ați auzit cuvintele Meale,

9. Iată, Eu voi trimite și voi lua toate gândurile crivețului – zice Domnul – și pre Navohodonozor, împăratul Vavilonului, sluga Mea. Și-i voi aduce preste pământul acesta și preste lăcuiitorii lui și preste toate neamurile care sânt împrejurul lui. Și-i voi ucide și-i voi pune spre mirare și spre șuierare și spre pustiiri veacince.

10. Și voi pierde dintr-înșii glasul bucuriiei și glasul veselii, glasul mirelui și glasul mireasii, glasul morii și lumina candelii.

11. *Și va fi tot pământul acesta spre pustiire și spre mirare. Și vor sluji toate neamurile acesteia împăratului Vavilonului ani șaptezeaci.

*2 Paral. 36, 22.

1 lezdre. 1, 1.

12. Și, deacă să vor plini ani șaptezeaci, voi cerceta preste împăratul Vavilonului și preste neamul acela – zice Domnul – nedreptatea lor și preste pământul haldeilor și-l voi pune spre pustiiri veacince.

Jos 26, 6

și 29, 10.

Danil. 9, 2.

13. Și voi aduce preste pământul acela toate cuvintele Meale care am grăit împotriva lui, tot ce e scris în cartea aceasta, oricare au prorocit Ieremie împotriva a toate neamurile,

14. Că au slujit lor, fiind neamuri multe și împărați mari. Și le voi răsplăti după lucrurile lor și după faptele mânilor sale”.

15. Că acestea zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil: „Ia păharul de vinul iuțimii aceștia din mâna Mea și vei închina dintr-înșul tuturor neamurilor cătră care Eu te voi trimite.

16. Și vor bea și să vor turbura și să vor nebuni de cătră fața sabiiei carea Eu o voi trimite între dânșii”.

17. Și am luat păharul din mâna Domnului și am închinat tuturor neamurilor la carii m-au trimis Domnul: | |

18. Ierusalimului și cetăților Iudei și împăraților ei și căpeteniilor ei, ca să-i dau spre 419r
pustiire și spre mirare și spre șuierare și spre blăstăm, precum e zioa aceasta;

19. Lui faraon, împăratului Egiptului, și slujilor lui și căpeteniilor lui și a tot norodului lui;

20. Și tuturor pretutindini, tuturor împăraților pământului celor streini de fel și tuturor împăraților pământului filisteilor și Ascalonului și Gazii și Acaronului și rămășițelor lui Azot;

21. Și Idumeii și Moav și fiilor Ammon

22. Și tuturor împăraților Tirului și tuturor împăraților Sidonului și împăraților pământului ostroavelor, carii sânt preste mare;

23. Și lui Dedan și Theman și Vuzu și tuturor celor tunși în coamă

24. Și tuturor împăraților Araviei și tuturor împăraților apusului, carii lăcuiesc în pustie

25. Și tuturor împăraților Zamvriii și tuturor împăraților Elam și tuturor împăraților meadilor

26. Și tuturor împăraților crivețului de aproape și de departe, fieștecăruia împotriva fratelui său, și tuturor împăraților pământului, care sânt pre fața lui. Și împăratul Sesac va bea după ei.

27. „Și vei zice cătră dânșii: «Aceasta zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil: ‘Beați și vă îmbătați și borâți! Și cădeți, nici vă sculați de la fața sabiei care Eu voi trimite între voi!’»

28. Și, de n-or vrea a lua păhar din mâna ta să bea, vei zice cătră dânșii: «Aceasta zice Domnul oastelor: ‘Bând, veți bea!’» |

*1 Petru 4, 17. 29. *Că iată, în cetatea în carea s-au chemat numele Mieui, Eu voi începe a năcăji; și 419v
voi ca niște nevinovați și mântuiți veți fi? Nu veți fi mântuiți, că sabie Eu chem preste toți lăcuiitorii pământului”, zice Domnul oastelor.

*Ioil 3, 16. 30. Și tu vei proroci cătră dânșii toate cuvintele acestea și vei zice cătră dânșii: *«Domnul 420r
dintru înălțime va răgni și din lăcașul cel sfânt va da glasul Său; rugind va rugi preste podoaba Sa; chiuire ca a celor ce calcă să va togmi asupra tuturor lăcuiitorilor pământului.

31. Ajuns-au sunetul până la marginile pământului, că judecată e Domnului cu neamurile. Judecă-să Înșuși cu tot trupul; pre cei necredincioși i-am dat sabii», zice Domnul.

32. Această zice Domnul oastelor: «Iată, năcazul va ieși din neam în neam și volbură mare va ieși din vârurile pământului.

33. Și vor fi ucișii Domnului în zioa aceea, de la marginea pământului până la marginea lui; nu să vor plânge, nici să vor strânge, nici să vor îngropa, spre gunoii preste fața pământului vor zăcea.

34. Văietăți-vă, păstorilor, și strâgați și vă prăsărați cu cenușe, voi, cei mai mari ai turmei, că s-au plinit zilele voastre, să vă omorâți, și răsipirile voastre, și veți cădea ca niște vase scumpe.

35. Și va peri fuga de la păstorii și mântuirea de la mai-marii turmei.

36. Glasul strâgării păstorilor și urlatul mai-marilor turmei, că au jefuit Domnul pășunile lor.

37. Și au tăcut miriștile păcii de cătră fața mâinii iuțimii Domnului. | |

38. Lăsat-au ca leul umbrariul său, că s-au făcut pământul lor spre pustiire de cătră fața 420r
mâinii porumbiței și de cătră fața mâinii iuțimei Domnului»”.

Cap 26

Prorocind Ieremie tăierea Ierusalimului de nu să vor întoarce, să prinde de la preoți și de la proroci, ci să izbăvește prin căpetenii, să nu să ucigă, aducând pildele lui Mihei și a lui Urie, prorocilor.

1. ntru începutul împărăției lui Ioachim, fiului Iosie, împăratului Iudei, fost-au cuvântul acesta de la Domnul, zicând:

2. „Aceasta zice Domnul: «Stăi în pridvorul casii Domnului și vei grăi cătră toate cetățile Iudei, din carii vin să se închine în casa Domnului, toate cuvintele care Eu ți-am poruncit să grăiești cătră dânșii, să nu scazi vrun cuvânt.

3. De cumva vor auzi și să se întorcă fieștecarele de la calea sa cea rea, și să Mă căiesc de răul ce gândesc a le face pentru răotatea cugetelor lor».

4. Și vei zice cătră dânșii: «Aceasta zice Domnul: ‘De nu Mă veți auzi, să umblați în legea Mea, carea v-am dat,

5. Să auziți cuvintele slugilor Meale, prorocilor, pre carii Eu i-am trimis la voi, de noapte sculându-Mă și îndreptând, și n-ați auzit.

*1 Împăr. 4, 12. 6. *Da-voiu casa aceasta ca pre Siloe, și cetatea aceasta o voi da spre blăstăm tuturor noroadelor pământului»”.

7. Și au auzit preoții și prorocii și tot norodul pre Ieremie grăind cuvintele acestea în casa Domnului.

420v 8. Și, deacă au plinit Ieremie, grăind toate ca|re poruncise lui Domnul să grăiască către tot norodul, l-au apucat preoții și prorocii și tot norodul, zicând: „Cu moarte să moară,

9. Căci au prorocit întru numele Domnului, zicând: «Ca Siloe va fi casa aceasta, și cetatea aceasta să va pustii, căci că nu e lăcuioriu». Și s-au adunat tot norodul asupra lui Ieremie în casa Domnului.

10. Și au auzit căpeteniile Iudei cuvintele acestea și s-au suit din casa împăratului în casa Domnului și au șezut întru întrarea porții casii Domnului ceii noao.

11. Și au grăit preoții și prorocii către căpetenii și către tot norodul, zicând: „Judecata morții iaste omului acestuia, că au prorocit împotriva cetății aceștia, precum ați auzit cu urechile voastre”.

12. Și au zis Ieremie către toate căpeteniile și către tot norodul, zicând: *„Domnul m-au trimis să proroces la casa aceasta toate cuvintele acestea care ați auzit. *Sus 25, 13.

13. *Acum, dară, bune faceți căile voastre și cugetele voastre și auziți glasul Domnului, Dumnezeului vostru și să va căi Domnul de răul ce au grăit asupra voastră. *Sus 7, 3.

14. Iară eu, iată, în mâinile voastre sânt. Faceți ce e bun și drept în ochii voștri.

15. Însă să știți și să cunoașteți că, de mă veți ucide, sânge nevinovat veți da împotriva voastră și împotriva cetății aceștia și a lăcuiorilor ei, că întru adevăr m-au tremis Domnul la voi, să grăiesc în urechile voastre toate cuvintele acestea”.

421r 16. Și au zis căpeteniile și tot norodul către preoți și proroci: „Nu este omului acestuia judecata morții, că în numele Domnului, Dumne|zeului nostru, au grăit către noi”.

17. Și s-au sculat oameni dintre bătrânii locului și au zis către toată ceata norodului, grăind:

18. „Mihei din Morasthi au fost proroc în zilele lui Ezechie, împăratului Iudei, și au zis către tot norodul Iudei, zicând: «Aceasta zice Domnul oastelor: *‘Sionul ca țarina să va ara și Ierusalimul spre hâlmă de pietri va fi; și muntele casei, spre ceale înalte a pădurilor’». *Mih. 3, 12.

19. Au doară cu moarte l-au osândit Ezechie, împăratul Iudei, și tot Iuda? Au doară nu s-au temut de Domnul și s-au rugat feații Domnului și s-au căit Domnul de răul ce grăise asupra lor? Drept aceea noi facem rău mare împotriva sufletelor noastre”.

20. Și au fost om prorocind întru numele Domnului, Urie, fiul lui Semei din Cariathiarim; și au prorocit asupra cetății aceștia și asupra pământului acestuia, după toate cuvintele lui Ieremie.

21. Și au auzit împăratul Ioachim și toți putearnicii și căpeteniile lui cuvintele acestea. Și l-au căutat împăratul a-l ucide. Și au auzit Urie și s-au temut și au fugit și au intrat în Egipt.

22. Și au trimis împăratul Ioachim oameni în Egipt, pre Elnathin, fiul lui Ahovor, și bărbați cu el în Egipt.

23. Și au scos pre Urie din Egipt și l-au adus la împăratul Ioachim și l-au lovit cu sabia. Și au lepădat trupul lui în mormânturile obștii ceii necinstite.

24. Deci mâna lui Ahicam, fiului Safan, au fost cu Ieremie, ca să nu să dea în mâna norodului și să-l omoară. |

421v

Cap 27

După ce trimite legături la mulți împărați, le zice că, de vor vrea a sluji împăratului Vavilonului și următorilor lui, vor rămânea în țara sa; într-alt chip, vor peri de sabie, de foamete și de ciună. Năvălind asupra prorocilor celor minciunoși, carii altă proroces, înșelând norodul, vestește cum că și sfintele vase ce au mai rămas să vor duce în Vavilon, și mai apoi să vor întoarce în Ierusalim.

1. n începutul împărăției lui Ioachim, fiul lui Iosie, împăratului Iudei, fost-au cuvântul acesta către Ieremie de la Domnul, zicând;

2. Acestea zice Domnul către mine: „Fă-ți legături și lanțuri și le vei pune în grumazul tău.

3. Și le vei trimite la împăratul Edomului și la împăratul Moav și la împăratul fiilor Ammon și la împăratul Tirului și la împăratul Sidonului, prin mâna solilor carii au venit în Ierusalim la Sedechie, împăratul Iudei.

4. Și le vei porunci să grăiască către domnii săi: «Acestea zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil! Acestea veți zice către domnii voștri:

5. 'Eu am făcut pământul și oamenii și dobitoacele care sânt pre fața pământului, întru putearea Mea cea mare și întru brațul Mieu cel întins, și l-am dat celui ce au plăcut întru ochii Miei.

6. Și acum, dară, Eu am dat toate țările acestea în mâna lui Navohodonozor, împăratului Vavilonului, slugii Meale. Încă și fiarele câmpului le-am dat lui să-i slujască.

7. Și vor sluji lui toate neamurile și fiului lui și fiului fiului lui, până când va veni vremea pământului lui și a luiș. Și vor sluji || lui neamuri multe și împărați mari.

422r

8. Iară neamul și împărăția carea nu va sluji lui Navohodonozor, împăratului Vavilonului, și care nu-ș va pleca grumazul supt jugul împăratului Vavilonului, în sabie și în foamete și în ciumă voi cerceta preste neamul acela – zice Domnul – până când îi voi săvârși în mânilor lui.

*Sus 23, 16. 9. *Voi, dară, să nu auziți prorocii voștri, vrăjitorii și văzătorii de visuri și gâcitorii și
Jos 29, 8. fărmecătorii, carii vă zic voao: 'Nu veți sluji împăratului Vavilonului!'

10. Că minciună vă prorocesc, ca să vă depărteaze de la pământul vostru și să vă lepede și să periți.

11. Iară neamul care-ș va supune cerbicea supt jugul împăratului Vavilonului și va sluji lui, îl voi slobozi la pământul său – zice Domnul – și-l voi chivernisi și va lăcui într-însul'»”.

12. Și cătră Sedechie, împăratul Iudei, am grăit după toate cuvintele acestea, zicând: „Supuneți-vă grumazii supt jugul împăratului Vavilonului și slujiți lui și norodului lui și veți trăi.

13. Căci să muriți, tu și norodul tău, de sabie și de foame și de ciumă, precum au grăit Domnul cătră neamul ce nu va vrea a sluji împăratului Vavilonului?

14. Să nu auziți cuvintele prorocilor celor ce vă zic: «Nu veți sluji împăratului Vavilonului!», că minciună grăiesc ei voao.

*Sus 14, 14 15. *«Că nu i-am tremis – zice Domnul – și ei prorocesc întru numele Mieu mincinoase,
și 23, 21. ca să vă scoată și să periți și voi, și prorocii carii vă prorocesc»”.

Jos 29, 9. 16. Și cătră preoți și cătră norodul aceasta am grăit, zicând: „Aceasta zice Domnul: «Să nu auziți cuvintele prorocilor voștri carii vă prorocesc, zicând: 'Iată, vasele Domnului să vor întoarce din Vavilon acum degrabă'», că minciună prorocesc voao. |

17. Deci, dară, să nu-i auziți, ci slujiți împăratului Vavilonului, să trăiți, căci să dă această
422v cetate spre pustiire.

18. Și, de sânt proroci și de este cuvântul Domnului într-înșii, întâmpine pre Domnul oastelor, să nu vie vasele ce au rămas în casa Domnului și în casa împăratului Iudei și în Ierusalim, în Vavilon”.

*4 Împăr. 25, 13. 19. Că acestea zice Domnul oastelor *cătră stâlpi, cătră mare, cătră temeieri și cătră cealeaalte vase ce au rămas în cetatea aceasta,

20. Ceale ce n-au luat Navohodonozor, împăratul Vavilonului, când au dus pre Ehonie, fiul lui Ioachim, împăratul Iudei, din Ierusalim în Vavilon, și pre toți mai-marii Iudei și a Ierusalimului,

21. Că aceasta zice Domnul oastelor, Dumnezeu lui Israil, cătră vasele ce s-au lăsat în casa Domnului și în casa împăratului Iudei și a Ierusalimului:

22. „În Vavilon să vor duce și acolo vor fi până la zioa cercetării sale – zice Domnul – și voi face a le aduce și a le întoarce la locul său”.

Cap 28

Ananie, mincinosul proroc, luând din grumazul lui Ieremie lanțurile, proroceaște că sfintele vase, cu împăratul și cu robitul norod, după doi ani să vor întoarce. Ci să poruncească lui Ieremie împrotivă a proroci și moarte lui a vesti, carea, după cuvântul lui Ieremie, într-acela an au urmat.

1. i au fost în anul acela, în începutul împărăției lui Sedechie, împăratului Iudei, în anul al patrulea, în luna a cincea; zis-au cătră mine Ananie, fiul lui Azur, prorocul din Gavaon, în casa Domnului, înaintea preoților și a tot norodului, zicând: ||

2. „Aceasta zice Domnul oastelor, Dumnezeu lui Israil: «Zdrobit-am jugul împăratului
423r Vavilonului!

3. Încă doi ani de zile, și Eu voi face a să întoarce la locul acesta toate vasele casii Domnului, care au luat Navohodonozor, împăratul Vavilonului, din locul acesta și le-au dus în Vavilon.

4. Și pre Iehonie, fiul lui Ioachim, împăratul Iudei, și toată robimea Iudei, carii au intrat în Vavilon, Eu îi voi întoarce la locul acesta – zice Domnul –, că voi zdrobi jugul împăratului Vavilonului»”.

5. Și au zis Ieremie prorocul către Ananie prorocul, în ochii preoților și în ochii a tot norodului ce sta în casa Domnului.

6. Și au zis Ieremie prorocul: „Amin, așa face Domnul! Deșteapte Domnul cuvintele tale care ai prorocit, ca să se întoarcă vasele în casa Domnului și toată robimea din Vavilon în locul acesta.

7. Însă auzi cuvântul acesta, care eu grăiesc în urechile tale și în urechile a tot norodului:

8. «Prorocii carii au fost mai înainte de mine și mai înainte decât tine și au prorocit preste pământuri multe și preste împărății mari, de războiu și de năcaz și de foamete,

9. Prorocul care au prorocit pacea, deacă va veni cuvântul lui, să va cunoaște prorocul care l-au trimis Domnul în adevăr»”.

10. Și au luat Ananie prorocul lanțul din grumazul lui Ieremie prorocului și l-au frâmt.

11. Și au zis Ananie în vederea a tot norodului, zicând: „Aceasta zice Domnul: «Așa voi frânge jugul lui Navohodonozor, împăratului Vavilonului, după doi ani de zile, din grumazul tuturor neamurilor»”. |

423v 12. Și s-au dus Ieremie prorocul în calea sa. Și au fost cuvântul Domnului către Ieremie, după ce au frâmt Ananie prorocul lanțul din grumazul lui Ieremie prorocului, zicând:

13. „Mergi și vei zice lui Ananie: «Aceasta zice Domnul: ‘Lanțurile ceale de lemn le-ai zdrobit și vei face pentru eale lanțuri de fier’».

14. Că acestea zice Domnul oastelor, Dumnezeuul lui Israil: ‘Jug de fier am pus pe grumazul tuturor neamurilor acestora, să slujască lui Navohodonozor împăratului Vavilonului, și vor sluji lui; încă și hiarăle pământului am dat lui’”.

15. Și au zis Ieremie prorocul către Ananie prorocul: „Auzi, Ananie! Nu te-au trimis Domnul, și tu a nădăjdui ai făcut pre norodul acesta în minciună.

16. Pentru aceea, acestea zice Domnul: «Iată, Eu te voi trimite de pe fața pământului. Într-acest an vei muri, că împotriva Domnului ai grăit»”.

17. Și au murit Ananie prorocul în anul acela, în luna a șaptea.

Cap 29

Cum că robiții jidovi ani șaptezeaci în Vavilon vor rămânea procește și îi îndeamnă să se sârguiască acolo a să înmulți și după aceea să vor întoarce. Iară cei ce au rămas în Ierusalim, de sabie, de foame și de ciumă zice că să vor sfârși. Apoi reale procește împotriva lui Ahav, a lui Sedechie și Semeie, mincinoșilor proroci ce înșela norodul robii.

1. i acestea sânt cuvintele cărții carea o au trimis Ieremie prorocul, din Ierusalim la rămășițele bătrânilor robii și la preoți și la proroci și la tot norodul care-l trecuse Navohodonozor din Ierusalim în Vavilon. ||

424r 2. După ce au ieșit Iehonie împăratul și doamna și famenii și căpeteniile Iudei și a Ierusalimului și faurul și incuietoriul din Ierusalim,

3. În mâna lui Elasa, fiului Safan, și a lui Gamarie, fiului Helchie, pre carii i-au trimis Sedechie, împăratul Iudei, la Navohodonozor, împăratul Vavilonului, în Vavilon, zicând:

4. „Aceasta zice Domnul oastelor, Dumnezeuul lui Israil, a toată robimea, carea o au trecut din Ierusalim în Vavilon:

5. «Zidiți case și lăcuți, și sădiți grădini și mâncați rodul lor.

6. Luați muieri și nașteți feciori și feate și dați feciorilor voștri muieri, și featele voastre le dați bărbaților și nască feciori și feate. Și vă înmulțiți acolo și să nu fiți puțâni cu numărul.

7. Și căutați pacea cetății la carea v-am făcut a treace; și vă rugați pentru ea către Domnul, că în pacea ei va fi pacea voao».

8. Că acestea zice Domnul oastelor, Dumnezeuul lui Israil: *«Să nu vă înșeale prorocii voștri, carii sânt în mijlocul vostru, și vrăjitorii voștri; și să nu luați aminte la visurile voastre, care voi visaț.

*Sus 14, 13 și 23, 16, 26 și 17, 15.

9. Că minciunos ei vă prorocesc în numele Mieu; și nu i-am trimis», zice Domnul.

10. *Că acestea zice Domnul: «Deacă vor înceape a să plini în Vavilon ani șaptezeaci, vă voi cerceta și voi deștepta preste voi cuvântul Mieu cel bun, să vă întorc la locul acesta.

*2 Împăr. 36, 21.

11. Că Eu știu gândurile care Eu gândesc despre voi – zice Domnul – gânduri de pace, iară nu de năcazu, să vă dau sfârșit și răbdare. |

1 Ezdra 1, 1. Sus 25, 12. Danil. 9, 2.

12. Și Mă veți chema și vă veți duce; și Mă veți ruga și Eu vă voi auzi.

424v

13. Căuta-Mă-veți și Mă veți afla, dacă Mă veți căuta în toată inima voastră.

14. Și Mă voi afla de voi – zice Domnul – și voi întoarce robia voastră și vă voi aduna din toate neamurile și din toate locurile la care v-am gonit – zice Domnul – și vă voi face a vă întoarce din locul la care v-am făcut a trece.

15. Că ați zis: ‘Deșteptatu-ne-au noao Domnul proroci în Vavilon’».

16. Că acestea zice Domnul cătră împăratul care șade pre scaunul lui David și cătră tot norodul, lăcuiitorul cetății aceștiia, cătră frații voștri carii n-au ieșit cu voi la robia.

*Sus 24, 19.

17. Acestea zice Domnul oastelor: *«Iată, voi trimite asupra lor sabie și foamete și ciumă, și-i voi pune ca niște smochine reale, ce nu să pot mânca, căci că reale sânt.

18. Și-i voi goni în sabie, în foamete și în ciumă. Și-i voi da spre năcazuri tuturor împărățiilor pământului, spre blăstăm și spre mirare și spre șuierare și spre ocară tuturor neamurilor la care Eu i-am lepădat,

19. Pentru că n-au auzit cuvintele Meale – zice Domnul – care le-am trimis prin slujile Meale, prorocii, de noapte sculându-Mă și trimițind. Și n-ați auzit, zice Domnul.

20. Voi, dară, auziți cuvântul Domnului, toată robimea carea o am trimis din Ierusalim în Vavilon».

21. Acestea zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil, cătră Ahav, fiul lui Colie, și cătră Sedechie, fiul Maasii, carii prorocesc || voao în numele Mieu, minciunos: «Iată, Eu îi voi da în mâna lui Navohodonozor, împăratului Vavilonului, și-i vor lovi în ochii voștri.

425r

22. Și să va lua dintre dânșii blăstămul a toată robimea Iudei, care iaste în Vavilon, a celor ce zic: ‘Puie-te Domnul ca pre Sedechie și ca pre Ahav, pre carii i-au prăjit împăratul Vavilonului în foc!’

23. Căci că au făcut nebulie în Israil și au preacurvit cu muierile priiatinilor săi; și au grăit cuvânt, în numele Mieu, mințind, care nu l-am poruncit lor; Eu sânt judecătoriu și martor, zice Domnul».

24. Și cătră Semeie Nehelamiteanul vei zice:

25. «Acestea zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil: ‘Pentru că ai trimis în numele tău cărți la tot norodul care iaste în Ierusalim’. Și la Sofonie, fiul Maasii preotul, și la toți preoții, zicând:

26. ‘Domnul te-au dat preot pentru Ioiada preotul, să fii povățuitoriu în casa Domnului, preste tot bărbatul ce e rânit și proroceaște; să-l trimiți în prinsoare și în temniță.

27. Și acum, căci n-ai certat pre Ieremie Anathotiteanul, cel ce vă proroceaște?

28. Că despre aceasta au trimis în Vavilon la noi, zicând: ‘Lung iaste! Zidiți case și lăcuiți, și sădiți gredini și mâncați rodurile lor’»”.

29. Și au cetit Sofonie preotul cartea acestea în urechile lui Ieremie prorocul.

30. Și au fost cuvântul Domnului cătră Ieremie, zicând:

31. „Trimite la toată robimea, zicând: «Acestea zice Domnul cătră Semeia Nehelamiteanul: ‘Pentru că au prorocit voao Semeie și Eu nu l-am trimis, și v-au făcut a nădăjdui în minciună, |

32. Pentru aceaea, acestea zice Domnul: ‘Iată, Eu voi cerceta preste Semeia Nehelamiteanul și preste sãmânța lui. Nu va fi lui bărbat șezând în mijlocul norodului acestuia și nu va vedea binele care Eu voi face norodului Mieu – zice Domnul – că nelegiure au grăit asupra Domnului’»”.

425v

Cap 30

Proroceaște jidovilor și fiilor Israil întoarcerea din robia cea grea în carea, pentru păcatele sale, să șinea; și cum că, după întoarcere, vor sluji lui Dumnezeu și lui David împăratului, pre care El îl va deștepta lor întru prisosință și negrije mare, bătând pre nepriiatinii lor.

1. cest cuvânt ce au fost cătră Ieremie de la Domnul, zicând:

2. „Acestea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil, zicând: «Scrie ție toate cuvintele care am grăit cătră tine, în carte.

3. Că, iată, zile vin – zice Domnul – și voi întoarce întoarcerea norodului Mieu Israil și Iuda – zice Domnul – și-i voi întoarce la pământul care l-am dat părinților lor și-l vor moșteni»”.

4. Și aceste cuvinte care au grăit Domnul cătră Israil și cătră Iuda,

5. Că acestea zice Domnul: „Glasul groazei am auzit, înfricoșare, și nu este pace.

6. Întrebați și vedeți de naște parte bărbătească, căci dară am văzut mâna a tot bărbatul preste coapsele sale, ca a ceii ce naște, și s-au întors toate fețele spre gălbenire.

7. *Amar, că mare e zioa aceea, nici iaste aseamenea ei. Și vreamea năcazului iaste
426r lui || Iacov și dintr-însul să va mântui. *Ioil 2, 2, 11.
8. Și va fi în zioa aceea – zice Domnul oastelor – frânje-voiu jugul lui din grumazul tău Amos 5, 18.
și legăturile lui le voiu rumpe și nu-l vor mai stăpâni streinii, Sof. 1, 15.
9. Ci vor sluji Domnului, Dumnezeului său, și lui David, împăratului său, care-l voiu deștepta lor.
10. *Tu, dară, nu te teame, sluga Mea, Iacov – zice Domnul – nici te spăimânta, Israil, că, *Isaie 43, 1
iată, Eu te voiu mântui din pământ departe, și sãmânța ta din pământul robiilor. Și să va și 44, 2.
întoarce Iacov și să va odihni, și cu tot binele va curge și nu va fi cine să se înfricoșeze. Luca 1, 70.
11. Că Eu sânt cu tine – zice Domnul – să te mântuiesc pre tine. Că voiu face săvârșire
întru toate neamurile întru carele te-am împărțit. Iară pre tine nu te voiu face spre săvârșire,
ci te voiu certa întru judecată, ca să nu ți să pară a fi nevinovat”.
12. Că acestea zice Domnul: „Nevindecată iaste rumperea ta, rea foarte rana ta.
13. Nu iaste cine să judece judecata ta spre legare; folos de leacuri nu iaste ție.
14. Toți iubitorii te-au uitat și nu te vor cauta. *Că bătaia nepriiatinului te-au lovit cu *Sus 23, 19.
certare cumplită, pentru mulțimea nedreptății tale. Vârtoasă s-au făcut păcatele tale.
15. Ce strâgi pentru zdrobirea ta? Nevindecată e dorirea ta. Pentru mulțimea nedreptății
tale și pentru vârtoasele tale păcate Ț-am făcut acestea.
16. Pentru aceea, toți cei ce te mănca să vor îmbuca, și toți protivnicii tăi în robie să
426v vor duce; și cei ce te jefuiesc să vor jefui, și pre toț | prădătorii tăi îi voiu da spre pradă.
17. Că-Ț voiu astupa urma ranei și de ranele tale te voiu vindeca, zice Domnul. Că
„Lepădată”, Sioane, te-au chemat. Aceasta e care nu avea cine să o caute”.
18. Acestea zice Domnul: „Iată, Eu voiu întoarce întoarcerea corturilor Iacov, și de
acoperișurile lui îm va fi milă; și să va zidi cetatea întru nălțimea sa, și bisearica după rândul
său să va întemeia.
19. Și va ieși dintr-înșii laudă și glas de jucători; și-i voiu înmulți și nu să vor împutăna;
și-i voiu slăvi și nu să vor supția.
20. Și vor fi fiii lui ca dintâiu, și ceata lui înaintea Mea va rămânea. Și voiu cerceta asupra
tuturor carii îl năcâjesc.
21. Și va fi povățuitoriul lui dintr-însul și căpetenie din mijlocul lui să va scoate. Și-l voiu
lipi și să va apropiia de Mine; că cine e acesta care să-și lipească inima sa, să să apropie
de Mine?, zice Domnul.
22. Și veți fi Mie spre norod și Eu voiu fi voao spre Dumnezeu.
23. Iată, volbura Domnului, iuțimea ieșind, viforul căzind, spre capul necredincioșilor
să va odihni.
24. Nu va întoarce mâniia urgii Domnului până când va face și va umplea gândirea
inimii sale; în zilele ceale mai de pre urmă le veți înțeleage”.

Cap 31

427r *Zice Domnul că va întoarce pre norodul său Israil din robie, ca întru curgerea bunătăților să slujască Domnului. Pentru aceea, Rahailii să porunceaste să nu-și mai plângă fiii. Israil să cunoaște a fi după vrednicie certat și pentru aceea să po | căiaște; despre lucrul nou cu care muiarea va încungiura pre bărbat. Păzi-va Domnul a întoarce pre Israil. Despre strugurele acru. Despre noao legătură carea va face Domnul cu casa lui Israil, nici va lepăda cândva toată sãmânța lui.*

1. „ n vreamea aceea, zice Domnul, fi-voiu Dumnezeu tuturor rudeniilor Israil și ei Mie vor fi spre norod”.
2. Acestea zice Domnul: „Aflat-au har în pustie norodul cel ce rămăsease de sabie. Mearge-va la odihna sa Israil”.
3. Departe Domnul s-au arătat mie: „Și întru dragoste veacinică te-am iubit; pentru aceea te-am tras, fiindu-Mi milă.
4. Și iară te voiu zidi și te vei zidi, fecioară Israil. Încă te vei împodobi cu tâmpenele tale, și vei ieși în hora jucătorilor.
5. Încă vei sădi vii în munții Samarii; sădi-vor săditorii și, până va veni vreamea, nu vor culeage.
6. Că va fi zioa în carea vor strâga păzitorii în muntele Efrem: *«Sculați-vă și să ne suim *Isaie 2, 3
în Sion, la Domnul, Dumnezeul nostru!» și Mihee 4, 2.

7. Că acestea zice Domnul: «Săltați întru veselie, Iacov, și rânzezați împotriva capului limbilor! Răsunați și cântați și ziceți: 'Mântuiaște, Doamne, norodul Tău, rămășițele lui Israil!'»

8. Iată, Eu îi voi aduce din pământul crivețului și-i voi aduna de la marginile pământului; între carii vor fi orbi și ștopi, povarnică, și împreună ceaea ce naște, ceată mare de cei ce să vor întoarce aici.

9. În plângere vor veni și întru milă îi voi întoarce și-i voi aduce prin răpejunile apelor pre cale dreaptă; și nu să vor potigni într-însa; că | M-am făcut lui Israil Tată, și Efreem întâiul născutul Mieu iaste».

10. Auziți cuvântul Domnului, neamuri, și vestiți prin ostroavele ceale departe și ziceți: «Cel ce au împărțit pre Israil îl va aduna și-l va păzi, ca păstoriul turma sa».

11. Că au răscumpărat Domnul pre Iacov și l-au slobozit din mâna celui mai puternic.

12. Și vor veni și vor lăuda în muntele Sionului; și vor curge la bunătațile Domnului, preste grâu și vin și untdelemn și fătarea turmelor și a ciurdelor. Și va fi sufletul lor ca o grădină stropită și nu vor mai flămânzi.

13. Atunci să va veseli fecioara în horă, tinerii și bătrânii împreună. Și voi întoarce jealea lor spre bucurie și-i voi mângăia și-i voi veseli de durearea sa.

14. Și voi îmbăta sufletul preoților de grăsime; și norodul Mieu să va umplea de bunătațile Meale”, zice Domnul.

*Math. 2, 18. 15. Acestea zice Domnul: „Glas întru înălțime de tânguire s-au auzit, jeale și plângerea Rahilei, ce-și plânge fiii săi, și nu vrea a să mângăia despre dânșii că nu sânt”.

16. Acestea zice Domnul: „Înceate glasul tău de plâns și ochii tăi de lacrimi! Că iaste plată lucrului tău – zice Domnul – și să vor întoarce din pământul nepriiatinului,

17. Și iaste nădejde celor mai de pre urmă ai tăi – zice Domnul – și să vor întoarce fiii la hotarele sale.

18. Auzind, am auzit pre Efreem robitul: «Certatu-m-ai și m-am deprins ca un junc neînvățat. Întoarce-mă și mă voi întoarce, că Tu ești Domnul, Dumnezeuul mieu.

19. Că, după ce m-ai întors, am făcut po | căință. Și, după ce mi-ai arătat, mi-am lovit sălele. Turburatu-m-am și m-am rușinat că am suferit ocară tinerețelor mele».

20. De e fiu cinstit Mie, Efreem, de e prunc jingaș, că de când am grăit de el, încă Îm voi aduce aminte de el; pentru aceea s-au turburat ceale dinlăuntru Mieu pentru dânșul și, luând, îl voi milui – zice Domnul.

21. Așază-ți nădejdiară, pune-ți amărăciune. Îndreptează inima ta spre cale dreaptă, în carea ai umblat. Întoarce-te, fecioară Israil, și te întoarce la cetățile tale acestea.

22. Până când cu desfătări te slăvești, fată rătăcită?” Că au zidit Dumnezeu nou pre pământ: muiarea va încunjura pre bărbat.

23. Acestea zice Domnul oastelor, Dumnezeuul lui Israil: „Încă vor zice cuvântul acesta în pământul Iudei și în cetățile lui, deacă voi întoarce robii lor: «Blagoslovească-te Domnul, frumuseața dreptății, muntele cel sfânt!»

24. Și vor lăcui într-însul Iuda și toate cetățile lui împreună, lucrătorii de câmp și păzitorii turmelor,

25. Că am îmbătat sufletul cel obosit și tot sufletul flământ l-am săturat!”

26. Pentru aceea, ca din somn m-au trezvit și am văzut, și somnul mieu dulce mie.

27. „Iată, zile vin – zice Domnul – și voi sămăna casa lui Israil și casa Iudei cu sămânță omenească și cu sămânță dobitocească.

28. Și precum am păzit preste ei, ca să-i smulg și să-i mistuiesc și să-i răsipesc și să-i pierzu și să-i năcăjesc, așa voi păzi | preste ei, ca să-i zidesc și să-i sădesc – zice Domnul.

*Iezec. 18, 2. 29. În zilele acealea nu vor mai zice: *«Părinții au mâncat strugur acru, și dinții fiilor au strepezit»,

30. Ci fieștecarele întru nedreptatea sa va muri; tot omul ce va mânca strugur acru, strepezi-vor dinții lui.

*Ovrei 8, 8. 31. *Iată, zile vor veni – zice Domnul – și voi lovi casii lui Israil și casii Iudii așezământ de leage nou,

32. Nu după legătura care am făcut cu părinții lor în zioa în carea am apucat mâna lor, să-i scoț din pământul Eghiptului, legătura carea deșartă o au făcut, și Eu i-am stăpânit, zice Domnul;

*Ovrei 10, 16. 33. Ci aceasta va fi legătura carea voi lovi cu casa lui Israil, după zilele acealea, zice Domnul. *Da-voiu leagea Mea întru ceale dinlăuntru lor, și întru inima lor o voi scrii. Și le voi fi spre Dumnezeu, și ei vor fi Mie spre norod.

34. Și nu va mai învăța om pre aproapele său și om pre fratele său, zicând: «Cunoaște pre Domnul!», că toți Mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare, zice

Domnul. *Că Mă voi îmblânzi nedreptății lor, și de păcatul lor nu-Mi voi mai aduce aminte”.

35. Acestea zice Domnul, Cel ce dă soarele în lumina zilei, rânduiala lunii și a stealelor, lumina nopții, Cel ce turbură marea și sună valurile ei; Domnul Oastelor numele Lui:

36. „De vor scădea legile aceste înaintea Mea – zice Domnul – atunci și sămânța lui Israil va scădea, ca să nu fie neam înaintea Mea în toate zilele”.

429r 37. Acestea zice Domnul: „De să vor putea măsura ceriurile sus și a să cerceta temelile || pământului jos, și Eu voi lepăda toată sămânța lui Israil, pentru toate care au făcut, zice Domnul.

38. Iată, zile vin – zice Domnul – și să va zidi cetatea Domnului, de la turnul Hananiil până la poarta unghiului.

39. Și va ieși mai încolo îndreptariul măsurii înaintea ei preste dealul Garib și va încungiura Goatha,

40. Și toată Valea trupurilor și a cenușii și tot țânutul morții, până la răpejunea Chidronului și până la unghiul porții cailor despre răsărit, sfântul Domnului. Și să va zmulge și nu să va mai strâca în veac”.

Cap 32

Conocind Navohodonozor Ierusalimul, Ieremie, în curtea temniții pus, țarina în Anathoth, din porunca Domnului o cumpără de la unchiu-său și poruncește a să ținea cartea cumpărării.

Aduce înaintea Domnului facerile de bine lui Israil dăruite. Domnul zice că va da cetatea cu norodul împăratului Vavilonului, pentru închinarea lor de idoli, ci apoi îi va chema în Ierusalim și va lovi cu ei nou așezământ de lege, ca să-i slujască din toată inima.

1. cuvântul ce au fost de la Domnul către Ieremie în anul al zecelea a lui Sedechie, împăratul Iudii; acela e anul al unsprăzecelea a lui Navohodonozor.
2. Atunci oastea împăratului Vavilonului conocea Ierusalimul. Și Ieremie prorocul era închis în curtea temniții, carea era în casa împăratului Iudei.
- 429v 3. Că-l închisea Sedechie, împăratul Iudei, zicând: „Căci prorocești, zicând: «Acestea zice Domnul: 'Iată, | Eu voi da cetatea aceasta în mâna împăratului Vavilonului și o va prinde,
4. Și Sedechie, împăratul Iudei, nu va scăpa din mâna haldeilor, ci să va da în mâna împăratului Vavilonului și va grăi gura lui cu gura lui, și ochii lui, ochii lui vor vedea,
5. Și în Vavilon va duce pre Sedechie și acolo va fi până când îl voi cerceta?’ zice Domnul» Iară de veți dimica împotriva haldeilor, nimic sporiu nu veți avea”.
6. Și au zis Ieremie: „Fost-au cuvântul Domnului către mine, zicând:
7. «Iată, Hananeil, fiul lui Sellum, unchiul tău, va veni la tine zicând: ‘Cumpără ție țarina mea, carea iaste în Anathoth; că ție să cuvine din rudenie a o cumpăra’».
8. Și au venit la mine Hananeil, fiul unchiului meu, după cuvântul Domnului, la ușa temniții, și au zis către mine: «Stăpânește țarina mea, carea iaste în Anathoth, în pământul lui Veniamin, că ție să cuvine moșia și tu ești aproape a o moșteni». Și am înțeles că cuvântul Domnului iaste,
9. Și am luat țarina de la Hananeil, fiul unchiu-mieu, carea iaste în Anathoth, și i-am numărat argint șapte statire și zece arginți.
10. Și am scris în carte și am însămnat și am pus martori; și am pus argintul în cumpănă.
11. Și am luat cartea moșiei însămnate și togmelele și așezământurile și seamne dinnafară.
12. Și am dat cartea moșiei lui Varuh, fiul lui Neri, fiiului Maasie, în ochii lui Hananeil, unchiului meu, în ochii martorilor carii era scriși în cartea cumpărării și în ochii tuturor jidovilor carii ședea în curtea temniții. ||
- 430r 13. Și am poruncit lui Varuh înaintea lor, zicând:
14. «Acestea zice Domnul oastelor, Dumnezeuul lui Israil: ‘Ia cărțile aceste, cartea cumpărării această însămnată, și cartea aceasta, care-i deșchisă; și le pune într-un vas de lut, să poată rămânea multe zile’».
15. Că aceste zice Domnul oastelor, Dumnezeuul lui Israil: «Încă să vor moșteni casele și țarinele și viile în pământul acesta».
16. Și m-am rugat către Domnul, după ce i-am dat cartea moșiei lui Varuh, fiiului Nerii, zicând:
17. «Hei, hei, hei, Doamne Dumnezeule! Iată, Tu ai făcut ceriul și pământul, cu țaria Ta cea mare și cu brațul Tău cel întins. Și nu va fi Ție greu tot cuvântul;

*Leşire 34, 7. 18. *Ce faci milă în mii și răsplătești nedreptatea părinților lor după ei, Preatare, Mare și Putearnice, Domnul oastelor numele Ție!

19. Cel mare cu sfatul și necuprins cu gândul, a Căruia ochi sânt deșchiși preste toate căile fiilor lui Adam, să răsplătești fieștecăruia după căile sale și după rodul meșteșugirilor lui;

20. Cel ce ai pus seamne și minunate în pământul Eghiptului până la zioa aceasta și în Israil, și în oameni, și Ț-ai făcut nume, precum iaste zioa aceasta,

21. Și ai scos norodul Tău, Israil, din pământul Eghiptului, cu seamne și cu minuni și cu mână vârtoasă și cu brațu întins și cu groază mare,

22. Și le-ai dat pământul acesta, care Te-ai jurat părinților lor să le dai pământul ce curge lapte și miere.

23. Și au intrat și l-au moștenit și n-au ascultat de glasul Tău și în leagea Ta n-au | umblat. Toate care le-ai poruncit să facă n-au făcut; și li s-au întâmplat toate realele 430v
acestea.

24. Iată, țării s-au rădicat asupra cetății, să să prinză. Și cetatea s-au dat în mânil haldeilor, carii războiesc asupra ei de cătră fața sabiei și a foametei și a ciumei. Și oricare ai grăit, s-au întâmplat precum Tu însuși vezi.

25. Și Tu zici mie, Doamne Dumnezeule: «Cumpără țarina cu argint și pune martori», deacă s-au dat cetatea în mânil haldeilor?»

26. Și au fost cuvântul Domnului cătră Ieremie, zicând:

27. „Iată, Eu, Domnul Dumnezeul a tot trupul; au doară Mie greu va fi tot cuvântul?”

28. Pentru aceaea aceste zice Domnul: „Iată, Eu voi da cetatea aceasta în mâna haldeilor și în mânil împăratului Vavilonului și o vor prinde.

29. Și vor veni haldeii războind asupra cetății aceștia și o vor arde, și casele într-a cărora poduri jârțvea lui Vaal și gusta dumnezeilor streini gustări am întărâtat,

30. Că era fiii lui Israil și fiii Iudei necurmat făcând rău în ochii Mie, din pruncia sa; fiii lui Israil, carii până acum Mă întărâta cu lucrul mânilor sale, zice Domnul,

31. Că în iuțimea și întru urgiia Mea s-au făcut Mie cetatea aceasta, din zioa în carea o au zidit, până la zioa aceasta, carea să va lua dinnaintea Mea,

32. Pentru răotatea fiilor Israil și a fiilor Iudei, carii au făcut chemându-Mă spre mânie, ei și împărații lor, căpeteniile lor și preoții lor și prorocii lor, oamenii Iudei și lăcuiorii Ierusalimului. ||

33. Și au întors cătră Mine dosurile, iară nu feațele, când îi învățam dimineața și-i 431r
deprindeam și nu vrea a auzi să priimească învățătura.

*4 Împăr. 21, 4. 34. *Și au pus idolii săi în casa în carea s-au chemat numele Mieu, să o pângărească.

35. Și au zidit ceale înnalte lui Vaal, care sânt în Valea fiiului Ennon, ca să jârțvească pre fiii săi și featele sale lui Moloh; carea nu le-am poruncit, nici s-au suit în inima Mea să facă urăciunea aceasta și spre păcat să ducă pre Iuda”.

36. Și, acum, pentru aceste, aceste zice Domnul, Dumnezeul lui Israil, cătră cetatea aceasta, de carea voi ziceți că să va da în mânil împăratului Vavilonului în sabie și în foamete și în ciumă:

37. „Iată, Eu îi voi aduna din toate locurile la care i-am lepădat întru iuțimea Mea și întru mânia Mea și întru urgiia mare; și-i voi întoarce în locul acesta și-i voi face a lăcui fără grije.

38. Și vor fi Mie spre norod, și le voi fi spre Dumnezeu.

39. Și le voi da o inimă și o cale, să să teamă de Mine în toate zilele și bine să le fie lor și fiilor lor după ei.

40. Și voi lovi cu dâșii lovitură veacinică și nu voi înceta bine a le face; și frica Mea voi da în inima lor, să nu să deperteaze de la Mine.

41. Și Mă voi veseli de ei când le voi face bine; și-i voi sădi pre pământul acesta întru adevăr, în toată inima și în tot sufletul Mieu”.

42. Că aceste zice Domnul: „Precum am adus preste norodul acesta toată răotatea această mare, așa voi aduce preste ei tot binele | carele Eu grăiesc cătră ei. 431v

43. Și să vor stăpâni țarinele în pământul acesta, care voi ziceți a fi pustiiu, căci că n-au rămas om și dobitoc și s-au dat în mânil haldeilor.

44. Țarinele să vor cumpăra cu bani și să vor scrie în carte și să va pune peceate și martor să va adaoge în pământul lui Veniamin și împrejurul Ierusalimului, în cetățile Iudii și în cetățile muntenești și în cetățile câmpenești și în cetățile despre austru; că voi întoarce robia lor” – zice Domnul.

Cap 33

Făgăduiaște Domnul că va ierta păcatele norodului Său și din robie îi va întoarce, multe faceri de bine urmând. Odrăzli-va lui David odrazla dreptății, făcând dreptate și judecată pre pământ, și tare e legătura Domnului cu David și cu sămânța lui Iacov a o înmulți foarte.

1. i au fost cuvântul Domnului cătră Ieremie a doao, încă fiind închis în curtea temniții, zicând:
2. „Aceasta zice Domnul, Cel ce va face și va închipui acel lucru și-l va găti, Domnul numele Lui:
3. «Străgă cătră Mine, și te voi auzi și voi vesti ție lucruri mari și tari, care nu știi»”.
4. Că acestea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil, cătră casele cetății aceștia și cătră casele împăratului Iudei, ceale strâcate, și că | tră întăriri și cătră sabie:
- 432r 5. „Celor ce vin să dimice cu haldeii și să le umple cu trupuri omenești carii am ucis în iuțimea Mea și întru urgiia Mea, ascunzând fața Mea de cătră cetatea aceasta, pentru toată răotatea lor,
6. Iată, Eu le voi aduce urma ranii și sănătate și-i voi vindeca și le voi descoperi calea păcii și a adevărului.
7. Și voi întoarce întoarcerea Iudii și întoarcerea Ierusalimului; și-i voi zidi ca din început,
8. Și-i voi curăți de toată nedreptatea sa în care Mi-au păcătuit. Și Mă voi îmblânzi spre toate nedreptățile lor în care Mi-au greșit și M-au urgisit.
9. Și va fi Mie spre nume și spre bucurie și spre laudă și spre săltare tuturor neamurilor pământului, care vor auzi toate bunătățile care Eu voi face lor. Și să vor spăimânta și să vor turbura de toate bunătățile și de toată pacea carea Eu le voi face”.
10. Această zice Domnul: „Încă să va auzi în locul acesta (care voi ziceți a fi pustiu, căci că nu e om, nici dobitoc în cetățile Iudei și afară de Ierusalim, care s-au pustiit fără om și fără lăcuitoriu și fără dobitoc),
11. Glasul bucuriei și glasul veselii, glasul mirelui și glasul mireasii, glasul celor ce zic: «Mărturisiți-vă Domnului oastelor, că bun e Domnul, că în veac e mila Lui!» și a celor ce poartă făgăduințele în casa Domnului, că voi întoarce întoarcerea pământului ca și din început”, zice Domnul. |
- 432v 12. Această zice Domnul oastelor: „Încă va fi în locul acest pustiu, fără om și fără dobitoc; și în toate cetățile lui, lăcașu de păstoriu ce-ș culcă turmele.
13. În cetățile cele din munți și în cetățile cele din câmpii și în cetățile ceale de cătră austru și în pământul lui Veniamin și împrejurul Ierusalimului și în cetățile Iudei, încă vor trece turmele la mâna numărătoriului, zice Domnul.
14. Iată, zile vin – zice Domnul – și voi deștepta cuvânt bun, până n-am grăit cătră casa lui Israil și cătră casa Iudei.
15. În zilele acealea și în vremea acealea voi face a odrăzli lui David odrazla dreptății. Și va face judecată și dreptate pre pământ.
16. În zilele acealea să va mântui Iuda, și Ierusalimul va lăcui fără grije. Și acesta e numele care vor chema, Domnul nostru cel drept”.
17. Că acestea zice Domnul: „Nu va peri din David om care să șază pre scaunul casii lui Israil.
18. Și din preoți și din leviți nu va peri om de la fața Mea, care să aducă arderi de tot și să aprinză jârtvă și să taie jungheri în toate zilele”.
19. Și au fost cuvântul Domnului cătră Ieremie, zicând:
20. „Această zice Domnul: «De poate fi deșartă rugăciunea Mea cu zioa și legătura Mea cu noaptea, să nu fie zi și noapte în vremea sa.
- 433r 21. Și legătura Mea deșartă poate fi cu David, sluga Mea, să nu fie dintr-însul fiu | care să împărățască în scaunul lui, și leviți și preoți, slujitorii Miei.
22. Precum nu să pot număra stealele ceriului și a măsura năsipul mării, așa voi înmulți sămânța lui David, slugii Meale, și pre leviți, slujitorii Miei”.
23. Și au fost cuvântul Domnului cătră Ieremie, zicând:
24. „Au n-ai văzut ce au grăit norodul acesta, zicând: «Doao rudenii, care alesease Domnul, lepădate sânt?» Și pre norodul Mieu l-au urgisit, căci că nu mai iaste neam înaintea lor”.
25. Această zice Domnul: „De n-am pus legătura Mea între zi și între noapte și legi ceriului și pământului,

26. Și sămânța lui Iacov, adecă, și a lui David, slujii Meale, o voi lepăda, să nu iau din sămânța lui căpetenii săminții lui Avraam și a lui Isaac și a lui Iacov, că voi întoarce întoarcerea lor și-i voi milui”.

Cap 34

Vestește Domnul că va da pre împăratul Sedechie în mâinile împăratului Vavilonului, împreună cu Ierusalimul, care cu foc îl vor arde, pentru că n-au păzit legătura înaintea Domnului făcută, a lăsa slobozi pre cei ce dintre ovreai spre robie supusease.

1. uvântul care au fost cătră Ieremie de la Domnul când Navohodonozor, împăratul Vavilonului, și toată oastea lui și toate împărățiile pământului care era | supt putearea mâinii lui și toate noroadele tăbăria împotriva Ierusalimului și împotriva tuturor cetăților lui, zicând: 433v

2. „Aceasta zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: «Mergi și grăiaște cătră Sedechie, împăratul Iudii, și vei zice cătră el: ‘Aceasta zice Domnul: ‘Iată, Eu voi da cetatea aceasta în mâinile împăratului și o vor aprinde cu foc.

3. Și tu nu vei scăpa din mâinile lui, ci cu prindere te vei prinde și în mâinile lui vei fi dat. Și ochii tăi ochii împăratului Vavilonului vor vedea, și gura lui cu gura ta va grăi și în Vavilon vei intra’.

4. Însă auzi cuvântul Domnului, Sedechie, împăratul Iudei! Aceasta zice Domnul cătră tine: ‘Nu vei muri în sabie,

5. Ci în pace vei muri, și după arderile părinților tăi, împărăților celor mai înainte de tine, așa te vor arde. Și ‘Vai, Doamne!’ te vor plânge; că cuvântul Eu am grăit’», zice Domnul.

6. Și au grăit Ieremie prorocul cătră Sedechie, împăratul Iudei, toate cuvintele acestea în Ierusalim.

7. Și oastea împăratului Vavilonului tăbărea împotriva Ierusalimului și împotriva tuturor cetăților Iuda, care rămăsease, împotriva Lahis și împotriva Azeca, că acestea rămăsease, dintre cetățile Iudei, cetăți întărite.

8. Cuvântul care au fost cătră Ieremie de la Domnul, după ce au lovit împăratul Sedechie așel | zământ de leage cu tot norodul în Ierusalim, propoveduind: 434r

9. „Să sloboază fieștecările sluga sa și fieștecările slujnica sa, ovreaul și ovreaia, slobozi; și nicidecum să-i stăpânească, adecă, pre jidov și fratele său”.

10. Auzit-au dară toate căpeteniile și tot norodul carii au fost făcut legătură să sloboază fieștecările sluga sa și fieștecările slujnica sa slobozi și să nu-i mai stăpânească. Auzit-au, dară, și i-au slobozit.

11. Și s-au întors după aceea și au tras îndărăpt slujile și slujnicele sale, pre carii slobozise slobozi, și i-au înjugat spre slujii și slujnice.

12. Și au fost cuvântul Domnului cătră Ieremie, de la Domnul, zicând:

13. „Aceasta zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: «Eu am lovit legătură cu părinții voștri în zioa în carea i-am scos din pământul Eghiptului, din casa robii, zicând:

*Ieșire 21, 2.
2 Leage 15, 12.

14. *‘Dacă să vor umplea șapte ani, sloboază fieștecările pre fratele său, ovreaul, care i s-au vândut, și va sluji ție șase ani; și-l vei slobozi de la tine slobod’.

15. Și v-ați întors voi astăzi și ați făcut ce e drept în ochii Mieii, ca să vestiți slobozenia fieștecările cătră priiatinul său. Și ați făcut legătură înaintea Mea, în casa în carea s-au chemat numele Mieu preste ea.

16. Și v-ați întors și ați întinat numele Mieu | și ați întors fieștecările sluga sa și fieștecările slujnica sa, pre carii i-ați fost slobozit să fie slobozi și în putearea sa; și i-ați supus, să vă fie slujii și slujnice». 434v

17. Pentru aceea, acestea zice Domnul: «Voi nu M-ați auzit, ca să vestiți slobozenia, fieștecările fratelui său și fieștecările priiatinului său. Iată, Eu vestesc voao slobozenia – zice Domnul – la sabie, la ciumă și la foamete, și vă voi da spre clătire tuturor împărățiilor pământului.

18. Și voi da bărbații carii trec așezământul Mieu și n-au ținut cuvintele așezământului de leage, căroră s-au odihnit înaintea Mea și vițel au tăiat în doao părți și au trecut între despărțirile lui,

Facere 15, 10.

19. Căpeteniile Iudei și căpeteniile Ierusalimului, famenii și preoții și tot norodul pământului, carii au trecut între despărțirile vițelului.

20. Și-i voi da în mâinile neprietinilor săi și în mâinile celor ce caută sufletul lor. Și va fi stârvul lor spre mâncare paserilor ceriului și fiarălor pământului.

21. Și pre Sedechie, împăratul Iudii, și căpeteniile lui îi voi da în mâinile nepriiatinilor săi și în mâinile celor ce caută sufletele lor, și în mâinile oastelor împăratului Vavilonului, carii s-au depărtat de voi.

435r 22. Iată, Eu poruncesc – zice Domnul – și-i voi întoarce în cetatea aceasta și vor război împotriva ei și o vor prinde și o vor aprinde || cu foc. Și cetățile Iudei le voi da spre pustiire, căci că nu iaste lăcuioriu»”.

Cap 35

Cu pilda ascultării rehaviteanilor, ce ținea poruncile tatâni-său, macar greale, muștră Domnul neascultarea jidovilor împotriva poruncilor Sale. Pentru aceea, cestora Domnul vestește ceale reale, iară celora, ceale bune.

1. uvântul care au fost cătră Ieremie de la Domnul, în zilele lui Ioachim, fiul lui Iosue, împăratului Iudei, zicând:
2. „Mergi la casa rehaviteanilor și le grăiaște; și-i vei băga în casa Domnului, într-o cămară a vistierilor, și le vei da a bea vin”.
3. Și am luat pre lezonie, fiul lui Ieremie, fiului Hapsanie, și pre frații lui și pre toți fiii lui și toată casa rehaviteanilor,
4. Și i-am băgat în casa Domnului, la vistierii fiilor Hanan, a featei Ieghedelie, omului lui Dumnezeu, care era lângă vistierii căpeteniilor, preste comoara lui Maasie, fiului Sillum, care era păzitoriul ușii.
5. Și am pus înaintea fiilor casii rehaviteanilor păhară pline cu vin și cănceaie; și am zis cătră dânșii: „Beați vin!”
6. Carii au răspuns: „Nu vom bea vin, că Ionadav, fiul lui Rehav, tatăl nostru, ne-au poruncit zicând: «Nu veți bea vin, voi și fiii voștri, până în veac.

435v 7. Și case nu veți zidi și sâmantă nu veți | sâmana și vii nu veți sădi, nici veți avea; ci în corturi veți lăcui în toate zilele voastre, ca să trăiți zile multe pre fața pământului, în carele voi nemerniciți».

8. Ascultat-am dară glasul lui Ioanadav, fiului Rehav, tatălui nostru, întru toate care ne-au poruncit; așa, ca să nu bem vin în toate zilele noastre, noi și muierile noastre și fiii și featele noastre,

9. Și să nu zidim case a lăcui; și vie și țarină și sâmantă n-am avut,

10. Ci am lăcuit în corturi și am fost ascultători, după toate care ne-au poruncit Ionadav, tatăl nostru.

11. Iară deacă s-au suit Navohodonozor, împăratul Vavilonului, la pământul nostru, am zis: «Veniți și să întrăm în Ierusalim de cătră fața oastei haldeilor și de cătră fața oastei Sirii. Și am rămas în Ierusalim»”.

12. Și au fost cuvântul Domnului cătră Ieremie, zicând:

13. „Aceasta zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil: «Mergi și zi oamenilor Iudei și lăcuiitorilor Ierusalimului: ‘Au nu veți primi învățatura, să ascultați de cuvintele Meale?’», zice Domnul.

14. Biruit-au cuvintele lui Ionadav, fiul lui Rehav, care au poruncit fiilor săi să nu bea vin; și n-au beut până la zioa aceasta, că au ascultat de porunca tatâni-său. Iară Eu am grăit cătră voi, de dimineață sculându-Mă și grăind, și n-ați ascultat de Mine. ||

436r 15. Și am trimis cătră voi toate slujile Meale, prorocii, sculându-Mă dimineață și trimițându-i și zicând: *Întoarceți-vă fieștecare din calea sa cea rea și bune faceți cugetele voastre; și să nu urmați după dumnezei streini, nici să-i cinstiți. Și veți lăcui pre pământul care l-am dat voao și părinților voștri’. Și n-ați plecat ureachea voastră, nici M-ați auzit.

16. Întărit-au drept aceea fiii lui Ionadav, fiului Rehav, porunca tatâni-său, carea le poruncise. Iară norodul acesta n-au ascultat de Mine».

17. Pentru aceea, acestea zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil: «Iată, Eu voi aduce preste Iuda și preste toți lăcuiitorii Ierusalimului tot năcazul care am grăit împotriva lor; căci că am grăit cătră dânșii și nu M-au auzit, chematu-i-am și nu Mi-au răspuns»”.

18. Iară casii rehaviteanilor au zis Ieremie: „Aceasta zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil: « Pentru că ați ascultat de porunca lui Ionadav, tatălui vostru, și ați păzit toate poruncile lui și ați făcut toate care v-au poruncit,

*Sus 18, 11 și 25, 5.

19. Pentru aceea, acestea zice Domnul oastelor, Dumnezeuul lui Israil: 'Nu va scădea om din ruda lui Ionadav, fiului Rehav, stând înaintea Mea în toate zilele'»".

Cap 36

Din porunca Domnului trimite Ieremie, închis în temniță, pre Varuh, cartea amănănțărilor, să o cetească tot norodul, ca să să întoarcă; iară | împăratul Ioachim în foc o arde, poruncind a prinde pre Ieremie și pre Varuh, carii era ascunși. Iară Ieremie, din porunca Domnului, poruncește lui Varuh a scrie alta și cum că Ioachim și sămânța lui împreună cu Ierusalimul vor peri, vestește. 436v

1. i au fost în anul al patrulea a lui Ioachim, fiul lui Iosie, împăratului Iudii. Fost-au cuvântul acesta cătră Ieremie de la Domnul, zicând:

2. „La valul cărții și vei scrii într-însul toate cuvintele care am grăit ție asupra lui Israil și a Iudei și asupra tuturor neamurilor, din zioa în carea am grăit cătră tine, din zilele lui Iosie până la zioa aceasta.

3. De cumva auzind casa Iudii toate realele care Eu gândesc a le face, să va întoarcă fieștecarele din calea sa cea rea. Și Mă voi îmblânzi spre nedreptatea și păcatul lor”.

4. Chemat-au dară Ieremie pre Varuh, fiul Nerii; și au scris Varuh din gura lui Ieremie toate cuvintele Domnului, care au grăit cătră el, în valul cărții.

5. Și au poruncit Ieremie lui Varuh, zicând: „Eu sânt închis, nici pociu întra în casa Domnului.

6. Întră dară tu și cetește din valul în care ai scris din gura mea cuvântul Domnului, auzând norodul în casa Domnului în zi de post. Încă și tot Iuda auzând, carii vin din cetățile sale, le vei ceti,

7. De cumva va cădea rugăciunea lor înaintea Domnului și să se întoarcă fieștecarele de la calea sa cea rea; mare urgie și iuțime iaste care au grăit Domnul asupra norodului acestuia”.

8. Și au făcut Varuh, fiul Nerii, după toate || care îi poruncise Ieremie prorocul, cetind din carte cuvintele Domnului, în casa Domnului. 437r

9. Și au fost în anul al cincilea a lui Ioachim, fiul lui Iosie, împăratului Iudei, în luna a noua, au propoveduit postul înaintea Domnului tot norodu lui în Ierusalim și a toată mulțimea carea cursease din cetățile Iudei în Ierusalim.

10. Și au cetit Varuh din carte cuvintele lui Ieremie în casa Domnului, în vistieria Gamariei, fiului Safan scriitoriului, în ușa cea mai din sus, la întrarea porții ceii noao a casii Domnului, auzind tot norodul.

11. Și auzind Mihei, fiul Gamariei, fiului Safan, toate cuvintele Domnului, din carte,

12. S-au pogorât în casa împăratului, la vistieria scriitoriului, și iată acolo toate căpeteniile ședeau: Elisama scriitoriul și Dalasa, fiul lui Semeiu și Elnathan, fiul lui Ahovor și Gammarie, fiul lui Safan și Sedechie, fiul Hananiei, și toate căpeteniile.

13. Și le-au vestit Mihei toate cuvintele care au auzit cetind Varuh din carte în urechile norodului.

14. Și au trimis toate căpeteniile la Varuh pre Iudi, fiul Nathaniei, fiul lui Selemie, fiului Husi, zicând: „Cartea din care ai cetit auzind norodul, ia-o în mâna ta și vino!” Și au luat Varuh, fiul Nerii, cartea în mâna sa și au venit la ei.

15. Și au zis cătră el: „Șezi și cetește acestea în urechile noastre!” Și au cetit Varuh în urechile lor.

16. Deci, deacă au auzit toate cuvintele, s-au mirat fieștecarele cătră aproapele său și au zis cătră Varuh: „Trebuie să vestim împăratului toate cuvintele acestea!”

17. Și l-au întrebat zicând: „Spune-ne cum ai scris toate cuvintele acestea din gura lui”.

18. Și le-au zis Varuh: „Din gura sa grăia ca cetind cătră mine toate cuvintele acestea; și eu | scriiam în carte cu cerneală”.

19. Și au zis căpeteniile cătră Varuh: „Mergi și te ascunde tu și Ieremie și nime să știe unde santeți!”

20. Și au intrat la împăratul în pridvor; iară cartea o au încredințat în vistierie lui Elisam scriitoriului. Și au vestit, auzând, împăratului toate cuvintele.

21. Și au trimis împăratul pre Iudi să ia cartea carea, luându-o din vistieria Elisamei scriitoriului, o au cetit auzând împăratul și toate căpeteniile carii sta împrejurul împăratului.

22. Iară împăratul ședeau în casa cea de iarnă în luna a noua. Și era pusă o crătiță înaintea lui, plină de cărbuni. 437v

23. Și deacă cetisă Iudi trei foșoare sau patru, o au tăiat cu cuțitașul scriitorului și o au aruncat în focul care era pe crățiță, până ce s-au mistuit toată cartea de focul ce era în crățiță.

24. Și nu s-au temut, nici ș-au tăiat vejmintele sale, împăratul și toți slujitorii lui, carii au auzit toate cuvintele acestea.

25. Însă Eliathan și Dalaie și Gamarie au zis împotivă împăratului, să nu arză cartea; și nu i-au ascultat.

26. Și au poruncit împăratul lui Ieremeil, fiului Ameleh, și Saraie, fiului Edriil, și lui Selemie, fiului Avdeil, să prinză pre Varuh scriitorul și pre Ieremie prorocul; iară i-au ascuns Domnul.

27. Și au fost cuvântul Domnului cătră Ieremie prorocul, după ce arsease împăratul cartea și cuvintele care scrisese Varuh din gura lui Ieremie, zicând:

28. „Iarăș ia altă carte și scrie într-însa toate cuvintele ceale dintâi, carele era în cartea cea dintâi, carea o au ars Ioachim, împăratul Iudei.

29. Și cătră Ioachim, împăratul Iudei, vei zice: «Aceasta zice Domnul: ‘Tu ai ars cartea aceasta, zicând: Căci ai scris într-însa vestind: ‘De nă | |praznă va veni împăratul Vavilonului și va jefui locul acesta și va face a înceta dintr-însul omul și dobitocul?’»

30. Pentru aceea, acestea zice Domnul cătră Ioachim, împăratul Iudii: ‘Nu va fi dintr-însul cine să șază pre scaunul lui David; și trupul lui să va arunca la zăduf zioa și la înghețu noaptea.

31. Și voi cerceta împotiva lui și împotiva semințiii lui și împotiva slujitorilor lui, nedreptățile sale. Și voi aduce preste ei și preste lăcuiorii Ierusalimului și preste oamenii Iudii tot răul care am grăit cătră dânșii și n-au auzit’»”.

32. Iară Ieremie au luat altă cartea și o au dat lui Varuh, fiului Nerii scriitorului, care au scris într-însa, din gura lui Ieremie, toate cuvintele cărții care arsease Ioachim, împăratul Iudii, în foc. Și încă s-au mai adaos cuvinte cu mult mai multe decât fusease dintâi.

Cap 37

Sedechie lui Iehonie urmând, ceare să să roage pentru sine Ieremie; carele, lăsindu-să de haldei Ierusalimul pentru venirea oastei lui faraon, prorocește că să vor întoarce haldeii și vor arde Ierusalimul; și Ieremie din cetate ieșind, bătut în temniță să împinge; de unde, de Sedechie scoțându-să, să ține în pridvorul temniții, însămnându-i-să prin zile o turtă de pâine.

1. i au împărățit împăratul Sedechie, fiul lui Iosue, în locul lui Iehonie, fiului Ioachim, pre care l-au rânduit împărat Navohodonozor, împăratul Vavilonului, împăratul Iudei.

2. Și n-au ascultat el și slujile lui și norodul locului de cuvintele Domnului, care au grăit prin mâna lui Ieremie prorocului.

3. Și au trimis împăratul Sedechie pre Iuhal, fiul | lui Selemie, și pre Sofonie, fiul lui Manasie preotul, la Ieremie prorocul, zicând: „Roagă pentru noi pre Domnul, Dumnezeul nostru!”

4. Iară Ieremie slobod umbla în mijlocul norodului, că nu-l trimisease în paza temniții. Deci oastea lui Faraon au ieșit din Eghipt. Și auzind haldeii carii conocea Ierusalimul veastea aceasta, s-au depărtat de Ierusalim.

5. Și au fost cuvântul Domnului cătră Ieremie prorocul, zicând:

6. „Aceasta zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: «Așa veți zice împăratului Iudii, care v-au trimis a Mă întreba: ‘Iată, oastea lui Faraon, carea au ieșit spre ajutoriu voao, să va întoarce în pământul său, în Eghipt.

7. Și să vor întoarce haldeii și vor tăbări împotiva cetății aceștia; și o vor prinde și o vor aprinde cu foc’».

8. Aceasta zice Domnul: »Să nu vă înșelați sufletele voastre zicând: ‘Ducându-să, să vor duce și să vor depărta de la noi haldeii!’, că nu să vor duce!

9. Și de veți și lovi toată oastea haldeilor carea tăbăreaște asupra voastră și vor fi rămași dintr-înșii cariva răniți, fieștecarii din șatra sa să vor scula și vor aprinde cetatea aceasta cu foc’».

10. Deci, deacă să depărtase oastea haldeilor de la Ierusalim pentru oastea lui Faraon,

11. Ieșit-a Ieremie din Ierusalim, să meargă la pământul lui Veniamin și să împarță acolo moșiia înaintea cetățeanilor.

12. Și, ajungând la poarta lui Veniamin, era acolo păzitorul porții pre rând, pe nume Ierie, fiul Selemiei, fiul lui Hananie; și au apucat pre Ieremie prorocul, zicând: „La haldei fugi?”

13. Și au răspuns Ieremie: „Nu-i adevărat, nu fug la haldei!” Și nu l-au auzit, ci au apucat lerie pre Ieremie și l-au adus la căpeteni.

14. Pentru aceea, mâniindu-să căpeteniile împotriva lui Ieremie, bătut l-au trimis în temniță, || care era în casa lui Ionathan scriitoriului; că el era mai-mare preste temniță.

439r

15. Întrat-au drept aceea Ieremie în casa temniții și în închisoare. Și au șezut Ieremie zile multe.

16. Și trimițind Sedechie împăratul, l-au dus și l-au întrebat în casa sa în taină; și au zis: „Gândești că e cuvântul de la Domnul?” Și au zis Ieremie: „Iaste”. Și au zis: „În mâinile împăratului Vavilonului te vei da”.

17. Și au zis Ieremie către împăratul Sedechie: „Ce am păcătuit ție și slugilor tale, de m-ai trimis în casa temniții?”

18. Unde sânt prorocii voștri, carii vă prorocea și zicea: «Nu va veni împăratul Vavilonului preste voi și preste locul acesta?»

19. Acum, dară, auzi, rogu-mă, Domnul meu, împărate: fie priimită rugăciunea mea înaintea ta și nu mă trimite în casa lui Ionathan scriitoriului, să nu moriu acolo!”

20. Poruncit-au dară împăratul Sedechie să să dea Ieremie în pridvorul temniții și să i să dea pe zi o turtă de pâine, fără fiertură, până să vor sfârși toate pâinile din cetate. Și au rămas Ieremie în ușa temniții.

Cap 38

Ieremie, dându-să căpeteniilor de la împăratul, să trimite într-un loc tinos, de unde prin Avdimelec scoțindu-să în pridvorul temniții, îndeamnă pre împăratul să iasă la haldei, că într-alt chip nici el va scăpa de dânșii, și cetatea cu foc să va aprinde. Și poruncește împăratul lui Ieremie ca să ție vorba aceasta în taină.

1. i au auzit Safatie, fiul lui Mathan, și Ghedelie, fiul lui Fasur, și Iuhal, fiul Semelii, și Fasur, fiul Melhiii, cuvintele care Ieremia grăia | către tot norodul, zicând:

439v

*Sus 21, 9.

2. „Aceasta zice Domnul: *«Oricine va rămânea în cetatea aceasta va muri de sabie și de foame și de ciumă; iară cine va fugi la haldei va trăi și va fi sufletul lui sănătos și viu».

3. Această zice Domnul: «Dând să va da cetatea aceasta în mâna oastei împăratului Vavilonului și o va prinde»”.

4. Și au zis căpeteniile împăratului: „Rugămu-ne să să ucigă omul acesta, că deadins slăbeaște mâinile bărbaților ostași, carii au rămas în cetatea aceasta, și mâinile a tot norodul, grăind cătră ei după cuvintele acestea. Că omul acesta nu caută pacea norodului acestuia, ci răul!”

5. Și au zis împăratul Sedechie: „Iată, el în mâinile voastre iaste. Că nici e slobod împăratului a vă tăgădui ceva”.

6. Luat-au dară pre Ieremie și l-au aruncat în lacul Melhiii, fiului Amalic, care era înaintea temniții. Și au slobozit pre Ieremie cu funile în lac, în care nu era apă, ci tină; și s-au pogorât Ieremie în noroiu.

7. Și au auzit Avdimelec ethiopeanul, om famen, care era în casa împăratului, că trimisease pre Ieremie în lac. Iară împăratul ședea în poarta lui Veniamin.

8. Și au ieșit Avdimelec din casa împăratului și au grăit cătră împăratul, zicând:

9. „Domnul meu, împărate, rău au făcut oamenii aceștia toate, oricarii au lucrat împotriva lui Ieremie prorocul, trimițindu-l în lac, să moară acolo de foame; că nu mai sânt pâini în cetate”.

10. Și au poruncit împăratul lui Avdimelec ethiopianului, zicând: „Ia cu tine de aici triizeaci de bărbați și rădică pre Ieremie prorocul din || lac, mai înainte de-a muri!”

440r

11. Și luând Avdimelec cu sâne bărbați, au intrat în casa împăratului, carea era supt pivniță, și au luat de-acolo postavuri vechi și de demult, care putrezise, și le-au slobozit la Ieremie cu funile, în groapă.

12. Și au zis Avdimelec ethiopianul către Ieremie: „Pune hainele ceaste vechi și aceaste tăiate și putrăde supt cotul mânilor tale și preste funi!” Și au făcut Ieremie așa.

13. Și au tras pre Ieremie cu funile și l-au scos din lac. Și au rămas Ieremie în pridvorul temniții.

14. Și au trimis împăratul Sedechie și au adus la sâne pre Ieremie prorocul, la a triia ușe carea era în casa Domnului. Și au zis împăratul către Ieremie: „Întrebu-te eu un cuvânt, să nu ascunzi de la mine ceva!”

15. Și au zis Ieremie cătră Sedechie: „De voiu vesti ție, au nu mă vei ucide? Și de-ți voiu da sfat, nu mă vei auzi”.

16. Și s-au jurat împăratul Sedechie lui Ieremie în taină, zicând: „Viu e Domnul care ne-au făcut sufletul acesta, de te voiu ucide și de te voiu da în mâinile bărbaților acestora, carii caută sufletul tău!”

17. Și au zis Ieremie cătră Sedechie: „Aceasta zice Domnul oastelor, Dumnezeuul lui Israil: «Purcezând de vei ieși la căpeteniile împăratului Vavilonului, viu va fi sufletul tău și cetatea aceasta nu să va aprinde cu foc; și te vei mântui tu și casa ta.

18. Iară de nu vei ieși la căpeteniile împăratului Vavilonului, să va da cetatea aceasta în mâinile haldeilor și o vor aprinde cu foc, și tu nu vei scăpa din mâna lor»”. |

440v 19. Și au zis împăratul Sedechie cătră Ieremie: „Grije am pentru jidovii carii au trecut la haldei, să nu mă dau în mâinile lor și să mă bajocorească”.

20. Și au răspuns Ieremie: „Nu te vor da! Ascultă, rogu-mă, glasul Domnului, care eu grăiesc cătră tine, și bine va fi ție și viu va fi sufletul tău!

21. Iară de nu vei vrea a ieși, acesta e cuvântul care mi-au arătat Domnul:

22. «Iată, toate muierile care au rămas în casa împăratului Iudii să vor scoate la căpeteniile împăratului Vavilonului. Și eale vor zice: ‘Înceluitu-te-au și te-au biruit oamenii tăi ce păciuți; îneacat-au în noroiu și în lunecare picioarele tale și s-au depărtat de la tine’.

23. Și toate muierile tale și fiii tăi să vor scoate la haldei, și nu vei scăpa din mâinile lor, ci în mâna împăratului Vavilonului te vei prinde, și cetatea aceasta o va arde cu foc»”.

24. Și au zis Sedechie cătră Ieremie: „Nime să știe cuvintele acestea, și nu vei muri.

25. Iară de vor auzi căpeteniile că am grăit cu tine și vor veni la tine și vor zice ție: «Spune noao, ce ai grăit cu împăratul? Nu ne tăinui, și nu te vom ucide! Și ce au grăit cu tine împăratul?».

26. Vei zice cătră dânșii: «Așternut-am eu rugăciunile mele înaintea împăratului, să nu poruncească a mă ucide în casa lui Ionathan și acolo să moriu»”.

27. Și au venit toate căpeteniile la Ieremie și l-au întrebat. Și le-au grăit lor după toate cuvintele care poruncise lui împăratul; și au încetat de cătră el, că nimică nu să auzise.

28. Și au rămas Ieremie în pridvorul temniții până la zioa în carea s-au prins Ierusalimul. Și au fost de s-au prins Ierusalimul.

Cap 39

441r *Ierusalimul prinzindu-să de împăratul Vavilonului, || împăratul Sedechie fugând, să prinde cu căpeteniile împreună, a căruia fii înaintea lui să omoară cu cei cinstiți, și lui i să scot ochii și, legat, în Vavilon să duce. Iară după ce s-au răsipit zidul Ierusalimului și celee a alalte căsi cu foc aprinse, o parte a obștii să duce în Vavilon și o parte în Ierusalim să lasă, iară Ieremie din pridvorul temniții să scoate.*

1. n anul al noaolea a lui Sedechie, împăratului Iudei, în luna a zecea, venit-au 4 Împăr. 25, 1.
Navohodonozor, împăratul Vavilonului, și toată oastea lui la Ierusalim și o Jos 52, 4.
conoceea.

2. Iară în anul al unsprăzeacelea a lui Sedechie, în luna a patra, în a cincea a lunii, s-au deșchis cetatea,

3. Și au intrat toți voivozii împăratului Vavilonului și au șezut în poarta din mijloc Nereghel, Seresel, Semegarnav, Sarsahim, Ravsaresh, Nereghil, Sereser, Revmag și toți ceialalți voivozii împăratului Vavilonului.

4. Și dacă i-au văzut Sedechie, împăratul Iudei, și toți bărbații ostași, au fugit și au ieșit noaptea din cetate, prin calea grădinii împăratului și prin poarta carea era între doao ziduri și au ieșit la calea pustiii.

5. Și i-au gonit oastea haldeilor și au prins pre Sedechie în câmpul pustiii Ierihonului și prins l-au adus la Navohodonozor, împăratul Vavilonului, în Revlatha, carea iaste în pământul Emath. Și au grăit cătră el judecăți.

6. Și au ucis împăratul Vavilonului fiii lui Sedechie în Revlatha, în ochii lui. Și pre toți cinstiții Iudei i-au ucis împăratul Vavilonului.

7. Și ochii lui Sedechie i-au scos și l-au legat cu peante, să-l ducă în Vavilon.

441v 8. Și casa împăratului și casa obștii le-au | aprins haldeii cu foc, și zidul Ierusalimului l-au surpat.

9. Și rămășițele norodului carii rămăsease în cetate și pribeagii carii fugise la el și cei de rând ai obștii, carii rămăsease, i-au trecut Navuzardan, voivodul ostașilor, în Vavilon.

10. Și din gloata săracilor, carii togma nimic nu avea, au slobozit Navuzardan, voievodul ostașilor, în pământul Iudii și le-au dat vii și jgheaburi în zioa aceea.

11. Și poruncise Navuhodonozor, împăratul Vavilonului, pentru Ieremie, lui Navuzardan, voievodului ostașilor, zicând:

12. „Ia-l și pune preste el ochii tăi și nimica rău să-i faci; ci, precum va vrea, așa să-i faci!”

13. Și au trimis Navuzardan, voievodul oastei, și Navusezvan și Ravsares și Nereghil și Seresir și Revmag și toți mai-marii împăratului Vavilonului,

14. Au trimis și au adus pre Ieremie din târnațul temniții și l-au dat lui Godolie, fiului Ahicam, fiului Safam, să între în casă și să lăcuiască întru norod.

15. Iară cătră Ieremie au fost cuvântul Domnului, când era închis în pridvorul temniții, zicând:

16. „Mergi și zi lui Avdimelec ethiopianului, zicând: «Aceasta zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil: 'Iată, Eu voi aduce cuvintele Meale preste cetatea aceasta spre rău, și nu spre bine; și vor fi înaintea ta în zioa aceea.

17. Și te voi slobozi în zioa aceea – zice Domnul – și nu te vei da în mâinile oamenilor răi, de carii te înfricoșezi.

18. Ci scoțind te voiu mântui, și de sabie nu vei cădea, ci va fi ție sufletul tău spre mântuire, || că întru Mine ai avut nădejde'»”, zice Domnul.

442r

Cap 40

Ieremie să lasă slobod a lăcui oriunde va vrea, carele împreună cu jidovii cei răsipiți au venit la Godolia, cel mai mare preste rămășițele jidovilor. Care Godolie n-au vrut a auzi pre Iohanen, care-l dojenea pentru Izmail, ce-i cerca moarte.

1. uvântul care au fost cătră Ieremie de la Domnul, după ce s-au slobozit de la Navuzardan, voievodul oastei din Rama, când l-au dus, legat cu lanțuri, în mijlocul tuturor carii trecea din Ierusalim și din Iudeia și să ducea în Vavilon.

2. Și, luând voievodul oastei pre Ieremia, au zis cătră el: „Domnul, Dumnezeul tău, au grăit răul acesta preste locul acesta,

3. Și au adus și au făcut Domnul precum au grăit, că ați păcătuit Domnului și n-ați auzit glasul Lui, și s-au făcut voao cuvântul acesta.

4. Și acum, iată, te-am dezlegat astăzi din lanțuri care sânt în mâinile tale. De-ți place să vii cu mine în Vavilon, vino, și voi pune ochii miei preste tine. Iară de nu-ți place a veni cu mine în Vavilon, rămâi! Iată, tot pământul înaintea ta iaste; care vei aleage și încătro va plăcea ție să mergi, acolo mergi,

5. Și cu mine nu veni, ci lăcuiaște la Godolie, fiul lui Ahicam, fiului Safan, pre care l-au pus mai-mare împăratul Vavilonului preste cetățile Iudii. Lăcuiaște, dară, cu el în mijlocul norodului, sau oriîncătro va plăcea ție a merge, mergi!”. Și i-au dat voievodul oastei bucate și daruri și l-au slobozit.

6. Și au venit Ieremie la Godolie, fiul lui Ahicam, în Masfath, și au lăcuit cu el în mijlocul norodului care rămăsease pre pământ.

7. Și auzind toți voievozii oastelor, carii | era răsipiți prin țări, ei și soții lor, că pusease împăratul Vavilonului mai-mare pre Godolie, fiul lui Ahicam, preste pământ, și cum că-i încredințase bărbații și muierile și pruncii și din săracii pământului, carii nu fusease duși în Vavilon,

8. Au venit la Godolie, în Masfath, și Ismail, fiul lui Nathanie, și Iahanen și Ionathan, fiii lui Carei, și Sarei, fiul Thanehumeth, și fiii lui Ofi, carii era din Netofati, și Iezonie, fiul Maahatii, ei și oamenii lor.

*4 Împărați 25, 24.

9. *Și s-au jurat lor Godolie, fiul lui Ahicam, fiului Safan, și soțiilor lor, zicând: „Să nu vă teameți a sluji haldeilor; lăcuiți pre pământ și slujiți împăratului Vavilonului și bine vă va fi.

10. Iată, eu lăcuiesc în Masfath, să răspunzu poruncii haldeilor carii să trimit la noi. Iară voi strângeți culesul și săcerișul și untul de lemn și le ascundeți în vasele voastre și rămâneți în cetățile voastre, care le țineți”.

11. Ci și toți jidovii carii era în Moav și între fiii Ammon și în Idumea și în toate țările, auzând că dedeese împăratul Vavilonului rămășițe în Iudea și că pusease preste ei mai-mare pre Godolie, fiul lui Ahicam, fiul lui Safan,

12. S-au întors, am zis, toți jidovii din toate locurile din care fujise și au venit în pământul Iudei, la Godolie, în Masfath, și au cules vin și săcerișu mult foarte.

442v

13. Iară Iohană, fiul Cariii, și toți voievozii oastei, cari fusease răsiți prin țări, au venit la Godolie, în Masfath,

14. Și au zis lui: „Să știi că Vaalis, împăratul fiilor Ammon, au trimis pre Ismail, fiul Nathamiii, a lovi sufletul tău”. Și n-au crezut lor Godolie, fiul lui Ahicam.

443r 15. Iară Iohană, fiul Cariii, au zis cătră Godolie, || deosebi în Masfath, grăind: „Duce-mă-voiu și voiu lovi pre Ismail, fiul Nathamiii, nimene știind, să nu ucigă sufletul tău și să să răsiască toți jidovii cari s-au adunat la tine, și vor peri rămășițele Iudei”.

16. Și au zis Godolie, fiul lui Ahicam, cătră Iohană, fiul Cariii: „Să nu faci cuvântul acesta, că minciună grăiești tu pentru Ismail!”

Cap 41

Ismail cu vicleșug ucide pre Godolie, mai-marele, cu jidovii și cu haldeii cari cu el era în Masfath; și pre alți optzeci omorând, au iertat zece, cari zicea că au comoară. Și, temându-să, Iohană și voievozii ostașilor au fugit cu opt bărbați, slobozind norodul pre care prinsease rob; și toți cei ce au rămas socotesc a fugi în Eghipt de cătră fața haldeilor.

1. i au fost în luna a șaptea; venit-au Ismail, fiul Nathamiii, fiul lui Elisama, din sâmbânță împărătească, și mai-marii împăratului și zece bărbați cu el, la Godolie, fiul lui Ahicam, în Masfath. Și au mâncat acolo pâini împreună, în Masfath.

2. Și s-au sculat Ismail, fiul Nathamiii, și zece bărbați ce era cu el, și au lovit pre Godolie, fiul lui Ahicam, fiului Safan, cu sabie, și l-au omorât, pre care-l făcuse împăratul Vavilonului mai-mare preste loc,

3. Și pre toți iudeii cari era cu Godolie în Masfath, și pre haldeii cari s-au aflat acolo, și pre bărbații ostași i-au lovit Ismail.

4. Iară a doao zi după ce ucise pre Godolie, nime încă știind,

5. Au venit oameni din Sihim și din Silo și din Samaria, bărbați optzeci, cu barba rași și cu hainele tăiate și lăncezi. Și daruri și tămâie avea în mână, ca să aducă în casa Domnului.

443v 6. Și, ieșind Ismail, fiul Nathamiii, întru întâmpinarea lor din Masfath, mergând și plângând să ducea. Iară deacă i-au întâmpinat, au zis cătră ei: „Veniți la Godolie, fiul Ahicam!”

7. Cari venind la mijlocul cetății, i-au ucis Ismail, fiul Nathamiei, pe mijlocul lacului, el și oamenii cari era cu el.

8. Iară zece bărbați s-au aflat între ei, cari au zis cătră Ismail: „Să nu ne ucizi, că avem comoară în țarină, de grâu, de orzu, de untdelemn și de miere!” Și au încetat și nu i-au omorât cu frații săi.

9. Iară lacul în care aruncase Ismail toate trupurile oamenilor cari i-au lovit pentru Godolie, acela iaste care l-au făcut împăratul Asa pentru Vaasa, împăratul lui Israil. Acela l-au umplut Ismail, fiul Nathamiii, cu cei uciși.

10. Și robi au dus Ismail toate rămășițele norodului cari era în Masfath: featele împăratului și tot norodul care rămăsease în Masfath, cari încredințase Navuzardan, voievodul oastei lui Godolie, fiului Ahicam. Și i-au prins Ismail, fiul Nathamiii, și s-au dus să treacă la fiii lui Ammon.

11. Și au auzit Iohană, fiul Cariii, și toți voievozii ostașilor cari era cu el, toată răotatea carea făcuse Ismail, fiul Nathamiii.

12. Și, luând toți bărbații, au purces să tăbărescă împotriva lui Ismail, fiului Nathamiii, și l-au aflat la ape multe, care sânt în Gavaon.

13. Și deacă au văzut tot norodul care era cu Ismail pre Iohană, fiul Cariii, și pre toți voievozii ostașilor, cari era cu el, s-au veselit.

14. Și s-au întors tot norodul care prinsease Ismail în Masfath; și, întorcându-să, s-au dus la Iohană, fiul Cariii.

15. Iară Ismail, fiul Nathamiii, au fugit cu optzeci de bărbați de la fața lui Iohană și s-au dus la fiii lui Ammon. ||

444r 16. Și au luat Iohană, fiul Cariii, și toți voievozii ostașilor, cari era cu el, toate rămășițele obștii care le întorsease de la Ismail, fiul Nathamiii din Masfath, după ce au lovit pre Godolie, fiul lui Ahicam, bărbați tari la războiu, și muierile și pruncii și famenii, pre cari îi întorsease din Gavaon.

17. Și s-au dus și au șezut nimernicind în Hamaam, care iaste lângă Vifleim, să meargă și să între în Eghipt,

18. De cătră fața haldeilor; că să teamea de ei, căci că lovise Ismail, fiul Nathani, pre Godolie, fiiul Ahicam, pre care pusease împăratul Vavilonului mai-mare împăratul Iudei.

Cap 42

Trimis fiind Ieremie a să ruga și a întreba pre Domnul pentru rămășițele jidovilor, răspunde că să vor mântui de vor rămânea în Iudeia; iară de vor fugi în Eghipt, toți de sabie, de foame și de ciumă vor peri.

1. i s-au apropiat toți voievozii ostașilor, și Iohanen, fiiul Cariii, și Iezonie, fiiul Osaii, și ceeaalaltă obște, de la mic până la mare,

2. Și au zis cătră Ieremie prorocul: „Să cază rugăciunea noastră înaintea ta și te roagă pentru noi cătră Domnul, Dumnezeul tău, pentru toate rămășițele acestea. Că am rămas puțini din mulți, precum ochii tăi ne văd.

3. Și să ne vestească Domnul, Dumnezeul tău, calea prin carea să meargem și cuvântul care să-l facem”.

4. Și au zis cătră dânșii Ieremie prorocul: „Auzit-am. Iată, eu mă rog cătră Domnul, Dumnezeul vostru, după cuvintele voastre; tot cuvântul, orice-m va răspunde, vi l-oi spune, nici voiui tănui de voi ceva”. |

5. Și ei au zis cătră Ieremie: „Fie Domnul între noi martor adevărului și a credinții, de nu vom face după tot cuvântul întru carele te-au tremis la noi Domnul, Dumnezeul tău, așa vom face. 444v

6. Acar bun e, acar rău glasul Domnului, Dumnezeului nostru, la Carele te trimitem, vom asculta, ca să ne fie bine când vom auzi glasul Domnului, Dumnezeului nostru”.

7. Și deacă s-au umplut zece zile, fost-au cuvântul Domnului cătră Ieremie.

8. Și au chemat pre Iohanen, fiiul Cariii, și toți voievozii ostașilor carii era cu el, și tot norodul, de la cel mai mic până la cel mai mare,

9. Și au zis cătră dânșii: „Acestea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil, la Carele m-ați trimis să aștern rugăciunile voastre înaintea Lui:

10. «De veți rămânea așezați în locul acesta, vă voiui zidi și nu vă voiui străca; vă voiui sădi și nu vă voiui zmulge, că acum M-am mângăiat preste răul ce v-am făcut.

11. Să nu vă teameți de cătră fața împăratului Vavilonului, de carele voi spăimântați și înfricoșați! Să nu vă teameți de el – zice Domnul – că cu voi sânt Eu, ca să vă mântuiesc și să vă scoțu din mâinile lui.

12. Și vă voiui da mile și vă voiui milui și vă voiui face a lăcui în pământul vostru».

13. Iară de veți zice voi: «Nu vom lăcui în locul acesta, nici vom auzi glasul Domnului, Dumnezeului nostru,

14. Zicând: Nicidecum, ci la pământul Eghiptului vom merge, unde nu vom vedea războiu, și răsulare de trâmbiță nu vom auzi, și foame nu vom răbda, și acolo vom lăcui», |

15. Pentru aceasta acum auziți cuvântul Domnului, rămășițele Iudei! Acestea zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil: «De veți pune fața voastră să intrați în Eghipt și veți intra să lăcuiți acolo, 445r

16. Sabiia de carea vă înfricoșați acolo vă va apuca, în pământul Eghiptului, și foamea de carea vă grijiți să va lipi de voi în Eghipt și acolo veți muri.

17. Și toți oamenii carii ș-au pus fața să între în Eghipt să lăcuiesc acolo, vor muri de sabie, de foame și de ciumă; nici unul dintr-înșii va rămânea, nici va scăpa de cătră fața răului ce voiui aduce Eu preste ei».

18. Că acestea zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil: «Precum s-au pornit iuțimea Mea și urgiia Mea preste lăcuitorii Ierusalimului, așa să va porni urgiia Mea preste voi, deacă veți intra în Eghipt și veți fi spre jurământ și spre mirare și spre blăstăm și spre ocară și nicidecum mai mult veți vedea locul acesta».

19. Cuvântul Domnului preste voi, rămășițele Iudei: «Să nu intrați în Eghipt! Știind, veți ști că v-am mărturisit astăzi,

20. Că v-ați înceluit sufletele voastre; că voi m-ați trimis la Domnul, Dumnezeul vostru, zicând: ‘Roagă-te pentru noi cătră Domnul, Dumnezeul nostru, și după toate, oricare va zice ție Domnul, Dumnezeul nostru, așa ne vestește și vom face’».

21. Și v-am vestit astăzi, și n-ați auzit glasul Domnului, Dumnezeului vostru, despre toate pentru carele m-au trimis la voi.

22. Acum, dară, știind veți ști că de sabie, de foame și de ciumă veți muri, în locul la care ați vrut a intra să lăcuți acolo”.

Cap 43 |

445v *Rămășițele jidovilor, neauzând porunca Domnului, carea le spusese Ieremie, purced împreună cu Ieremie și cu Varuh în Egipt, unde așezat, Ieremie proroceste că împăratul Vavilonului va jefui pământul cu idolii săi și-l va stăpâni.*

1 i au fost deacă au plinit Ieremie, grăind cătră norod, toate cuvintele Domnului, Dumnezeului lor, pentru carele îl trimisese Domnul, Dumnezeul lor, la ei, toate cuvintele acestea,

2. Au zis Azarie, fiul Osaii, Iohanen, fiul Cariii, și toți oamenii cei mândreți, zicând cătră Ieremie: „Minciună tu grăiești! Nu te-au trimis Dumnezeul nostru, zicând: «Să nu întrați în Egipt să lăcuți acolo»,

3. Ci Varuh, fiul Nerii, te îndeamnă asupra noastră, ca să ne dea în mâinile haldeilor, să ne ucigă și să ne treacă în Vavilon!”

4. Și n-au auzit Iohanen, fiul Cariii, și toți voievozii ostașilor și tot norodul glasul Domnului, să rămâie în pământul Iudei,

5. Ci, luând Iohanen, fiul Cariii, și toți voievozii ostașilor pre toate rămășițele Iudei, carii să întorsease dinspre toate neamurile la carele mainte fusease răsipiți, să lăcuiască în pământul Iudei,

6. Pre bărbații, muierile și pruncii și featele împăratului și tot sufletul care lăsase Navuzardan, voievodul oastei, cu Godolie, fiul lui Ahicam, fiului Safan, și pe Ieremie prorocul și pre Varuh, fiul Nerii,

7. Și au întrat în pământul Egiptului, că n-au ascultat de glasul Domnului. Și au venit până la Tafni.

8. Și au fost cuvântul Domnului cătră Ieremie în Tafni, zicând:

9. „Ia pietri mari în mâna ta și le ascunde în groapa carea iaste supt zidul cel din coaste, în poarta casii lui Faraon, în Tafni, văzând oamenii jidovi. | |

446r 10. Și vei zice cătră dânșii: «Aceasta zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil: Iată, Eu voi trimite și voi lua pre Navohodonozor, împăratul Vavilonului, sluga Mea. Și voi pune scaunul lui preste pietrele acestea ce am ascuns și va togmi scaunul său preste eale;

11. Și, venind, va lovi pământul Egiptului: pre carii în moarte, în moarte, și pre carii în robie, în robie, și carii în sabie, în sabie!

12. Și va aprinde foc în bisericile idolilor în Egipt și le vor arde și-i va duce robi și să va acoperi pământul Egiptului precum să acopere păstoriul cu plașca sa. Și va ieși de-acolo în pace.

13. Și va sfărma ceale cioplite ale casii Soarelui, care sânt în pământul Egiptului. Și bisericile dumnezeilor Egiptului le va arde cu foc»”.

Cap 44

Jidovii, în Egipt certați de Ieremie pentru închinarea de idoli, împietrit răspund împreună cu muierile lor că vor rămânea întru închinarea de idoli cea învechită; pre carii Ieremie îi vestește că toți de sabie și de foame să vor mistui, și împăratul Egiptului să va da în mâinile nepriiatinilor săi, și pământul Egiptului cu totul să va jefui.

1 uvântul care au fost prin Ieremie cătră toți jidovii carii lăcuia în pământul Egiptului, ce lăcuia în Magdal și în Tafnis și în Nemfis și în pământul Fatures, zicând:

2. „Aceasta zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil: «Voi ați văzut tot răul acesta ce am adus preste Ierusalim și preste toate cetățile Iudei. Iată, s-au pustiit astăzi și nu este într-însele lăcuiitoriu,

3. Pentru răutatea carea făcuse de M-au chemat spre mânie și s-au dus să jârtvească și să cinstească pre dumnezeii streini, carii nu-i știia și ei și voi și părinții voștri.

4. Și am trimis la voi pre toate slujile Meale, prorocii, de noapte sculându-Mă, trimițându-i și zicând: | ‘Să nu faceți cuvântul urăciunii aceștia, care am urât!’

446v

5. Și n-au auzit, nici au plecat ureachea sa să se întoarcă de la răotățile sale și să nu slujască dumnezeilor streini.

6. Și s-au ațîțat urgia Mea și iuțimea Mea și s-au aprins în cetatea Iudei și în ulițele Ierusalimului; și s-au întors spre pustiire și spre jefuire după zioa aceasta».

7. Și acum acestea zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil: «Căci voi faceți această mare răotate împotriva sufletelor voastre, ca să piară dintre voi bărbatul și muiarea, pruncul și sugătorul din mijlocul Iudei, nici să lasă voao ceva rămășițe,

8. Întărâtându-Mă cu lucrurile mânilor voastre, jârtvind dumnezeilor streini în pământul Eghiptului, întru carele ați intrat să lăcuiți acolo și să periti și să fiți spre blăstăm și spre ocară tuturor limbilor pământului.

9. Au doară ați uitat răotățile părinților voștri și răotățile împăraților Iudei și răotățile muierilor ei și răotățile voastre și răotățile muierilor voastre, care au făcut în pământul Iudei și în țânăturile Ierusalimului?

10. Nu s-au curățit până la zioa aceasta și nu s-au temut și n-au umblat în leagea Domnului și întru poruncile Lui, care le-am dat înaintea voastră și înaintea părinților voștri.

*Amos 9, 4.

11. Pentru aceea, acestea zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil: *«Iată, Eu voi pune fața Mea între voi spre rău și voi pierde pre tot Iuda.

12. Și voi lua rămășițele Iudei, carii au pus feațele sale să între în Egipt și să lăcuiască acolo; și să vor săvârși toți în pământul Eghiptului. Cădea-vor de sabie și de foame și să vor mistui; de la cel mai mic până la cel mai mare de sabie și de foame vor muri. Și vor fi spre jurământ și spre minune și spre blăstăm și spre ocară.

13. Și voi cerceta preste lăcuiorii pământului Eghiptului, precum am cercetat preste Ierusalim, | | în sabie și în foamete și-n ciumă.

447r

14. Și nu va fi cine să scape și să fie rămas din rămășițele jidovilor carii merg să nimernicească în pământul Eghiptului și să se întoarcă în pământul Iudei, la care ei rădică inimile sale, ca să se întoarcă și să lăcuiască acolo. Nu să vor întoarce, fără carii vor fugi».

15. Și au răspuns lui Ieremie toți oamenii, știind că jârtvesc muierile lor dumnezeilor streini și toate muierile a căror sta mulțime multă, și tot norodul lăcuiitorilor în pământul Eghiptului, în Fatures, zicând:

16. „Cuvântul care ai grăit cătră noi în numele Domnului nu l-am auzi din tine,

17. Ci, făcând vom face toți cuvântul care va ieși din gura noastră, să jârtvim împărăteasii ceriului și să-i gustăm gustări, precum am făcut noi și părinții noștri, împărații noștri și căpeteniile noastre, în cetățile Iudei și în ulițele Ierusalimului. Și ne-am saturat de pâni, și bine era noao, și rău n-am văzut.

18. Iară din vremea aceea, de când am început a sluji împărăteasii ceriului și a-i gusta gustări, ne lipsim de toate și de foame ne-am mistuit.

19. Iară de jertvim noi împărăteasii ceriului și-i gustăm gustările, au doară fără bărbații noștri i-am făcut plăcinte a o cinsti și a-i gusta gustări?”

20. Și au zis Ieremie cătră tot norodul împotriva bărbaților și împotriva muierilor și împotriva a toată gloata, carii răspunsease lui cuvânt, zicând:

21. „Au nu jirtva carea ați jirtvit în cetățile Iudei, voi și părinții voștri, împărații voștri și căpeteniile voastre și norodul pământului, de aceștia și-au adus aminte Domnul și s-au suit preste inima lui?”

22. Și nu va mai putea Domnul suferi pentru răotatea cugetelor voastre și pentru urăciunile care ați făcut. Și s-au făcut pământul vostru spre pustiire și spre mirare și spre blăstăm, căci că nu e lăcuioriu precum iaste zioa aceasta.

23. Pentru aceea, că ați jârtvit idolilor și ați păcătuit Domnului și n-ați auzit glasul Domnului, și în leagea și în poruncile și în mărturiile Lui | n-ați umblat, pentru aceea v-au venit realele acestea, precum iaste zioa aceasta!”

447v

24. Și au zis Ieremie cătră tot norodul și cătră toate muierile: „Auziți cuvântul Domnului, tot Iuda carii sânteiți în pământul Eghiptului!

25. Acestea zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil, zicând: «Voi și muierile voastre ați grăit cu gura voastră și cu mânilor voastre ați plinit, zicând: ‘Să facem făgăduințele noastre care am făgăduit, să jirtvim împărătesii ceriului și să gustăm gustări!’ Plinit-ați făgăduințele voastre și cu fapta le-ați făcut».

26. Pentru aceea, auziți cuvântul Domnului tot Iuda, cei ce lăcuiți în pământul Eghiptului: «Iată, Eu M-am jurat în numele Mieu cel mare – zice Domnul – că nicidecum mai mult să

va chema numele Mieu din gura a tot omul jidov, ce zice: 'Viu e Domnul Dumnezeu!' în tot pământul Eghiptului.

27. Iată, Eu voi priveghia preste dânșii spre rău, și nu spre bine. Și să vor sfârși toți oamenii Iudei, carii sânt în pământul Eghiptului, de sabie, de foame, până de tot să vor mistui.

28. Și cei ce vor fugi de sabie să vor întoarce din pământul Eghiptului în pământul Iudei, puțâni oameni; și vor ști toate rămășițele Iudei, a celor ce întră în pământul Eghiptului să lăcuiască acolo, a cui cuvânt să plinească, al Mieu sau al lor.

29. Și acesta voao sămn – zice Domnul – că cercetez Eu preste voi în locul acesta. Să știți că adevărat să vor plini cuvintele Meale împotriva voastră spre rău».

30. Aceastea zice Domnul: «Iată, Eu voi da pre Faraon Efree, împăratul Eghiptului, în mâna nepriiatinilor lui și în mâna celor ce cearcă sufletul lui, precum am dat pre Sedechie, împăratul Iudei, în mâna lui Navohodonozor, împăratului Vavilonului, nepriiatinului său și a celui ce cerca sufletul lui»”.

Cap 45

Dumnezeu, prin Ieremia, muștră pre Varuh, căci să jeluiască a avea durere și nu odihnă, însă în jefuirea celorlalți lui i să făgăduiască mântuire. ||

- 448r 1 uvântul care au grăit Ieremie prorocul cătră Varuh, fiul Nerii, deacă au scris cuvintele aceastea în carte din gura lui Ieremie în anul al patrulea a lui Ioachim, fiul lui Iosie, împăratului Iudei, zicând:
2. „Aceastea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil, cătră Varuh:
3. «Zis-ai: 'Amar mie, mișelului, că au adaos Domnul durere durerii meale! Ostenitu-m-am întru suspinul meu și odihnă n-am aflat!»
4. Aceastea zice Domnul: «Așa vei zice cătră el: 'Iată, pre carii i-am zidit, Eu îi strâc; și pre carii i-am sădit, Eu îi zmulg, și tot pământul acesta.
5. Și tu cauți ție lucruri mari? Să nu cauți! Că iată, Eu voi aduce răotate preste tot pământul – zice Domnul – și voi da ție sufletul tău spre mântuire întru toate lucrurile, ori la care vei merge'»”.

Cap 46

Domnul, prin Ieremie, lui Faraon și Eghiptului vestește pustiirea carea o va aduce Navohodonozor. Iară jidovilor și fiilor lui Israil, mângâiare, apoi și slobozenie; și tuturor limbilor cătră carele Dumnezeu îi lepădase, jefuire.

- 1 are au fost cuvântul Domnului cătră Ieremie prorocul împotriva neamurilor;
- 2 cătră Eghipt asupra oastei lui Faraon Nehaon, împăratului Eghiptului, care era lângă râul Eufrathului, în Harcan, pre care l-au lovit Navohodonozor, împăratul Vavilonului, în al patrulea an al lu Ioachim, fiului Iosie, împăratului Iudei:
3. „Gătiți pavăza și hasta și purceadeți la războiu!
4. Înhamăți caii și încălecați călărașii! Stați în coifuri, neteziți lăncile, îmbrăcați-vă cu platoșe!
5. Ce dară? Văzutu-i-am spăimântați și întorcând dosul; pre cei tari ai lor tăiați. Fugit-au degrabă, nici s-au uitat îndărăpt; groază de pretutindini” zice Domnul.
6. „Nu fugă cel iute, nici gândească că să va mântui cel tare! La crivețu, lângă râul
- 448v Eufrathului, învinși | au fost și au căzut.
7. Cine e acesta ce să suie ca un râu și ca a râurilor să umflă valurile lui?
8. Eghiptul ca râul să suie și ca râurile să vor clăti valurile lui și va zice: «Suindu-mă, voi acoperi pământul; pierde-voiu cetatea și lăcuitorii ei!»
9. Încălecați pe cai și săltați în căruțe și purcează cei tari, Ethiopia și lidiii țiind pavăza și lidiii apucând și aruncând săgețile!”
10. Iară zioa aceaea a Domnului, Dumnezeului oastelor, zioa izbândirii, să ia izbândă de neprietinii Săi; îmluca-i-va sabia și să va sătura și să va îmbăta de sângele lor. Că jirtva Domnului, Dumnezeului oastelor, în pământul crivețului, lângă râul Eufrathului.
11. „Suie-te în Galaad și ia rășină, fecioară, fata Eghiptului; în zădar înmulțești leacurile, vindecare nu va fi ție.
12. Auzit-au neamurile năpăstuirea ta și urlarea ta au umplut pământul; că cel tare s-au lovit în cel tare, și amândoi așijderea au căzut”.

13. Cuvântul care au grăit Domnul cătră Ieremie prorocul despre aceea că va veni Navohodonozor, împăratul Vavilonului, și va lovi pământul Eghiptului:

14. „Vestiți Eghiptului și auzită faceți în Magdal și să răsune în Memfis și în Tafnis, ziceți: «Stăi și te gătește, că va îmbruce sabiia ceale ce sânt împrejurul tău».

15. Căci s-au putrăzit cel tare al tău? N-au stătut, că Domnul l-au surpat.

16. Înmulțit-au pre cei ce cădea și au căzut omul cătră aproapele său. Și vor zice: «Scoală și să ne întorcem la norodul nostru și la pământul nașterii noastre, de cătră fața sabiiei porumbiței!»

17. Chemați numele lui Faraon, împăratului Eghiptului: «Gâlceavă au adus vreamea».

18. Viu sânt Eu (zice Împăratul, Domnul oastelor numele Lui) că, precum Thavorul în munții și ca Carmilul în mare, va veni. | |

19. Vase de mutare fă-ți ție, lăcuitoare, fata Eghiptului; că Menfis spre pustiire va fi și să va părăsi și nelăcuit va fi. 449r

20. Junincea aleasă și înfrâmsășată, Eghiptul; împungătoriu de la crivețu va veni ei.

21. Și slujile ei, carii petrecea în mijlocul ei, ca niște viței îngrășați s-au întors și au fugit împreună, nici au putut sta; că zioa uciderii au venit preste ei, vreamea cercetării lor.

22. Glasul lui ca de aramă va suna; că cu oastea vor grăbi și cu săcure vor veni, ca cum ar tăia leamne.

23. Tăiat-au dumbrava ei – zice Domnul – carea nu să poate număra; înmulțitu-s-au mai mult decât lăcustele și nu iaste lor număr.

24. Turburatu-s-au fata Eghiptului și s-au dat în mânilor norodului crivețului”.

25. Zis-au Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil: „Iată, Eu voi cerceta preste gâlceava Alexandriei și preste Faraon și preste Eghipt și preste dumnezeii lui și preste împărații lui și preste Faraon și preste cei ce nădăjduiesc într-însul.

26. Și-i voi da în mânilor celor ce caută sufletul lor și în mânilor lui Navohodonozor, împăratului Vavilonului, și în mâna slujilor lui. Și după aceastea să va lăcui ca în zilele dintăiu – zice Domnul.

*Isaie 43, 1
44, 2.

27. *Și tu nu te teame, sluga Mea, Iacov, și nu te spăimânta, Israile! Că iată, Eu te voi mântui de departe și sămânța ta din pământul robii tale; și să va întorcede Iacov și să va odihni și va spori. Și nu va fi cine să-l înfricoșaze.

28. Și tu să nu te temi, sluga Mea, Iacov – zice Domnul – că Eu sânt cu tine, că Eu voi mistui toate limbile cătră carele te-am lepădat. Iară pre tine nu te voi mistui, ci te voi certa întru judecată, nici ca unui nevinovat voi ierta ție”.

Cap 47

Jefuirea Palistinii, a Tirului, a Sidonului, a Gazei și a Așcalomului să vestește. |

1. are au fost cuvântul Domnului cătră Ieremie prorocul împotriva palestinianilor, mai înainte de-a bate Faraon pre Gaza. 449v

2. Aceastea zice Domnul: „Iată, ape să suie de la criveț și vor fi ca răpejunea ce să varsă; și vor acoperi pământul și plinirea lui, cetatea și lăcuitorii ei. Străga-vor oamenii și vor urla toți lăcuitorii pământului,

3. De cătră sunetul pompei armelor și a ostașilor ei, de cătră clătirea căruțelor ei și de mulțimea roatelor ei. Nu s-au uitat părinții la fii, cu mânilor slăbănogite,

4. Pentru venirea zilii în carea să vor jefui toți filisteii și să va răsipi Tirul și Sidonul, cu toți ceialalți ajutorii săi, că au jefuit Domnul pre filistei, rămășițele ostrovului de la Capadochia.

5. Venit-au pleșuire preste Gaza, tăcut-au Așcalomul și rămășițele văliilor. Până când te vei tăia?

6. «O, sabia Domnului, până când nu încetezi? Întră în teaca ta, stămpără-te și taci!»

7. Cum va înceta, deacă Domnul i-au poruncit asupra Așcalomului și asupra ținuturilor lui de cătră mare, și acolo i-au vestit?”

Cap 48

Vestește Domnul jefuirea Moavului și a tuturor cetăților lui, ci mai pre urmă robii lor o va ușura. Blăstămat să zice cel ce face lucrul Domnului viclenește și sabia sa de sânge oprește.

1. ătră Moav aceastea zice Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil: „Vai preste Navo, că s-au jefuit și s-au turburat; prinsu-s-au Cariathaim, turburatu-s-au cea tare și au tremurat.

2. Nu mai iaste bucurie în Moav, împotriva lui Hesevon. Gândit-au rău: «Veniți să o pierdem din neam!» Tăcând, dară, vei tăcea și va urma după tine sabia. ||
- 450r 3. Glasul strâgării din Oronaim, jefuire și zdrobire mare!
4. Zdrobitu-s-au Moav, vestiți strâgare pruncilor ei.
5. Că prin suișul Luithului plângând să va sui întru plângere. Că în pogorâșul Oronaim vrăjmașii au auzit urlatul sfărâării:
6. «Fugiți, mântuiți sufletele voastre; *și veți fi ca mirițele în pustie!» *Sus 17, 6.
7. Că pentru aceea, că ai avut nădejdea în țăriile tale și în vistieriile tale, și tu te vei prinde. Și să va duce Hamos în robie, preoții lui și căpeteniile lui împreună.
8. Și va veni prădătorul la toate cetățile și nici o cetate să va mântui. Și vor peri văile și să vor răsipi câmpiile, că au zis Domnul.
9. Dați floarea lui Moav, că înflurind va ieși și cetățile lui pustie vor fi și nelăcuite.
10. Blăstămat e cel ce face lucrul Domnului vicleneaște și blăstămat e cel ce oprește sabia sa de sânge.
11. Roditorii au fost Moav din tinerețele sale și s-au odihnit în drojdiile sale; nici s-au vărsat dintr-un vas într-altul, și în robie nu s-au dus. Pentru aceea au rămas gustul lui într-însul, și mirosul lui nu s-au schimbat.
12. Pentru aceea, iată zile vin – zice Domnul – și voi trimite lui rânduatorii și așternători de plosculiță, și-l vor aștearne, și vasele lui le vor deșerta, și plosculițele lor le vor zdrobi.
13. Și să va turbura Moav de Hamos, *precum s-au turburat casa lui Israil de Veathil, *3 Împăr. 12, 29.
- în carea avea nădejde.
14. Cum ziceți: «Tari sântem și bărbați vârtoși la războiu?»
15. Jefuitu-s-au Moav și cetățile ei le-au tăiat. Și aleșii, tinerii ei, s-au pogorât spre ucidere, zice Împăratul, Domnul oastelor e numele Lui.
16. Aproape iaste perirea lui Moav să vie. Și răul lui degrabă foarte va alerga. |
- 450v 17. Mângăiați-l toți carii sânteți împrejurul lui, și toți cei ce știți numele lui ziceți: «Cum s-au frâmt varga cea mare, toiagul cel slăvit!»
18. Pogorâ-te din slavă și șezi în seate, lăcașul featei lui Divon; că jefuatorii Moav s-au suit la tine, răsipit-au țăriile tale.
19. În cale stăi și privește lăcașul lui Aroer; întreabă pre cel ce fuge, și celui ce au scăpat zi: «Ce s-au întâmplat?»
20. Turburatu-s-au Moav, că e legat. Urlați și strâgați, vestiți în Arnon că s-au jefuit Moav.
21. Și judecată au venit la pământul câmpii, preste Helon și preste Iasa și preste Mefaath,
22. Și preste Divon și preste Navon și preste casa Devlathaim,
23. Și preste Cariathaim și preste Vethgamul și preste Vethmaon,
24. Și preste Carioth și preste Vosra și preste toate cetățile pământului Moav, care departe și care aproape sânt.
25. Tăiatu-s-au cornul lui Moav, și brațul lui s-au zdrobit, zice Domnul.
26. Îmbătați-l, că împotriva Domnului s-au rădicat, și va izbi mâna lui Moav în borâtul său și va fi spre bajocură și el.
27. Că au fost spre bajocură ție, Israil, ca când între furi l-ai fi aflat. Deci pentru cuvintele tale, care ai grăit împotriva lui, rob te vei duce.
28. Lăsați cetățile și lăcuți în piatră, lăcuiorii lui Moav! Și fiți ca porumbița ce face cuib în fundul gurii gaurii.
29. *Auzit-am mândria lui Moav; mândru e foarte, înălțimea lui și trufia și mândria și înălțimea inimii lui. *Isaie 16, 6.
30. Eu știu – zice Domnul – făliia lui și cum că nu e după ea putearea ei, nici după cât putea s-au silit a face. ||
- 451r 31. Pentru aceea, preste Moav va urla și la tot Moavul voi strâga cătră oamenii zidului de pământ ce să tânguiesc.
32. De plângerea lui Iazer voi plânge ție, viia Savama; odrazlele tale au trecut mare, până la mare Iazăr au ajuns. Preste săcerișul tău și culesul tău tâlhariul au năvălit.
33. *Luatu-s-au veselia și bucuria din Carmil și din pământul Moav, și vinul din teascuri l-am luat. Nicidecum călcătorul de struguri va cânta obicinuita chiuire. *Isaie 16, 10.
34. Din strâgarea lui Hezevon până la Eleale și Iasa, dat-au glasul său, din Segor până la Oronaim giunincea tretină. Și apele Nemrimului reale vor fi foarte.
35. Și voi lua din Moav – zice Domnul – pre cel ce aduce întru ceale înalte și pre cel ce jârtveaște dumnezeilor lui.

36. Pentru aceea, inima Mea cătră Moav ca fluierile va răsuna, și inima Mea cătră oamenii zidului de pământ va da sunetul fluierelor, că mai mult au făcut decât au putut, pentru aceea au perit.

*Isaie 15, 2.
Ezec. 7, 18. 37. *Că tot capul pleșug și toată barba rasă va fi. În toate mânilor legătură și preste tot dosul târsină.

38. Preste toate acoperișele lui Moav și în ulițele ei, toată plângerea; că am sfărmat pre Moav ca pre un vas netrebnic, zice Domnul.

39. Cum e biruit și s-au văietat! Cum au lepădat cerbicea Moav și s-au rușinat, și va fi Moav spre ocară și spre pildă tuturor împrejurul său.

40. Aceastea zice Domnul: «Iată, ca pajura va zbura și va întinde arepile sale cătră Moav.

41. Prinsu-s-au Carioth și târiile s-au apucat. Și va fi inima celor tari a lui Moav în zioa aceea ca inima muierii ce naște. |

42. Și va înceta Moav a fi norod; că împotriva Domnului s-au fălit. 451v

43. Spaimă și groapă și cursă preste tine, o, lăcuioriul lui Moav, zice Domnul.

*Isaie 24, 18. 44. *Cine va fugi de cătră fața spaimii va cădea în groapă; și cine să va sui din groapă, să va prinde de cursă. Că voi aduce preste Moav anul cercetării lor, zice Domnul.

45. În umbra lui Hesevon au stătut, din cursă fugând. Că foc au ieșit din Hesevon și văpaie din mijlocul Sionului; și va îmbuca partea lui Moav și creștetul fiilor gâlceava.

46. Amar ție, Moav, perit-ai, norodule Hamos! Că s-au prins fiii tăi și featele tale spre robie.

47. Și voi întoarce robia lui Moav în zilele ceale mai de pre urmă», zice Domnul. Până aici judecățile lui Moav.

Cap 49

Pustiirea lui Ammon, Idumeii, a Damascului, Chidariului și a împărățiilor Asur și Elam să vestește. Iară robia fiilor Ammon și Elam mai pre urmă să va slobozi.

1. ătră fiii lui Ammon aceastea zice Domnul: „Au nu sânt fiii lui Israil, au moștean nu e lui? Pentru ce, dară, cu moștenire au stăpânit Melhom pre Gad, și norodul lui în cetățile lui au lăcuit?

2. Pentru aceea, iată, zile vin – zice Domnul – și auzit voi face preste Ravathul fiilor lui Ammon sunetul războiului; și va fi spre gâlceavă răsipită, și featele ei cu foc să vor aprinde. Și va stăpâni Israil pre stăpânitorii săi, zice Domnul.

3. Urlă Hesevon că s-au jefuit Hai. Străgaț, featele Ravathului, încingeți-vă cu târsine, plângeți și încungiurați prin garduri! Că Melhom spre robie să va duce; preoții ei și căpeteniile ei împreună. | |

4. Ce te fălești în văli? Curs-au vaea ta, față jingășe, carea nădăduiai în comoarale tale și ziceai: «Cine va veni la mine?» 452r

5. Iată, Eu voi aduce asupra ta groază – zice Domnul, Dumnezeuul oastelor – de la toți carii sânt împrejurul tău. Și vă veți răsipi fieștecarii de la vederea voastră; nici va fi cine să adune pre cei ce fug.

6. Și după aceastea voi face a să înturna robii fiilor Ammon», zice Domnul.

7. Cătră Idumeea, aceastea zice Domnul oastelor: „Au nu mai iaste înțelepciune în Theman, perit-au sfatul de la fii, netreabnică s-au făcut înțelepciunea lor?

8. Fugiți și întoarceți dosul, pogorâți-vă în peșteră, lăcuiorii lui Dedan; că perirea lui Isav am adus preste el, vremea cercetării lui.

9. De-ar fi venit culegătorii preste tine, n-ar fi lăsat un strugure; furii de noaptea de ar fi răpit, cât le-ar fi destul.

10. Iară Eu am deascoperit pre Esav, dezvălit-am ascunsele lui și nu să va putea tăinui. Jefuitu-s-au sâmânța lui și frații lui și vecinii lui, și nu va fi.

11. Lasă săracii tăi. Eu îi voi face a trăi, și văduvele tale în Mine vor nădăjdui».

12. Că aceastea zice Domnul: „Iată, cărora nu era judecata, să bea păharul, bând l-or bea. Și tu ca o vinovată te vei lăsa. Nu vei fi nevinovată, ci bând vei bea.

13. Cătră Mine însumi M-am jurat – zice Domnul – că spre pustiire și spre ocară și spre batjocură și spre blăstăm va fi Vosra. Și toate cetățile ei vor fi spre pustiiri vecinice».

*Avdie 1, 1. 14. *Auzit-am auzit de la Domnul și sol cătră limbi s-au trimis: „Adunați-vă și veniți | împotriva ei, și să ne sculăm spre războiu! 452v

15. Că iată, mititel te-am dat în neamuri, nesocotit între oameni.

16. Trufia ta te-au înșelat și mândria inimii tale, cel ce lăcuiești în crepături de piatră și te silești a apuca nălțimea dealului. *Dacă vei înălța ca pajora cuibul tău, de acolo te voi trage, zice Domnul. *Avdie 1, 4.

17. Și va fi Idumeea pustie; tot care va trece printr-însa să va mira și va șuiera preste toate ranele ei.

18. *Precum s-au surpat Sodomul și Gomorul și vecinile lui – zice Domnul – nu va lăcui acolo om și nu va moșteni într-însa fiu omenesc. *Facere 19, 24.

19. *Iată, ca leul să va sui din mândria Iordanului la frumsețea cea vârtoasă. Că degrabă l-oiu face a alerga la ea. Și cine va fi alesul pre carele să-l pui preste ea? Că cine e aseamenea Mie și cine Mă va suferi? *Și cine e păstoriul acesta, carele să stea împotriva feții Meale? *Jos 50, 44.

20. Pentru aceea auziți sfatul Domnului, care au făcut despre Edom, și gândurile lui, care au gândit despre lăcuiorii Theman: „De nu-i vor oboři cei mici ai turmei, de nu vor răsipi cu ei lăcașul lor, *Iov 41, 1.

21. De glasul căderii lor s-au clătit pământul. Străgarea glasului ei s-au auzit în Marea Roșie.

22. Iată, ca pajora să va sui și va zbura, întinde-va arepile sale preste Vosran. Și va fi inima celor tari ai Idumeii în zioa aceea ca inima muierii ce naște”.

23. Cătră Damasc: „Turburatu-s-au Emath și Arfad, că auzire rea foarte au auzit; turburatu-s-au în mare. Pentru grijea nu s-au putut odihni.

453r 24. Slăbit-au Damascul, întorsu-s-au spre fugă, groaza l-au cuprins. Strâmtoare și dureri || l-au ținut ca pre ceea ce naște.

25. Cum au părăsit cetatea cea lăudată, cetatea cea de veselie!

26. Pentru aceea vor cădea tinerii ei în ulițele ei; toți bărbații ostași vor tăcea în zioa aceea, zice Domnul oastelor.

27. „Și voi aprinde foc în zidul Damascului și va îmbuca șanțurile lui Venadad”.

28. Cătră Chidar și cătră împărățiile lui Asur, care le-au bătut Navohodonozor, împăratul Vavilonului, acestea zice Domnul: „Sculați-vă și vă suiți la Chidar și jefuiți pre fiii răsăritului!

29. Și corturile lor și turmele lor le vor prinde, pieile lor și toate vasele lor și cămilele lor le vor lua loruși; și vor chema preste ei groază prinprejur.

30. Fugiți, duceți-vă sârguind, în peșteri ședeți, cei ce lăcuiți în Asur – zice Domnul – că au făcut sfat asupra voastră Navohodonozor, împăratul Vavilonului, și au gândit asupra voastră gânduri.

31. Sculați-vă, suiți-vă la neam așezat și care lăcuiște fără grije – zice Domnul – nici uși, nici încuietori au; sânguri lăcuiesc.

32. Și vor fi cămilele lor spre răpire și mulțimea dobitoacelor spre pradă. Și voi răsipi întru tot vântul carii sănt tunși în coamă și din tot hotarul lor voi aduce perire preste ei, zice Domnul.

33. Și va fi Asur spre lăcuirea bălaurilor, pustie până în veac; nu va rămânea acolo om, nici o va stăpâni fiul omului”.

34. Care au fost cuvântul Domnului cătră Ieremie prorocul asupra lui Elam, în începutul împărăției lui Sedechie, împăratului Iudei, zicând:

453v 35. „«Aceasta zice Domnul oastelor: „Iată, Eu voi frânge arcul lui Elam și voi lua țăriia lor 36. Și voi duce asupra lui Elam patru vânturi de la | patru bătăile cerului; și-i voi vântura spre toate vânturile acestea. Și nu va fi neam la care să vie pribegii lui Elam.

37. Și a să spăimânta voi face pre Elam înaintea nepriiatinilor săi și întru vederea celor ce caută sufletul lor. Și voi aduce preste ei rău, în mânia iuțimii Meale – zice Domnul – și voi trimite după ei sabie, până când îi voi sfârși.

38. Și voi pune scaunul Mieu în Elam și voi pierde de acolo împărății și căpeteniile, – zice Domnul.

39. Iară în zilele ceale mai de pre urmă voi face a să întoarcă robii lui Elam»”, zice Domnul.

Cap 50

Vavilonul care năcăjaște în robie fiii lui Israil, aceștia în pământul său fericit întorcându-să, de tot să va jefui de la împărății crivețului.

1. uvântul care au grăit Domnul despre Vavilon și despre pământul haldeilor, prin mâna lui Ieremie prorocul:

2. „Vestiți între neamuri și auzit faceți! Luați sămn, propoveduiți și să nu tănuiți, ziceți: «Prinsu-s-au Vavilonul, turburatu-s-au Vil, vinsu-s-au Merodah, rușinatu-s-au ceale cioplite ale lui, biruitu-s-au idolii lor».

3. Că s-au suit împotriva lui neam de la criveț, care va pune pământul lui spre pustiire. Și nu va fi cine să lăcuiască într-însul, de la om până la dobitoc. Și s-au clătît și s-au dus.

4. În zilele acelea și în vremea aceea – zis-au Domnul – veni-vor fiii lui Israil, ei și fiii Iudei împreună. Umblând și plângând vor sărgui și pre Domnul Dumnezeuul său vor căuta.

5. În Sion vor întreba calea, aici fața lor, veni-vor și să vor adaoage la Domnul cu legătură veacinică, carea cu nice o uitare să va șterge. ||

6. Turmă pierdută s-au făcut norodul Mieu. Păstorii lor i-au înșelat pre ei și i-au făcut a 454r
rătăci în munți; din munte în măgură au trecut, uitatu-s-au de culcușul său.

7. Toți carii i-au aflat i-au mâncat și vrăjmașii lor au zis: «N-am păcătuit pentru ceia ce au păcătuit Domnului podoabei dreptății și așteptării părinților lor Domnului».

8. Depărtați-vă din mijlocul Vavilonului și din pământul haldeilor ieșiți și fiți ca iezii înaintea turmei.

9. Că, iată, Eu deștept și voi aduce în Vavilon adunarea neamurilor celor mari din pământul crivețului. Și să vor găti împotriva lui și de acolo să va prinde; săgeata lui, ca a omului tare ucigătoriu, nu să va întoarce deșartă.

10. Și va fi Haldeea spre pradă; toți cei ce o vor jefui să vor umplea, zice Domnul.

11. Căci că ați săltat și mari lucruri grăiți, râvnind moștenirea Mea. Căci că v-ați vărsat ca vițeei preste iarbă și ați mugit ca taurii.

12. Rușinatu-s-au foarte maica voastră și s-au asămănat prafului carea v-au născut. Iată, mai pre urmă va fi între neamuri pustie și neumblată și uscându-să.

13. De la mânia Domnului nu să va lăcui, însă va întoarce toată spre pustiire. Tot care va trece din Vavilon să va mira și va șuiera preste toate ranele ei.

14. Gătiți-vă împotriva Vavilonului prinprejur toți cei ce încordați arcu. Tăbărăți-o, nu îngăduiți săgeților, că Domnului au păcătuit.

15. Străgați asupra ei, pretutindini am dat mână, căzut-au temeliile ei. Străcatu-s-au zidurile ei, căci că izbânda Domnului iaste. Izbândă luați dintr-însa; precum au făcut, | faceți ei. 454v

16. Pierdeți săditoriul din Vavilon și pre cel ce ține seacere în vremea săcerișului. De cătră fața sabiilor porumbiții fieștecarele la norodul său să va întoarce și fieștecarii la pământul său vor fugi.

17. Turmă răsipită Israil, leii l-au lepădat. Întâiu l-au mâncat împăratul Assur. Acesta mai pre urmă l-au ciogolit de oase, Navohodonor, împăratul Vavilonului”.

18. Pentru aceea, acestea zice Domnul oastelor, Dumnezeuul lui Israil: „Iată, Eu voiu cerceta pre împăratul Vavilonului și pământul lui, precum am cercetat pre împăratul Assur.

19. Și voiu întoarce pre Israil la lăcașul său și să va paște Carmilul și Vasanul și în muntele Efrem și Galaad să va sătura sufletul lui.

20. În zilele acelea și în vremea aceea – zice Domnul – căuta-să-va nedreptatea lui Israil, și nu va fi; și păcatul Iudei, și nu să va afla. Că Mă voiu îmblânzi preste cei ce voiu lăsa.

21. Pre pământul celor ce stăpânesc te suie și preste lăcuiitorii lui cercetează, răsipează și ucide ceale ce sânt după ei – zice Domnul – și fă după toate care ț-am poruncit!”

22. Glas de războiu pre pământ și zdrobire mare!

23. Cum s-au frânt și s-au zdrobit maiul a tot pământul! Cum s-au întors spre pustiire Vavilonul în neamuri!

24. Încursatu-te-am și ești prinsă, Vaviloane, și nu știi; aflată ești și apucată, că pre Domnul L-ai întărâtat.

25. Deșchis-au Domnul comoara Sa și au scos vasele mării Sale; că trăbuiesc Domnului, Dumnezeului oastelor, în pământul haldeilor.

26. Veniți la ea de la marginile hotarelor, deșchideți să iasă cei ce să o calce! Luați din cale || pietrile și le adunați în grămăzi și o omorâți, nici fie ceva rămășițe! 455r

27. Răsipiți pre toți tarii ei, pogoară-să spre ucidere! Amar lor, că au venit zioa lor, vremea cercetării lor!

28. Glasul celor ce fug și al celor ce au scăpat din pământul Vavilonului, ca să vestească în Sion izbândirea Domnului, Dumnezeului nostru, izbândirea bisearicii Lui:

29. „Vestiți în Vavilon la mulți, tuturor carii încoardă arcu! Stați împotriva ei prinprejur, și nici unul să scape! Răsplățiți-i după lucrul său! *După toate care au făcut faceți ei! Că împotriva Domnului s-au rădicat, împotriva sfântului Israil.

30. Pentru aceea vor cădea tinerii ei în ulițele ei și toți bărbații, ostașii ei, vor amuți în zioa aceea, zice Domnul.

*Jos 51, 49.

31. „Iată, Eu la tine, mândrule – zice Domnul, Dumnezeul oastelor – că au venit zioa ta, vremea cercetării tale.

32. Și va cădea cel mărețu și va cădea împreună. Și nu va fi cine să-l scoale. Și voi aprinde foc în cetățile lui și va îmbruce toate împrejurul lui”.

33. Acestea zice Domnul oastelor: „Defăimare rabdă fiii lui Israil și fiii Iudei împreună. Toți cei ce i-au prins îi țin, nu vreau a-i slobozi.

34. Răscumpărătorul lor e tare, Domnul oastelor numele Lui; cu judecată va apăra pricina lor, ca să înfricoșeze pământul și să clătească pre lăcuiorii Vavilonului.

35. Sabiia la haldei – zice Domnul – și la lăcuiorii Vavilonului și la căpeteniile și la înțelepții ei.

455v 36. Sabie la vrăjitorii ei, carii or fi bo|lunzi. Sabie la tarii ei, carii să vor teame.

37. Sabie la caii ei și la căruțele ei și la toată obștea carea iaste în mijlocul ei. Și vor fi ca niște muieri. Sabie la vistieriile ei, care să vor răpi.

38. Seacetă preste apele ei va fi și să vor săca; că pământul celor cioplite iaste și întru ceale de mirare să fălesc.

39. Pentru aceea vor lăcui bălauri cu cei șugubeți, de pădure dumnezei. Și vor lăcui într-însa strutii. Și nu va mai fi lăcuită până în veac, nici să va zidi până la neam și neam.

40. *Precum au surpat Domnul Sodomul și Gomorul și cetățile lui – zice Domnul – nu va lăcui acolo om și nu va moșteni fiu de om. *Facere 19, 24.

41. Iată, norod vine de la crivețu și neam mare și împărății multe să vor scula de la marginile pământului.

42. Arcul și pavăza vor apuca; tirani sânt și nemilostivi; glasul lor ca marea va suna și pre cai vor încăleca, ca omul gata la războiu împotriva ta, fata Vavilonului.

43. Auzit-au împăratul Vavilonului veastea lor și s-au slăbănogit mâinile lui. Strâmtoare l-au cuprins, dureare ca pre ceaea ce naște.

44. *Iată, ca leul să va sui din mândria Iordanului la frumseătea cea tare. Că degrabă a alerga la ea îl voi face. Și cine va fi cel ales, pre carele să-l rânduiesc preste ea? Că cine e aseamenea Mie? Și cine Mă va răbda? **Cine e păstoriul acesta carele să stea împotriva feații Meale?” *Sus 49, 19. **Iov 41, 1.

45. Pentru aceea, auziți sfatul Domnului, care cu mintea l-au socotit împotriva Vavilonului, și gândurile Lui, care au gândit preste pământul haldeilor. De nu-i vor trage pre dânșii jos cei mici ai turmei, de nu să va răsipi cu dânșii lăcașul lor!

456r 46. De glasul robiei Vavilonului s-au clătit || pământul și străgare între neamuri s-au auzit.

Cap 51

Realele ce să apropie Vavilonului de la împărății meadilor să vestesc.

1. ceastea zice Domnul: „Iată, Eu voi deștepta preste Vavilon și preste lăcuiorii ei, cei ce ș-au rădicat inima împotriva Mea, ca pre un vânt ciumatec.

2. Și voi trimite în Vavilon vânturători și o vor vântura și vor prăpădi pământul ei, că au venit preste ea de pretutindini în zioa năcazului ei.

3. Nu încordeaze cei ce încordează arcul său și să nu să suie cel cu platoșa, să nu îngăduiți tinerilor ei, omorâți toată oastea ei!

4. Și vor cădea cei omorâți în pământul haldeilor și cei răniți în ținuturile ei”.

5. Că n-au fost văduvit Israil și Iuda de cătră Dumnezeul său, Domnul oastelor. Iară pământul lor s-au umplut de greșală de la Sfântul lui Israil.

6. Fugiți din mijlocul Vavilonului și-și mântuiescă fieștecarele sufletul! Să nu tăceți preste nedreptatea ei, căci că vremea izbândirii este de la Domnul, întru mutarea Însuș îi va răsplăti.

7. Păhară de aur Vavilonul în mâna Domnului, îmbătând tot pământul. Din vinul ei au beut neamurile și pentru aceea s-au clătit.

8. *Degrabă au căzut Vavilonul și s-au zdrobit. Urlați preste ea, luați rășină la durearea ei, de cumva s-ar vindeca. *Isaie 21, 9. Apoc. 14, 8.

9. Lecuit-am Vavilonul și nu s-au vindecat. Să o lăsăm și să ne ducem fieștecarele la pământul său; că au ajuns până la ceriuri judecata ei și s-au rădicat până la nori.

10. Scos-au Domnul dreptățile noastre: Veniți și să vestim în Sion lucrul Domnului, Dumnezeului nostru!

11. Ascuțiți săgețile! Umpleți tulbele! Deșteptat-au Domnul duhul împăraților meadenilor. Și | împotriva Vavilonului e mintea Lui, ca să o piarză, că izbândirea Domnului iaste izbândirea bisearicii Sale. 456v

12. Preste zidurile Vavilonului rădicați sămn, sporți paza! Rădicați păzitori, gățiți leșuri! Că au gândit Domnul și au făcut oricare au grăit împotriva lăcuiitorilor Vavilonului.

13. Cea ce lăcuiești preste ape multe, bogată întru vistierii, venit-au sfârșitul tău, al tăierii tale de pă picioare

*Amos 6, 8. 14. *Juratu-s-au Domnul oastelor pre sufletul Său că: „Te voi umplea de oameni ca de gândaci și preste tine să va cânta chiuirea”.

*Facere 1, 1. 15. *Cel ce au făcut pământul întru tăria Sa gătit-au lumea întru înțelepciunea Sa și cu priceaperea Sa au întins ceriurile.

16. Dând El glas, să înmulțesc apele în ceriu. Cel ce rădică nori de la marginile pământului, fulgerile spre ploaie le-au făcut și au scos vântul din vistieriile Sale.

17. Bolund s-au făcut tot omul de cătră știință. Rușinatu-s-au tot vărsătorul întru cel cioplit, că minciunoasă e vărsarea lor, nici iaste duh într-înșii.

18. Deșarte sânt lucrurile și vreadnice de răs; în vremea cercetării sale vor peri.

19. Nu ca aceasta, partea lui Iacov. Că Cel ce au făcut toate Acela iaste, și Israil, steama moștenirii lui. Domnul oastelor, numele Lui.

20. „Tu zdrobești Mie vase de războiu și Eu voi zdrobi în tine neamuri și voi pierde întru tine împărățiile.

21. Și voi sfărma întru tine calul și călărașul lui și voi sfărma întru tine căruța și pre cel ce să suie într-însa.

22. Și voi sfărma întru tine bărbatul și muiarea; și voi sfărma întru tine pre cel bătrân și pre prunc. Și voi sfărma întru tine pre cel tânăr și fecioara. ||

23. Și voi sfărma întru tine păstoriul și turma lui; și voi sfărma întru tine plugariul și boii lui, și voi sfărma întru tine povățuitorii și sfetnicii. 457r

24. Și voi răsplăti Vavilonului și tuturor lăcuiitorilor Haldeii tot răul său ce au făcut în Sion întru ochii voștri, zice Domnul.

25. Iată, Eu cătră tine, munte ciumat – zice Domnul – carele strâci în tot pământul. Întinde-voi mâna Mea preste tine și te voi dezvăli din pietri și te voi da spre munte de ardere.

26. Și nu vor lua din tine piatră spre unghetu și piatră spre temeiu, ci pierdut în veac vei fi, zice Domnul.

27. Rădicați sămn pre pământ, răsunați cu bucinul întru neamuri, sfințiți preste ea limbi, vestiți împotriva ei împăraților Ararat, Meni și Aschenis, numărați împotriva ei Tafsar, aduceți cai ca gândacii cei ascuțiți.

28. Sfințiți împotriva ei neamuri, împărații Mediei, povățuitorii ei și pre toți sfetnicii ei și tot pământul biruinței ei”.

29. Și să va clăti pământul și să va turbura, că va privi preste Vavilon gândirea Domnului, ca să puie pământul Vavilonului pustiu și nelăcuit.

30. Încetat-au cei tari ai Vavilonului de la războiu, lăcuit-au întru țării, îmbucatu-s-au vărutea lor și s-au făcut ca muierile, aprinsu-s-au corturile ei, zdrobitu-s-au încuietorii ei.

31. Alergând spre întâmpinarea celui ce aleargă, va veni și solul, întâmpinând pre cel ce vestează, ca să vestească împăratului Vavilonului că s-au prins cetatea lui din cap până în cap.

32. Și vadurile s-au cuprins și mocirlele s-au aprins cu foc și bărbații ostași s-au turburat. |

33. Că acestea zice Domnul oastelor, Dumnezeuul lui Israil: „Fata Vavilonului, ca o arie vreamea îmblătiturii ei; încă puțin și va veni vremea săcerișului ei” . 457v

34. Mâncatu-m-au, îmbucatu-m-au Navohodonozor, împăratul Vavilonului. Făcutu-m-au ca un vas deșert, sorbitu-m-au ca un bălaur, împlutu-ș-au pântecel din jingășia mea și m-au lepădat.

35. „Nedreptate asupra mea și trupul meu preste Vavilon!”, zice lăcașul Sionului, și „Sângele meu preste lăcuiitorii haldeilor!”, zice Ierusalimul.

36. Pentru aceea acestea zice Domnul: „Iată, Eu voi judeca pricina ta și voi izbândi izbânda ta; pustie voi face marea lui și voi săca vâna lui.

37. Și va fi Vavilonul spre hâlmuri, lăcașu bălaurilor, mirare și șuierare, căci că nu va fi lăcuiitoriu.

38. Împreună ca leii vor răgni, scutura-vor coamele ca puii de leu.

39. În căldura lor voi pune beutura lor și-i voi îmbăta, să adoarmă și să doarmă somn veacinic și să nu să mai scoale, zice Domnul.

40. Duce-i-voiu ca mieii la junghiere și ca berbecii cu iezii.
41. Cum s-au prins Sesac și s-au cuprins cea cinstită a tot pământul? Cum s-au făcut spre mirare Vavilon între neamuri?
42. Suiu-s-au preste Vavilon marea, cu mulțimea valurilor ei s-au acoperit.
43. Făcutu-s-au cetățile ei spre mirare, pământ nelăcuit și pustiu, pământ în care nime să lăcuiască, nici să treacă printr-însul fiu omenesc.
44. Și voiu cerceta preste Vil în Vavilon și voiu lepăda ce înghițise, din gura lui, și nu vor mai curge la el limbile, că și zidul Vavilonului va cădea.
45. Ieșiți din mijlocul ei, norodul Mieu, să mântuiască fieștecine sufletul său de cătră mânia iușimii Domnului.
- 458r 46. Și nu cumva să să moaie inima voastră și să vă teameți de auzul ce să aude pre pământ. Și va veni | | în an auzirea, și după acest an auzirea, și dreptatea pre pământ și stăpânitoriu preste stăpânitoriu.
47. Pentru aceea, iată, zile vin și voiu cerceta preste ceale cioplite ale Vavilonului. Și tot pământul ei să va turbura și toți ucișii ei vor cădea în mijlocul ei.
48. Și vor lăuda preste Vavilon ceriurile și pământul și toate ceale ce sânt într-însele. Că de la crivețu îi vor veni tâlhari, zice Domnul.
49. Și precum au făcut Vavilonul să cază cei uciși în Israil, așa din Vavilon vor cădea cei uciș preste tot pământul.
50. Cei ce ați fugit de sabie, veniți, nu stareți! Aduceți-vă aminte departe de Domnul, și Ierusalimul să să suie la inima voastră!”
51. Turburatu-ne-am, căci că am auzit ocară. Acoperit-au năpatea fețele noastre, că au venit cei streini preste sfințirea casii Domnului.
52. „Pentru aceea, iată, zile vin – zice Domnul – și voiu cerceta preste ceale cioplite ale ei și preste tot pământul ei va muși cel rănit.
53. De să va sui Vavilonul în ceriu și va întări întru înălțime vârtutea sa, de la Mine vor veni jefuitorii ei”, zice Domnul.
54. Glasul strâgării din Vavilon și zdrobire mare din pământul haldeilor,
55. Căci că au jefuit Domnul Vavilonul și au pierdut dintr-însa glasul cel mare. Și vor suna valurile lor ca ape multe, dat-au sunet glasul lor.
56. Că au venit preste ea, adecă preste Vavilon, tâlhari și s-au apucat cei tari ai ei și s-au veșezit arcul lor, că Izbânditoriu cel tare, Domnul, răsplătind va răsplăti.
57. „Și voiu îmbăta căpeteniile ei și înțelepții și povățuitorii ei și sfetnicii ei și pre cei tari ai ei. Și vor dormi somnul cel veacinic și nu să vor deștepta”, zice Împăratul, Domnul |
- 458v oastelor numele Lui.
58. Aceastea zice Domnul oastelor: „Zidul Vavilonului, acest lat foarte, cu surpare să va surpa, și porțile ei ceale înalte cu foc să vor arde; și ostenealele noroadelor spre nimica, și a neamurilor spre foc vor fi și vor peri”.
59. Cuvântul ce au poruncit Ieremie prorocul lui Saraii, fiului Nerii, fiului Maasie, când au mers cu Sedechie împăratul în Vavilon, în anul al patrulea a împărăției lui, iară Saraie era căpetenia prorociei,
60. Și au scris Ieremie tot răul ce era a veni preste Vavilon într-o carte, toate cuvintele aceastea care sânt scrise împotriva Vavilonului.
61. Și a zis Ieremie cătră Saraie: „Dacă vei veni în Vavilon și vei vedea și vei ceti toate cuvintele aceastea,
62. Vei zice: «Doamne, Tu ai grăit împotriva locului acestuia, să-l pierzi, să nu fie cine să lăcuiască într-însul, de la om până la dobitoc, și să fie veacinică pustie!»
63. Și, deacă vei plini a ceti cartea aceasta, vei lega piatră de ea și o vei arunca în mijlocul Eufrathului.
64. Și vei zice: «Așa să va îneca Vavilonul și nu să va scula de cătră fața năcazului care Eu îl aduc preste ea, și să va răsipi”. Până aici, cuvintele lui Ieremie.

Cap 52

- Procitirea celor mai din sus, adecă că Ierusalimul, de la Navohodonor conocită, după doi ani să prinde. Și Sedechie, împăratul Iudei, fugând să întoarce. Și, ucigându-să fiii lui înaintea lui, cu căpeteniile Iudei, scoțindu-i-să ochii și legat să duce în Vavilon. Și, aprinzindu-să bisearica și polata și cealeaalte case, să duc toți robi în Vavilon, fără pușini lucrători de vii și de câmpuri.*
- 459r Așijderea și vasele bisearicii, între carele să însămnează doi stâlpi de aramă. | | Și numărul

jidovilor celor trecuți în multe rânduri în Vavilon, unde împăratul Ioachim, după ani treizeaci și șapte din temniță scos, să înalță.

4 Împăr. 24, 18.
2 Parali. 36, 11.

1. iu de ani doaozeaci și unul era Sedechie când începuse a împărăți; și ani unsprăzeace au împărățit în Ierusalim. Și numele maicii lui, Amital, fata lui Ieremie din Lovna.

2. Și au făcut rău în ochii Domnului, după toate care făcuse Ioachim.

3. Că iușimea Domnului era în Ierusalim și în Iuda, până când i-au lepădat de la fața Sa. Și s-au depărtat Sedechie de către împăratul Vavilonului.

*4 Împăr. 25, 1.
Sus 39, 1.

4. *Și au fost în anul împărăției lui al noaolea, în luna a zecea, în zece a lunii. Venit-au Navohodonozor, împăratul Vavilonului, el și toată oastea lui, asupra Ierusalimului și o au conăcit și au zidit împotriva ei țării prinprejur.

5. Și au fost cetatea conocită până la anul împăratului Sedechie al unsprăzeacelea.

6. Iară în luna a patra, în a noua a lunii, au cuprins foamea cetatea. Și nu era hrană norodului locului.

7. Și s-au rupt cetatea și toți bărbații ei ostași au fugit și au ieșit din cetate noaptea, prin calea porții, carea iaste între doao ziduri și duce la grădina împăratului (conocind haldeii cetatea prinprejur) și s-au dus pre calea ce duce în pustie.

8. Și au gonit oastea haldeilor pre împăratul și au apucat pre Sedechie în pustia carea iaste lângă Ierihon. Și toate soțiile lui au fugit de la el.

9. Și, apucând pre împăratul, l-au adus la împăratul Vavilonului, în Revlatha, carea iaste în pământul Emathului și au grăit către el judecări.

10. Și au sugrumat împăratul Vavilonului pre | fiii lui Sedechie în ochii lui, ci și pre toate 459v
căpeteniile Iudei i-au ucis în Revlatha.

11. Și ochii lui Sedechie i-au scos și l-au legat cu peante; și l-au adus împăratul Vavilonului în Vavilon și l-au pus în casa temniții până la zioa morții lui.

12. Iară în luna a cincea, în a cincea a lunii, acesta iaste anul al lui Navohodonozor, împăratului Vavilonului, al noasprăzeacelea, venit-au Navuzardan, voievodul oastei, și sta înaintea împăratului Vavilonului, în Ierusalim.

13. Și au aprins casa Domnului și casa împăratului și toate casele Ierusalimului și toată casa mare cu foc o au aprins.

14. Și tot zidul Ierusalimului prinprejur l-au strâcat toată oastea haldeilor, care era cu voievodul oastei.

15. Iară dintre săracii norodului și de ceaealaltă obște, ce rămăsease în cetate, și dintre pribegii carii fugise la împăratul Vavilonului și pre ceialalți din mulțimea i-au dus Navuzardan, căpeteniia oastei.

16. Iară dintre săracii locului au lăsat Navuzardan, căpeteniia oastei, lucrători de vii și de câmpuri.

17. Și stâlpii de aramă carii era în casa Domnului, și temeliile, marea cel de aramă care era în casa Domnului, le-au sfărmat haldeii și au dus toată arama lor în Vavilon.

18. Și tigăile și cratițele și psalterile și păhărealele și mojererele și toate vasele ceale de aramă, care fusease spre slujbă, le-au dus; și

19. Veadrele și cădealnițele și urcioarele și tipsiile și sfeșnicele și mojarerele și cănceaiele, oricare de aur, de aur, și oricare de argint, de argint, le-au dus voievodul oastei

20. Și doi stâlpi și un mare și viței doisprăzeace de aramă, carii era supt temeliile care le făcuse împăratul Solomon în casa Domnului. Nu era măsură de aramă tuturor vaselor acestora. ||

21. Iară din stâlpi, optsprăzeace coți înalt era un stâlp, și o funișoară de doisprăzeace coți 460r
îl încunjura. Iară grosimea ei de patru deagete și înlăuntru era scobită.

22. Și căpețelele preste amândoi, de aramă. Înălțimea unui căpețel, de cinci coți. Și mrejuțele și poamele grănate preste cunună prinprejur, toate de aramă; așijderea ale stâlpului al doilea și poamele grănate.

23. Și au fost poame grănate noaozeaci și șase spânzurând; și toate poamele grănate cu o sută de mrejuțe să încungiura.

24. Și au luat voievodul oastei pre Saraia, întâiul preot, și Sofonie, preotul al doilea, și trii păzitori pridvorului,

25. Și din cetate au luat un famen, care era pus preste bărbații ostași și șapte bărbați din cei ce vedea fața împăratului, carii s-au aflat în cetate, și pre scriitorul, căpeteniia ostașilor,

care alegea ostașii cei noi și șasăzeci de bărbați din norodul locului, carii s-au aflat în mijlocul cetății.

26. Și i-au luat Navuzardan, voievodul oastei, și i-au dus la împăratul Vavilonului, în Revlatha.

27. Și i-au lovit împăratul Vavilonului și i-au omorât în Revlatha, în pământul Emathului și s-au mutat Iuda din pământul său.

28. Acesta e norodul care l-au dus Navohodonor: în anul al șaptelea, jidovi trii mii și doaozeaci și trii;

29. În anul lui Navohodonor al optsprăzeacelea, din Ierusalim, suflete opt sute treizeaci și doao;

30. În anul lui Navohodonor al doaozeaci și treilea, au petrecut Navuzardan, voievodul oastelor, suflete de jidov șapte sute patruzeaci și cinci. Toate dară sufletele, patru mii șase sute. |

460v 31. Și au fost în anul robii lui Ioachim, împăratului Iudei, al triizeaci și șaptelea, în luna a doaosprăzeacelea, în doaozeaci și cinci a lunii, au rădicat Evilmarodah, împăratul Vavilonului, în anul împărăției sale, capul lui Ioachim, împăratului Iudei, și l-au scos din casa temniții.

32. Și au grăit cu el bune și au pus scaunul lui preste scaunul împăraților carii era după sine în Vavilon.

33. Și au schimbat vejmintele lui ceale de temniță și mânca pâine în preajma lui pururea, în toate zilele vieții sale.

34. Și bucatele lui, bucate pururea să da lui de la împăratul Vavilonului, rânduit pre toate zilele, până la zioa morții sale, în toate zilele vieții lui.

